

കാടകളി രംഗങ്ങൾ.

(വ്യാവ്യാനസഹിതം.)

സി. അൻ. കുമാർപിളി ബി. എ. എൽ. എൽ.

കാടകളി രംഗങ്ങൾ.

(വ്യാവ്യാഹരണസഹിതം.)

സി. ആർ. കുമാർപിള്ള ബി. എ. എൽ. ടി.

പ്രസിദ്ധക്കൾ.

കമ്പനിയിൽ കെ. പത്മനാഭൻകായർ ബി. എ. ബി. എൽ.
ചന്ദ്രകുമാരൻ.

[പക്ഷ്യവകാശം പ്രസാധകനിൽ]

 പ്രസാധകനിൽ അടാക്കാളിലൂപ്പത്തെ ഒപ്പുകൊണ്ട് വ്യാഖ്യനിക്കി
തമാരണം.

Printed at the N. S. S Press.
Changanacherry.
1936.

മനുഷ്യവോപന്നാസം.

ഈ ഗമം ഇഴ്ചും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന് തൊന്ത്രപ്രേരിതനായതു എങ്കിനെയെന്ന രണ്ടുവാക്കുകൾ പറയുന്നുണ്ട്. കാരണാളായി മിക്കവാറും രോഗങ്ങളും വലംവിധായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഏന്നു, നിഷ്പപടമായി സമാദ്ദസിപ്പിക്കുന്നതിനു, എന്നർക്കു പഴയ വുലും സ്റ്റൂഹിതൻ അടച്ചത്തണക്കാരണാണ്. ഈ സ്റ്റൂഹിതൻ ഒരു ദാനാം തരം നടൻ എന്ന പദ്ധതി പേരെട്ടതിട്ടും ചുറികാട്ടു രാമൻപിള്ള അവർക്കളാണ്. ചെറുപ്പു തനിൽ തന്നു, തിരഞ്ഞെടുത്തു പുതിയ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കൊട്ടാരം കളിയിൽ ചേന്നിരുന്ന ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. വയസ്സ് എൻ്റുപത്തി രണ്ടായും ഒരീരം ബുല്ലാന്തിനോ ബുല്ലി ശക്തിക്കൂടു പറയത്തക്കു കേടുന്നും പററിയിട്ടില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിനെ കേവലം രൂട്ടക്കാരന്നർ നിലയിൽ നണ്ണിച്ചാൽ പോരാ; നടന്ന പാടവത്തോടുകൂടി സാഹിത്യ സീക്രട്ടപ്പും ഇദ്ദേഹത്തിൽ പരിവസിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു അസാധിത നാമാവായും ഇന്നും പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്ഥാനി പദ്ധതിൽ നിന്നും മറ്റൊരിട്ടില്ലെന്നതു, പരേതനായ കൈനീകരണഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർക്കളുടെ സഹചാരിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനും, സാഹിത്യസംബന്ധമായി മറ്റൊരു വേണ്ടപ്രോത്സാഹനങ്ങൾ

ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ, സപ്രതേയുള്ള വാസനാ മുണ്ടെങ്കിൽ അമേരിക്ക പ്രസ്തുതി അഭിക്ഷന്നതിനിടയാ ആണ്. എക്കുദേശം മുപ്പുതു കൊല്ലുങ്ങൾക്കുമുൻപു് റാമൻ പിള്ള അവർക്കു തുറി തുള്ളുന്നരം അവബലപ്പും കാര്യതുകൂടിപ്പുണ്ടാക്കിക്കും (അനും എൻപ്പറേന്റോളം വയസ്സുണ്ടായിരുന്നാണിക്കണ്ണം) കുചേവലഹായി അഭിനയിച്ചു രംഗം കണ്ണ രസിക്കാനിടയായ ഈ പ്രസാധകനം സഹിതയുണ്ടായം, കമകളി ആട്ടി ഫലിപ്പീക്കാരുള്ള ഈ നടന്നായടക്ക രസ പ്രകടനങ്ങളുള്ളൂറി ഇന്നും അവത്രിച്ചുവരത്രിച്ച പ്രശ്നാശിക്കാറുണ്ട്.

അതിനാൽ റാമൻപിള്ള അവർക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സഹഖാസവും, അടക്കപ്പണാളിയും നിന്നും നൃഷിംഹാജരായുള്ള ഉല്ലശിച്ചും, ചിലപ്പോൾ എഴുപത്തി രണ്ട് ദിവസത്തെ ആട്ടക്കമ്പകളിൽ നിന്നും മുൻ പിന്ന ഭാഗം ഒപ്പം വായിച്ചും നടത്താറുള്ള കമകളി രംഗങ്ങളുള്ളൂപ്പു റിറ്റീളുള്ള വിമർശനങ്ങളും, എന്നും പലപ്പോഴും ആനന്ദകരുഹിയാക്കിത്തീരുന്ന വന്ന്. എക്കിലും ആ സന്ദർഭ അഭിരുചിയും തെങ്ങൾ എറുതെന്നു രസിച്ചുവാലും, സംസ്കാരം പ്രാഥലങ്ങളായ അവയിലെ ഭ്രൂക്കങ്ങളും പാദങ്ങളും ചിലപ്പോൾ കീരാ മട്ടികളായിത്തീറ്റി, രസച്ചുടരടിനെ ദജിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിച്ചാരിതമായിട്ടുള്ള ചില അവസ്ഥകളിൽ വന്ന ആട്ടക്കളും പണ്ഡിത ഔദ്യോഗിക്കാർ, മാതിരി ഘട്ടത്തിൽ തെങ്ങലെ ഏറ്റവും സഹായിക്കയും, തെങ്ങളുടെ രസാസ്പാദനത്തിനു മാറ്റാക്കിയുംവെങ്കു പതിവാണ്. ഈ ആട്ടക്കളിൽ ഒരി

കാൽ കിട്ടിയ ഒരു പഴയ സ്നേഹിതനം വില്പത്ത് ശിരോ മണിയും, എന്നാൽ പ്രത്യുഥതന്നെ തുറഞ്ഞി ജീവിക്കുന്ന തിന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട നാതിനാൽ തല്ലാലും അഭ്യന്തരതന്നുമാ വായി കഴിയണമെന്ന പ്രത്യേകകാംക്ഷയുള്ള അരുളിലായ ഒരു മാന്യദേഹം, അടുക്കമെകളിൽ എനിക്കണ്ണായും അഭി നിഃവശത്തെപ്പറ്റിഞ്ഞിനിൽക്കുയും, ഇംഗ്ലീഷ്യ് ഭാഷയിൽ കണക്കുവരാൻ തുറിയ പോലെ, അടുക്കമെകളിലെ വിശിഷ്ട ഓഗ്രജം തിരിഞ്ഞത്തുറ്റും, ചെരിയ വ്യാവ്യാനങ്ങളോ ടക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുനാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യു യുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഒരു ദിവസം, അദ്ദേഹംതന്നെ വേണ്ടപോലെ വ്യാവ്യാനിച്ചു തരാമനന്നുരിതിനാലും, പരബ്രഹ്മപോലെ പ്രവർത്തിച്ചു എല്ലാം അംഗിയായി തു പദ്ധതിന്നുന്നതിനുനാതിനാലുംബാണ്, ഇന്ന് സാഹസ്രത്ര തന്നിന്റെ ഇപ്പോൾ നോൺ ദിവസപട്ടതും. എത്രയും ചുരുക്കിയുമായി, എന്നാൽ എത്രയും ലളിതമായ രീതിയിൽ ചെയ്തു തന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാവ്യാനക്കറിപ്പുകൾ ഓരോ പുറത്തും ചുവട്ടിൽ ചെത്തിരിക്കുന്നു.

അതുതിനാൽ എൻ്റെ വിത്രുമവേളയിൽ, കുമകളിസാഹിത്യത്തിൽ എനിക്ക് അഭിജചിയും ഉത്സാഹവും ഇനിപ്പിച്ചുതന്നു ആ മുലസ്നേഹിതനോടും, എൻ്റെ അപേക്ഷയെ ഉപേക്ഷ ക്രിംഗരെ, ഉടൻ സ്വീകരിച്ചുവേണ്ട വ്യാവ്യാനം സ്വന്തമാക്കിയും എറബവും അകുംഭക്ക മായവിധിത്തിൽ ഇന്ന് ഗമ്മം പുരപ്പെട്ടവിക്കുന്നതിന്റെ മനസ്സും സഹായിച്ചു, ആ മാന്യ യുവ സ്നേഹിതനോട്

ഞാൻ എന്നും കൃതജ്ഞതയുള്ള വന്നായിരിക്കുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ സാധാരണ കണ്ട് വരാറുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അംഗീകാരിച്ച് ഇതിനെ വളരെ വ്യതിയായി അച്ചിച്ച് ഡംഗിയായി ആപ്പെട്ടുത്തിരുത്താതിനും എൻ.എസ്സ്.എസ്സ് അസ്സ് ഓരവാഹികളോടും തൊൻ നമ്പി ഫുദ്ദിപ്പിച്ച് കൊള്ളുന്നു.

പ്രവർത്തന
മഹാ-മേഖല. } സി. അനുർ. കുമാർപ്പിള്ള.





മുഖ്യം.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഗ്രാമ മുകളായ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിമാരി നല്ലകാലം വരാൻമുംപാക്കാതാകി മുഴുവാർ ചാലു ലക്ഷ്യം കൊണ്ടു കാണുന്നു. ഡാഗ്രാമിന്റെ ‘ഗാന്ധിനികൈത്തീ’ ത്തിൽ മുഖ്യ കേരളകുപ്പി ഒരു ഗാന്ധിസ്വാമി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വളരെ ദീനാം മഹാകവി മുഴുവാർ മുതിനെ ഇത്തരമുന്നംഗ്രാഹിതു കുചാവിഭദ്രനായടക്കമുഖ്യിൽ പ്രത്യുഷഭാവികരണം ചെയ്യുന്നതിനും ഭാരതീയനാടനക്കവയിൽ എവരും സന്ദര്ഭം തു പാഠം മുഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നതു കേരളകുലാമഹിമമെങ്കിലും, അംഗരിക്കും പ്രവർദ്ധിക്കാൻ പോലെപ്പറ്റിരിക്കുന്നു.

മുഖ്യം വന്നുമുരാറുള്ള രാജകീയാതിമികളും ഒരു റിനോബണ്ടിനു നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ കമകളി പ്രഭർന്നാതര ഒരു സാമ്പത്തികപ്രകാരണമായി ദണ്ഡിച്ചു പോജനം ചെയ്ത് വായിച്ചൊരിപ്പാലുമാരു കമകളിയുടെ അംഗിപ്പിക്കു മുത്തുമാത്രം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വഴിയെ വിശ്വരിക്കാം. മുഖ്യം ചിന്ത തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്ന അര ഫോറോൺഡ് ഒരു ക്രുതിയിൽ നമ്മുടെ മഹാരാജാവുതിരുമന്ന സ്ഥാനക്കാണ്ടു തുക്കന്മാർപ്പാർത്ത കമകളിയിൽ ഭീമൻറെ വേഷാക്കട്ടി ചെയ്ത അരും സാമ്പാദം തുണ്ടനായിരുന്നതിനാൽ, “ഭീമൻറെ വന്നേഷാകട്ടി അരഭിന്നവിക്കുന്ന തിരു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അരുളില്ലാതെപ്പാശ്ചാ” എന്ന നീരസങ്കാവ ത്തിൽ കല്പിച്ചതായി അറിയുന്നു. മുത്തു തിരുമനസ്സിലെ കലാവാസനയ്ക്കും കാമകളിയിലുള്ള പ്രതിച്ചന്തിക്കും കു

തെമ്പലക്ഷ്യമാണ്". കൊട്ടാരം കമകളിക്ക് ഇത്തുടക്കാനും ഒരു നവജീവൻ വീണറിട്ടുണ്ടെന്ന നിശ്ചയമായും പറയാം. പാശ്ചാത്യ പത്രങ്ങളുടെയോടുകൂടി ഓരോ ദേശവന്ത പല വിധകളുടെ നിലവായ സദർഖ്യാന്വൈക്കാനിടയായ, യുദ്ധചെതനയം തിരുഞ്ഞെന്ന തിരുമനസ്സിലെ ദാഡിക്കു ന മുട്ട ദേശീയകമകളിയിൽ പതിാതരുകാണെന്നാൽ, ഒരു വലിയ അറംഗ്രഹമാണ്.

കരുനാളായി തിരുവനന്തപുരത്തു, നല്ല നടന്നാം തിരഞ്ഞെടുത്തു ആരാട്ടിക്കാരും കരാച്ചിലെവസം കമകളി റാറിപ്പുരിയു നടത്തുന്നതിനു വിപ്രയർഹമാനിമാരുണ്ടു. തൃജ്യസ്തമ്പി ബി. എ. അവർക്കുറു. വിച മഹാസു എത്തുക്കളംവൻ്റെ ഒരു പണ്യിതാസിനിയും സ്പത്രപി ഉട്ടിണ്ടു. അടുത്തകാലത്തുതന്നു ബുംബുവിലെ 'ഇല്ലാ സ്കൂൾസ്'വികലിലുായിലുാക്കിട്ടുവിലെ'ഭാവാന്റർസ്കൂൾ' വിലും, ഇരു കലായെ പരാമർശിച്ചുജൂഡിപ്പിക്കുവെന്നും, അവ യെ വിശദീകരിക്കുന്നതിനു, പ്രസിദ്ധനടന്നായ തോട്ടാ പ്രാറി അവർക്കളുടെ വിവിധവേഷങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു, ഇതിന്റെ വിശദവി ശ്രദ്ധിക്കു കാരണമാക്കാതാണോ.

നഞ്ചാട കമകളി വിഭാഗീയരെപ്പും രണ്ടിലുംവാൻ പത്രാച്ചതാജനനു കണ്ടുവെച്ചു. ഏതു ഭാഷാഭാലും തങ്ങാശ്വരിയു സദ്ധേടിത്തും ഒരു കഥാപ്രശ്നങ്ങാണും ഒരു കഥകളും അഭ്യാസമക്കിൽ ആ കഥകൾ ആര്യാതരമായ ചിരം സാമ്പത്തികമായി മറിക്കുന്നതുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നും കാരണമാണെന്നും കാബിവിഭാഗത്തെ. എങ്കുലപ്പുണ്ടിൽ ചിലതിനു സാരി

III

തും അതുന്നാഫേക്കിതവും, മറ്റ് ചിലതിന്' അങ്ങ
നന്ദല്ലാതയുമെന്ത്. ചിത്രമഴച്ചൽ' ഒരു എല്ലകലയാ
ണ്. അതിനു പ്രസ്താത്മത്തിലുള്ള സാഹിത്യം ആ
തുരന്തമാനഭാവി നിന്തക്കണ്ണില്ല. അതുപോലെ തന്നെ
വെറും മുത്തത്തിലും, രാഗാലാപം മാത്രമാകന്ന സംഗീ
ത പ്രശ്നാഗത്തിലും, സാഹിത്യം ഇല്ലെന്ന തന്നെ പറ
യാം. എന്നാൽ ഈ രാഗാലാപത്തിനു പാതമായിട്ടു
തെക്കിലും ഭാഷയിലുള്ള വാക്ക് വാചകങ്ങളെ ഉപയോ
ഗിച്ച്, പാടി രസിപ്പിക്കയാണെങ്കിൽ, അവിടെ സംഗീ
തത്തിന്, സാഹിത്യാത്മയ സ്ഥാനം സിലിക്കുന്നു.
എവംവിധം, ആളുകളും രസിപ്പിക്കത്തക്ക ഓരോ
ചേപ്പുകളിലും അവയവ വലന്നുള്ളം കാണിച്ചു ചെയ്യുന്ന
വെറും മുത്തത്തിനു സാഹിത്യമുണ്ടെന്ന വരുന്നതല്ല.
നേരേ മറിച്ച്, എഴുപ്പാണോ മുത്തം ചെയ്യുന്ന ആർഡ്,
കാണികൾ, തന്നെ മരുവാരാളേൻ തിള്ക്കാലം ധരിക്ക
ണമെന്നാദ്ദേശിച്ചും, ആ മരുവാരാളിന്റെ ഭാവങ്ങൾ കാ
ടിയോ, വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചോ, ചലിച്ച തുടങ്ങുന്നത്,
അഞ്ചുപ്പാഴുകും, ഈ മുത്തത്തിനും, അടിസ്ഥാനമായി
സാഹിത്യം ഇനിച്ചു പോകുന്നു. ഈ മാനാഭാവങ്ങളാണ്
കുടി ഭാവങ്ങൾ കാട്ടുക മാത്രമാണെങ്കിൽ, ആലപകാരിക
ഭാഷയിൽ, അതുപുത്രവും, മുത്താംഗം കുറച്ചിട്ട് മരുവാ
രാളിക്കത്തന്നു മട്ടിൽ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കയാണെങ്കിൽ,
അതു നാടകവും ആയിരത്തീങ്ങും.

കമകളി ഇപ്പുകാരമുള്ള ഒരു മുത്തകലയാണ്'.
അതിന്നാത്മയായി നില്ക്കുന്ന സാഹിത വുമായിട്ടില്ല.

പരിചയം കുടാതെ, കാസിക്കൽക്ക്, എത്രയേറ്റാമാശാലും, ഇന്ത ജാതിയിൽപ്പെട്ട കലാപ്രയാഗങ്ങളിൽ നിന്നും, പരിപൂർണ്ണമായ രസാസ്പദനം സിഡ്സിക്കന്നതല്ല. എന്നാൽ പിന്നെ കമകളി, താഞ്ചയ്യത്രമായ സാഹിത്രം അറിയാത്ത ആളുകൾക്കു സിപ്പിച്ചു വരുന്ന എന്ന പരായുന്നതെങ്കിൽ എന്നാണെന്നും, ആയതു്, ഏകലും പരിപൂർണ്ണമായ രസാസ്പദനം അല്പതന്നെ ചോറാം സമർപ്പിച്ചു തീരു. മുത്തിയാതിയിൽ ചേൻ കമകളി പ്രയാഗത്തെ, അപദ്രവ്യമനം ചെയ്തു നോക്കാമെങ്കിൽ, അതിൽ പല വ്യാപ്തികൾ സാന്നിദ്ധ്യം അന്തരാഭവിക്കന്നണ്ണെങ്കിൽ നമ്മകൾ ദോഖിക്കുമുകൾ, കൂഴിയുടെ മനോഹരമായ വേഷവും ചേ.പുണ്യം, കേരംവിക്ക സുവ പ്രഭമായ താഴെ മേളവും സംഗീതവും, സാഹിത്ര സഹായം കുടാതെ തന്നെ ജനങ്ങളെ സിപ്പിക്കനാവധാണ്. ഇവ രണ്ടു കമകളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്താളം ദുന്നാണിക്കുന്ന നില്ക്കുന്ന കാത്തിരാളിമാക്കന്നു.

വിദേശീയർ കമകളി കണ്ടു സിക്കന്നവും, അതു് ഇന്തരത്തിലാവാനെ ന്യായമുള്ളി. എന്നാൽ കമകളിക്ക് മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി കൂടിയണ്ട്. അതായതു്, നടമാർ അരഞ്ഞത്തു വന്ന് ആംഗ്രേസ് ഔക്കെണ്ണാണ് ശാഖിനിച്ചു കാട്ടുന്നതു്, വാരോ കട്ടാപ്പാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണ ഗ്രഹത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ തന്നെയാണെല്ലാ. എത്ര സംഭാഷണത്തിനേരയും അതരാത്മം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ആ സംഭാഷണ സന്ദർഭം, അവശ്യം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞതീരു. ഇങ്ങനെ

അടുത്ത മുൻകാലങ്ങളിൽ കമകളിക്കാണ്ടായിക്കാണ് അന്നന് പ്രചാര ലോപം തന്നെയും, കേരളിൽ ചീഴ് അട്ടക്കാ സാഹിത്യത്താട്ടണായ പരിഞ്ഞുവരുത്തം കൊണ്ടുവരുന്നു. അട്ടക്കണ്ട റസിക്കേഷൻ മുദ്രകൾക്കിടയിൽ സാധിക്കുന്നതും വെന്നും അട്ടക്കാണ്. അട്ടക്കണ്ട റസിക്കേഷൻ മുദ്രകൾക്കിടയിൽ സാധിക്കുന്നതും വെന്നും അട്ടക്കാണ്. കമകളിക്കാണ് പ്രചാരം കുറവായും വന്നും പരിഞ്ഞുവരുത്തം കൊണ്ടുവരുന്നു. “വെറുതെ മിനക്കെട്ടുക” എന്ന അവർത്തനിൽ “കമയൻ യാതെ അട്ടക്കാണുക” എന്ന ശലഭി പ്രയോഗം നമ്മുടെ ഹട്ടിയിൽ നടപ്പാവാലാണെന്നു സംഗതിതന്നെ ഇഷ്വാസ്യുവത്തെ വിശദിക്കിക്കുന്നു. കമകളിക്കണ്ട് യമാശോ

గ్రం డాసికణమకిఱి, కమా సాహిత్యం ఇంక్రుటి అందించినిచికాబెగుషిత్తాణం గుప్త ప్రయాణులు ఆవు గణ రు.

కేరళీయించు ఆట్కుకమా సాహిత్యంతండ్రు ఫోరిచుత్తి పరిచయం కురుయాగుత్తు కారణం, ఆంతిలె సంస్కృత శ్రీయిష్టత ఎకాణథతగాయాణం. పెంతువె పరిచు కంఠాణమకిఱి ఆట్కుకమా ద్వ్యోకషాంగం మృషివం సాంస్కృత మయమో, సంస్కృత ప్రచురమాయ మగిప్రవాళ రీతికింత్తి తో ఆఱయిరికణం. సంస్కృత భాషా పరిచయమిస్తూ తె, మలుయాక్తికండు ఖుట ద్వ్యోకాతమం గ్రహికణాన్నట్టు గాసం. పొలి ఆట్కుకషాంగం తింటం, సంస్కృత పద బూధుల్చుం కొణణ్ణు సంస్కృతానిజితగుంచారాయ మలుయాక్తికండు కండ చింగ్రహమాయిరికణం. ఆట్కుకషాంగం ప్రచరించు కూలించుత్తి మలుయాక్తికండు కణాయితిగా సంస్కృత భాషా ప్రసాకతి, పొంగుకూలించుత్తి కారణాన్న విభాగాగా ణం కేరళాన్ని పరిచి సమితికండ ఖుటయాకియత్తు. అంతుకొణణ్ణు ఉఁ సాహిత్యం మంస్సులుకణాను కంగ విషమమాయి వాణిక్కుటి.

ఏంంచ సంస్కృతభాషాపరిచయం వాణ్ణువతితికి ఏప్పుంచుం మలుయాక్త భాషయ్యుం అంత్రంతాపెక్షితమాయి కొణిరికణాన్తు. తెరింగుకుంచ మలుయాక్త భాష ఉంచు కికించినించు ఏప్పుంతాతించు సంస్కృత పరిచయం వు ఉండ ఉపకరికణం. మలుయాక్తికండ ఖుప్పుంతా

സാധാരണ സംഭാഷണത്തിൽ പോലും, അതു അധികം സംസ്കൃത പദങ്ങളെ മലയാളികൾ അറിയാതെ തന്നെ ശ്രദ്ധയാഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃത പദങ്ങളെ പാട ഉപേക്ഷിച്ചു്, തനി മലയാളത്തിൽ തന്നെ സംഭാഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ചുംബാർ, അതുവേണ്ടിയും നിജീട മുടക്കിൽ ത്രാവാലുമുമ്പൊന്നു വയം. അതിനാൽ മലയാളി ഓഷധുടെ വളരും, ഇപ്പോഴത്തെനിലയ്ക്ക്, അതുവേണ്ടിയിരിക്കുന്ന സംസ്കൃത പരിചയം കേരളീയക്കണക്കുമേണ്ടിനാണ് സിലിക്കവാനും, കമ മനസ്സിലാക്കി ആട്ടം കണ്ണ റാസിക്കവാനും, കുറേയക്കിലും ഉപയുക്തമാക്കാത്തവന്നും ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ആട്ടക്കമകളിലെ ചില സ്ഥല ഭാഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഇപ്പുകാരം പ്രസിദ്ധ പ്രസ്താവനാതു്, ദരിക്കും ഇതു സന്ദർഭത്തിൽ അനധികാരിക്കുവാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ കമകളി യോഗക്കാർ :സാധാരണ : ആട്ടി വരാട്ടിച്ച പ്രധാന കമകളിൽ നിന്നും സാഹിത്യ മണം കൊണ്ടും, സംഗ്രഹിത രാസിക്കുമും കൊണ്ടും, അട്ടക്കാരിയാരിളും കുറുക്കുന്നും കൊണ്ടും, മേഘയിളും എല്ലാ ഗണങ്ങളും നാടിന്തത്തുക്കുകയും എന്നാം വരുന്നേം ചുംബകം സാമ്പാടുത്തിലയിക്കം വല്ലതായിപ്പോക്കമെന്നുള്ളതു കൊണ്ടു്, ആട്ടക്കമോ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചുഫേരുടെ പ്രസിദ്ധകമകളിൽ നിന്നും ചില പാഠങ്ങളെ ഉല്ലരിച്ചു് ഇങ്ങനെ നന്നാം ഭാഗമായി ചേരുന്നു്, ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്രസ്താവനാതാണു്. കൊല്ലവ പ്രശ്നം വും ശതാഖ്യ പ്രാരംഭത്താടിയ്ക്ക് ജീവിച്ചു കൊ

ക്കാരക്കരത്തെപ്പറാൻ, അട്ടത്ത ശതാബ്ദത്തിലെ കോട്ടയ തുട തന്മുരാൻ, അതിനുടയുള്ള ശതാബ്ദത്തിലെ കാർത്തിക തിങ്ങാട തീരമനസ്സ് കൊണ്ട്, അവിച്ചരത്ത സമ കാലിനനായിരുന്ന ഉള്ളായി വാൽ-പിന്നത്തെ പ്ര സിലംനായ ഇരയിമെൻതെപി എന്നാണി അഞ്ചു കവികളുടെ അട്ടക്കമകളിൽ നിന്നും യഥാക്രമം ചേത്തിരിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ കൊണ്ടു ഇരുന്നും ഭാഗംപൂർത്തിയാക്കുന്നു.

ശേഷം കവികളുടെ പ്രസിദ്ധ കമകളിൽ നിന്നും ഏതാട്ടും ഭാഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഇതിനെന്നറബാഡാം ഭാഗം മുഴമിച്ചുകൊള്ളിച്ചുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കുന്നു.

വിദ്യാത്മികളുടെ സൗകര്യമുദ്ദേശിച്ചു് അട്ടപ്പദ്ധതി ഒരി തിരിച്ചും, സംഭാഷകരായ കമാപാത്രങ്ങളെ അവിടവിടപ്പേരുകമായി കാണിച്ചും, ഓരോപുരത്തെ യും പാഠത്തിൽ വ്യാവേദ്യമായുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്ക് അതതു പുരങ്ങളിലെ അടിയിൽ കാണുന്ന വരയുടുക്കി ആയി താനു, നമ്പരിട്ട് അത്മങ്ങൾ ചേത്തു് ഇരു ഗ്രഹം പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. സംസ്കൃത ദ്രോ കാശങ്ങൾക്ക് അനന്തരാത്മ രിതിയുള്ളിട്ടു് വ്യാവൃതം മുഴവ നും ചേത്തിട്ടുണ്ട്. പദങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നിടത്തു് മ കളിലായിട്ടാണ്, നമ്പരകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അറിയേണ്ടതാക്കുന്നു.

കമകളിയുടേയും അട്ടക്കമകളുടേയും അതിനും സപ്രാവജ്ഞാപ്പറി വായനക്കാർക്ക് ഒരു സാമാന്യത്വാനും ഉണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു പീഠികയും ഇതിൽ എഴു തി ചേത്തിട്ടുണ്ട്.

അപരിശുദ്ധതമെന്ന തലളപ്പെട്ടിങ്ങനും എന്നാൽ
 ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പരിജ്ഞാരത്തിന്റെ സംസ്കാര വി
 ക്ഷണാത്തിന് പാത്രിവിച്ചിരിക്കുന്നും, കേരളത്തിന്
 സ്വാധീനമെന്ന് എന്നും നമ്മക്ക് അഭിമാനിക്കുന്നതുകുറ
 മായ ഈ ഗ്രന്ഥ കുല (കമകളി)യ്ക്ക് കേരളീയതക്കുറ
 ദരാസപാദനം ഇതിലും കുട്ടതലായി മേലാൽ സിലിച്ച
 കാണ്ണാമെന്ന് അതുതുമാം പ്രതിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടം, അ
 തിന്റെവേണ്ടിയുള്ള ഈ ഉദ്ദമത്തിൽ ഓഷ്വല്ലാസികളും
 ദേഹം കലാബന്ധുക്കളും ദയാദ്വാഗ്നി ആവംമായ പ്രോ
 ണാധനം, പ്രഭ്രഹം അല്ലത്തുമിച്ചു കൊണ്ടം, പ്രസ്തുത
 ഗ്രാമഗത്ത ഇതാ സജ്ജന സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു കൊ
 ത്തുനു,



പ്രീഠിക.

i

കമ്പകളി.

ദ്രാവിഡ് സംസ്കാരത്തിൽ ഉല്ലംഗണ്വും, അതു സംസ്കാരങ്ങൾക്കും പ്രധാനപ്പെട്ടവമായ രഖിനയ കലാ പ്രയോഗമാണ് ‘കമ്പകളി’. അതു സാസ്ത്രമാണോക്കനാതിനും തന്നൊയും, ദ്രാവിഡർ, ഭക്തി വല്ലക്ഷ്യങ്ങളായ പല വിധം പ്രശ്ന പ്രയോഗങ്ങളെ ഓരോ തരം വാദ്യങ്ങളാണ് തന്ത്രാട്ട ക്രടി നടത്തി വരാറോളായിക്കുവെൻ, മലയാള ഭാഷയുടെ അതുപരമായ കരിന്തമിൽ കാലങ്ങളിലെ ഒരു കേരളീയ കൃതിയായ “ചിലപ്പുതികാര” ത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നു. സദസ്യങ്ങട മുമ്പിൽ അഭിനയിക്കാറുള്ള ത്രഞ്ച സന്തുഷ്ടയായതാണിരുന്നു, അതോ ഉശ്രൂ പേര് ‘കുത്തു’ എന്നാണിരുന്നു. സഹ്യപവർത്ത പദ്ധതിക്കു പട്ടി ഏതാണും മുക്കേരാളി ത്തിൽ, മുഖവക്കുള്ള തുള്ളിൽ എന്നം പേരുണ്ടായിരുന്നു. പ്രകൃതിയെ അരാധിച്ചുവന്ന കേരള ദ്രാവിഡർ, തന്റെ ബാധകളെ അകറുവാനുദ്ദേശിച്ചു പല തരം തുള്ളലും പാട്ടം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഭൂത ആപ്രതാവനവരും കണ്ണിതുള്ളിൽ കണ്ണിതുള്ളിൽ, സൗം പ്രീതിക്കായിട്ടുള്ള പഴളിപ്പാന, പ്രകൃതി (ഭേദവി)യെ അരാധിക്കുന്നതിനും കളരിപ്പാട്ടു്, സപ്പംപാട്ടു്—എ

നീവയോരോന്നിലും, പ്രയു പ്രയോഗങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾ എറബുക്കരെ കാണുമാനണട്ട്. കേതി പ്രധാന്യം, സദി സ്വയം മുന്പിൽവെച്ചുള്ള റംഗപ്രയോഗം, അതിനു തേടുക പരിശീലനത്തിന്റെഅത്യാവശ്യകത, വാദ്യരഹിതം ഷത്രീന്ദ്രയെ സംഗ്രഹിതത്തിന്റെയെ ശ്രക്കുടി, ജനകഷ്ഠകമായ വേഷധാരണം, ഹാസ്യരസപ്രയോഗത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു വിക്രിയേഷ്ടതിന്റെ സാന്നിലും, എന്നീക്കാർത്ഥിക്കാളിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭാവിയ റംഗ കേളികൾ നാഭരാന്നിനും അപരിത്യാജ്ഞങ്ങളും തീരുമാനം.

മുത്തരം പ്രയുപ്രയോഗങ്ങളുമായി ഭാവിയർ കഴിതുകൂടി വന്നപ്പോൾ, അവക്ക് ആത്മു സംസ്കർത്തണവാനിടയായതു്. അപ്പോഴേക്കും കണ്ണിത്തുള്ളിലെ ‘മാട’നും ‘പേ’യും പകരം ആത്മുമാങ്ങുന്ന റാസ വൻ്നും യക്കിയും, ‘സപ്തംഖരം’ക്കുപകരം ഇംഗ്രേസ്മാങ്ങം, ‘പ്രത്തി ഓവി’ക്കുപകരം പാത്രത്തി ഓവിയും സകല്ലിക്കപ്പെട്ട തുടങ്ങി. പ്രത്തിയെ ആരാധിച്ചു വന്ന ഭാവിയുടെ ഇടയിൽ അക്കാലത്തു വിറുമാരായുന്ന നടപ്പില്ലായിരുന്നു. പിള്ളാലങ്ങളിലെ ബുല്ലമത പ്രചാരങ്ങളാണ്. അട്ടി വിറുമാരായും ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠയും കേരളീയൻ സപീകരിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ്, ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രയു പ്രയോഗങ്ങൾ ക്ഷേത്ര സന്നിധിയിൽ വെച്ചാവണമെന്നു ആചാരം വന്നതുകൂടിയതു്. ബുല്ലമതത്തിനു, കേരളത്തിൽ കാലങ്ങുമാണ് കൊണ്ട് ഇടിവുതട്ടി, പിന്നെയും ആത്മ മതത്തിനും ഉൽക്കും സില്പിക്കരുണ്ടായപ്പോൾ, ഒരു

വന്മാക്കം നമ്മുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എല്ലാം കൊണ്ടം പ്രതിഷ്ഠ ഉറച്ചുകൊട്ട്. അപ്പോൾ മുതല്ലു കേരളീയരുടെ ഭാഷയ്ക്കും ദാവിഡാചാരങ്ങൾക്കിം എന്നപോലെതന്നെ ഇപ്പറന്ത ഒഴു പ്രയോഗങ്ങൾക്കിം പല മാറ്റങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി.

കേരളത്തിൽ പ്രഖ്യാതമാരായിത്തീന്ന് നന്ദുരിബ്രഹ്മം വമണൻ, അവരുടെ മത വിശ്വാസ പ്രചരണത്തിനായി കേരളീയരുടെ ഹടയിൽ എത്തുതായി പല ഒഴു പ്രയോഗങ്ങൾക്കും നടപ്പിൽ വരുത്തി. ബുദ്ധമതം നിമിത്തം ഇഷ്ടശാലഭത്തു് ആയും മതത്തിനു വന്നപോയ തകരാഡപോലെ, ഇനിമേൽ വന്ന ചേരാനിടയാക്കഞ്ചേതനാായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുമാരുടെ അപ്പോഴുമുതൽ ലക്ഷ്യം. ശാസ്ത്ര കൂടിയം ചാക്കാർ ക്രിസ്തും കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുമെന്തോടു കൂടി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടുവരുണ്ടാം. ഭവന ഗ്രൂപ്പും ക്ഷണാസ്ത്ര കൂടിയം, ദേവ പ്രതിക്രിക്ക ചാക്കാർ ക്രിസ്തും അവശ്യം അനുശേഷ്യങ്ങളായുണ്ടാണെന്ന കുടി. കേരളീയക്കണ്ണപനമായുണ്ടായിരുന്ന ഒഴു പ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരുടെ ഒച്ചി ഭേദങ്ങളെ വഴിയാംവളം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന നന്ദുരിമാർ, കേരളീയരെ റസിപ്പിക്കാനുള്ള പല അംശങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പുതിയ രംഗ പ്രയോഗങ്ങളിൽ കവറ്റിയിട്ടിട്ടായിരുന്നു. വേഷം, ഭാഷ, വാദ്യമേളം മുതലായ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം കേരളീയരുടെ അഭിരുചിയൈയാണെന്ന്, ശാസ്ത്ര കൂടിയിലും ചാക്കാർ ക്രിസ്തിലും ടെക്നിക്കുള്ള പ്രതീക്ഷിച്ചു കാണുന്നതു്.

കേരളീയ കവികളാൽ ചെറിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സംസ്കാരക്കണ്ണകൾ മുതി വൃത്തങ്ങളായ പുരാണ കമകളെ പരഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു സന്തുഥായം തന്നൊയാക്കി നാ ചാക്രാർ കുത്ത്'. ശ്രവിടത്തെ സംസ്കാരകവികളായ ഭാസങ്കരയും, ശക്തി ഭദ്രങ്കരയും നാടകങ്ങളായിരുന്ന കുത്തിനു ഉപയോഗിച്ചു വന്നാവ. ചെജ്ഞന്തുകൾ സ്വപ്നങ്ങൾ ഡിയായ ശക്തി ഭദ്രങ്കര ആയുമ്പു ചൂഡാമണിയെ ആ ശ്രദ്ധിച്ചു കുത്തു പറച്ചിൽ, തിരുവിതാംകൂരിൽ അം ക്കാലങ്ങളിൽ വളരെപ്രചരിച്ചിരുന്നു.അതു നാടകത്തിലെഴുന്നുക്കണ്ണം ചോല്ലി, അവയ്ക്കുള്ള റൂപവ്യാനങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടപ്പോളും തന്ത്രക്രമാംശങ്ങൾ ചുത്തിയാക്കുന്നും കുത്തിൽ ചെയ്തു വരുത്തില്ലത്. ഈ തിരുത്തം പുരാണ കമ്പിയായിരിക്കുന്നുമോ, ദേവാലയങ്ങളിൽവച്ചു മാത്രമേ പാഠാളിക്കുവെന്നും കുത്തിനെ സം ഖാന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന നിബന്ധന, ഇതിന്റെ ഭക്തി വശങ്കരിക്കുന്നും ചുരുക്കാനും ചെയ്യുന്നും കുത്തിൽ പരിശീലന സാമർത്ഥ്യം, സന്ധാരി പ്രഭേദവും വർഷക്കാർക്കും കുത്തു പറച്ചില്ലിൽ അധികാരിക്കുന്നും മുണ്ടായിരുന്നും എന്ന അനുഭവത്തെ വ്യവസ്ഥ, മുഴുവൻ പ്രയോഗത്തിൽ പരിശീലന സാമർത്ഥ്യം, സന്ധാരി ആകാശത്തിൽ വാന്നിൽ സൈനക്കുള്ളൂമ്പുണ്ടായിരുന്നും വാനി അനുഭവിക്കുന്നും, കമ്പാഗതി കേരളീയക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നും, ഏകാദശവാനം അഭ്യന്തര വ്യവസ്ഥ, മലയാള ഭാഷയിൽതന്നെ അനുഭവിക്കുന്നുമോ, അതിന്റെജനങ്ങളെല്ലാം മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗം അടിവാദം-ഹലിതം പ്രീക്ഷിത്തക്ക ഹാസ്യരസ പ്രയോഗം അടിവാദം-ഹലിതം

ഡാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും വേണമെന്നായിരുന്ന കുത്തി ലൈ നില്ക്കും. സംസ്കൃത മധ്യമായ നാടകഭൂരാക്ഷശ്ചിത്പ റിക്കവോൾ, അതതു സദർഭത്തിനാഃസരണമായിരാവ രസ പ്രകടനവും, പദാത്മ ദ്രോതകമായ ആരംഗ്യജീവിക കാണിച്ചിള്ളി അഭിനയവും അത്രാവശ്യമായിരുന്ന. ഈ നാ പദാത്മങ്ങളേ നൂച്ചിപ്പിക്കുന്നതിന് “ഈനാ ആരംഗ്യം എന്നീളു വ്യവസ്ഥ, അമവാ-മിദ്രക്കുളക്കുള സംഖ്യാ ചുള്ളി നിയമം, ഈ സദർഭത്തിപാണംബാധതു്”. ക്രൂരത്തം ക്രടികാട്ടവും മറ്റൊ അഭിനയിക്കേണ്ട വിധങ്ങളേയും അവക്കെ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളേയും മറ്റൊ പററി സഹിക്കുന്ന പ്രതിപാദിക്കുന്ന “ക്രമഭീപം”, “ആട ഫ കാരം”, മതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അനു പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

ഈംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃത നാടക വിഭാഗങ്ങളെ അഭിനയ തന്ത്രാട ക്രടി ആടി ഫലിപ്പിക്കുന്ന ചാക്കാർക്കുത്തു്, കേരളീയതട മുടക്കിൽ ഡാരാളിമായു് പ്രചരിക്കവേ തന്നെ, മുട്ടപ്പുംതിനുരാൻറെ മേധാവിത്പത്തിൽ മരറായ തരം ആട്ടം നടപ്പിൽവന്നു. അതാണു്, ശിഖപാടി ആട്ടം. ഉത്തര മുൻഗഡാരിലെ ജയദേവത്തിയായ “ഗീത ഗോവിദ്”ന്നെ ആധാരപ്പെട്ടുത്തി, ക്രതി മധുരമായ ശ്രൂരാഗഗീതങ്ങൾ വഴിയുള്ളിൽ രാധാകൃഷ്ണ ചീലയാക്കുന്ന മുതിലെ മുതിരുത്തം. കുത്തിലെ ഹാസ്യരസ പ്രചുരി ചയ്ക്കു പകരം രാധയും കൃഷ്ണനും തമിലുള്ള സംഭാഷണ തതിലെ ശ്രൂരാഗപ്പുംവിമയും, കുത്തിനേ അപേക്ഷിച്ചു ക്രടികാട്ടവും വേണിയിരുന്ന സാഗീത പ്രാഗതഭ്രാവും, ഈ തതിലെ ജനാക്കണ്ഠക കുത്തം നിവർത്തിച്ചു. കുത്തിലെ മി

ശാവിന പകരം അഷ്ടപദിയാട്ടത്തിനു മദ്ദൈ ഉച്ചയോ
ഗിച്ചു വന്നതു് ഭ്രാഹ്മിയാദചിക്ക കരഞ്ഞുടി ഒചന്ത്തുമാ
യിരുന്നു. ഗീതഗോവിഡത്തിലെ വുതു വിശ്വേഷാത്ത
അസ്സുമാക്കിയാണു് ഈ അട്ടത്തിനു് “അഷ്ടപദി”എ.
നു പേരു സിലിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതു്. അഷ്ടപദി അട്ടം പാടി
പാലിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രധാനം കൊണ്ടം, അതിന്റെ അ-
ബ്രഹ്മജീവിക്കരിത്യം കൊണ്ടം ഇന്നതുട്ടത്തിനു കേരളേ
തറിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചാരമുണ്ടായില്ല. ഈ
അഷ്ടപദി അട്ടം, ഭാരതപ്പുഴയു് അട്ടത്തുള്ള രുക്കാഡി
യുൾ ഇപ്പോഴും പതിവായു് നടത്തി വരാറുണ്ട്.

ഈ സദർഭത്തിലാണു്, എക്കുദേശംകുഡ്പുന്ന—ാം
ശ്രീഘൃതത്തിലെ അന്തരം ഘട്ടത്തിൽ, വിപ്പുപട്ടതു സപാമി
യാക്കട സഹകരണംതൊട്ടുകൂടി കോഴിക്കോട്ടുതന്നുരാൻ
ങെ തരം തുണ്ണാട്ടം നടപ്പാക്കിയതു്. തുണ്ണാൻ വേഷ-
ത്തിനു ചേന്ന കിരീടം ഇപ്പോഴുണ്ടെന്തെ രാമനാട്ടക്കാർ ചോ-
ലും സപീകരിച്ചു കാണുന്ന മയിൽപ്പുളിക്കുട്ടാട കുടിയ-
വിധം, ആഭ്യമായു് നിന്മിച്ചതു് ഈ തന്നുരാൻ തന്നെ
യായിരുന്നു. കംസ വധം വരെയുള്ള തുണ്ണാന്റെ അവ-
താര കമ്പയ ആകെ എട്ട് ലീവിസത്തെ അട്ടത്തിനവേ
ണ്ട, എട്ട് വിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണു് അഭ്രേഹം സംസ്കൃതലാ-
ഷയിൽ തങ്ക തുടി രചിച്ചിട്ടിള്ളതു്. സാമീത്യം സം
സ്കൃത ഭാഷയിൽ തന്നെ ആയതു കൊണ്ടു് ആട്ടനാവർത്ത-
നെ പാടുകയെന്ന സന്ധ്യവായം തീരെ ചുസ്തായമായുണ്ട്.

അട്ടത്തു ശതവാംശത്തിൽ കൊട്ടാരക്കരതന്നുരാൻ-
തുണ്ണാട്ടക്കാരെ തന്റെ പ്രദേശത്തോടുകൂടി ക്ഷണിച്ചുവെന്നും-

“കൂദ്ധാട്ടത്തിന്റെ മഹിമയറിഞ്ഞു” ആസപ്പണിക്കുന്നതുകൊം വർ തൈക്കൻ നാട്ടകളിലില്ലെന്ന്” പറഞ്ഞു് അവരെങ്കാൾ യച്ചില്ലെന്നും ആ വാഴി നിമിത്തം, കൊട്ടാരക്കുന്നതുനു രാഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ കൂദ്ധാട്ടത്തിനുചുകരം രാമനാട്ടമെന്ന പുതിയ കളി ഉണ്ടാക്കി പ്രചരിച്ചിച്ചുവെന്നമാണെല്ലാ എത്രിരു.. കൂദ്ധാട്ടത്തിന്റെ സംസ്കൃത മയ പ്രതിജ്ഞം, അക്കാദാശാളിൽ ഒരു സംഘക്കാർഷകരക്കുന്നതിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്തു നിന്നും തൈക്കേ അറററം വരെ വന്നുചേരാ നീളുള്ള ബുല്ലിമുട്ട്, അനന്നതെന്ന നാട്ടവാഴി കുടംബക്കാർത്ത മഹിലുണ്ടായിരുന്ന മത്സര ബുല്ലിയും, രാമനാട്ടത്തിനാത്രു യസ്യാനമായി കൊട്ടാരക്കരത്താവുരാൻ രചിച്ച രാമായണം കട്ടകളിലെ മലയാളിലാഡാ റീതിയും, എല്ലാംകൂടി ഓത്ത് നോക്കുന്നോരം, ഈ എത്രതിഹ്യത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികളും യഥാത്മമെന്ന വിശ്വസിക്കേണ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാമനാട്ടത്തിനാസ്ത്രഭാഷാശ്രിത്യം ഏററിക്കുന്നും മലയാള ഭാഷയിൽത്തന്നെ ആയതോടുകൂടി, അതിന്റെ രംഗ പ്രയോഗരൂപങ്ങളും പഴയ ദ്രാവിഡ തച്ചിക്ക യോജിച്ച പല സംഗതികൾ കൂടണ്ടും ഇ കാലാകാലിലെ താഴുന്ന നിരയിൽ കൂടിക്കൈകളിലും സമകാലീനമായ് വഴിന് വന്ന കണ്ണിത്തുള്ളൽ, പടയൻി, എത്ര വർ കളി, മുതലായ ദ്രശ്യ കേളികൾക്കുപയോഗിച്ചുവന്ന പാളക്കിരിട്ട് മുതലായ ക്രമങ്ങൾക്കും ചെ ക്കാ ഫുഞ്ചലു മുതലായ വാഡ വിശ്വേഷങ്ങളും രാമനാട്ടം സ.പിക്കിച്ചു. കൂദ്ധാട്ടത്തിലെ റീതിങ്ങൾസിച്ച രാ

മനാട്ടത്തിലും, പാട്ടകാർ പിന്നാൽ നിന്ന പാട്ടകയല്ലോ തെ ആട്ടക്കാൻ പാടേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴുമെത്തുക മകളിയുടെ പ്രാരംഭ ഘട്ടം കൊട്ടാരക്കരത്തിനുരാഞ്ഞര ഈ രാമനാട്ടം തന്നെയാണ്.

അടച്ചതുതന്നു, രാമനാട്ടത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒപ്പം വെട്ടതു രാജാവു് വരുത്തുകയുണ്ടായി. ശ്രീ തെ കിരീടവും മടിയും കൂപ്പായവും, മുഖത്തുനഞ്ചോല തെപ്പും എപ്പും വെട്ടതു സമ്പ്രദായമാണെന്നു ധറവെന്നു വരുന്നു. പിന്നുതെ ക്ലൂട്ടിക്കോടൻ നന്ദുരിയുടെ പരിഷ്കാരങ്ങം, മുഖത്തു ചട്ടി കത്തുക, അസുരാശ്രക്മാപാത്രങ്ങൾക്ക് മുക്കത്രു് ഉണ്ടവയ്ക്കുക, (ചട്ടിപ്പുവു്) കലാശം ചവുട്ടുക മുതലായ ചിലപ്പംഗത്തികളിൽ മാത്രമായിരുന്നു. ഇതിൽ പിന്നു, രാമനാട്ടത്തിനു കിട്ടിയ പരിഷ്കാരം ക്ലൂട്ടിക്കോടൻ നന്ദുത്തിരിയിൽ നിന്നുണ്ട് മുത്രക്കൈകാണിക്കുന്ന വിധത്തിനു, ചില ചട്ടികളും പ്രധാന പാട്ടകാരനു സഹായിക്കുന്നതിനു്, ഒരു ശ്രീമിച്ചപാട്ടകാരൻ ക്രികയ കഴിയു എന്ന വ്യവസ്ഥയും അഞ്ചേരം വിഡിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു.

രാമനാട്ടത്തിന്റെ പ്രാഭ്യാഗിക ക്രമങ്ങൾക്ക് ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾം സിലുചിച്ചു്, ഇപ്പോഴുമെത്തു കടക്കുളിയായു് വളർന്ന ക്രികയപ്പോഴേയും, താണ്ടുകുന്നമാനായ സാഹിത്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ഇതിരുത്തു സ്പീകാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുത്തുണ്ടും, രാമായണത്തിൽ നിന്നു മഹാഭാരതത്തിലേയും അതും കഴിഞ്ഞു് ഓഗവത്തതിലേയും തിരുപ്പരി എപ്പും പുരാണക്കമകളിലേയും കടക്കകയുണ്ടായതായിക്കാണാം.

ഇപ്പുകാരം വളരെ വന്നിട്ടിള്ള ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിറ്റിയിൽ, അതിന്റെ മുൻ ഗവർണ്ണറായ ഓറോ പ്രിയേ കലാ പ്രയോഗത്തിന്റെയും അവരുടെ പക്ഷ്യങ്ങളെ, സു അഭിച്ചു നോക്കിയാൽ, നമ്മക്ക് കാണാം.

എ) കുത്തിലെ പുരാണക്രമാനുമത്തും, മുദ്രക്കെട്ട് പ്രയോഗം, ഭക്തിസംവല്ലക്കാദ്ദേശം, നാനാരസസാന്നി ഘ്രാ, മാസ്യരസ പ്രകാശനം എന്നീക്കാഞ്ചിത്തരാ കമ്മ കൂടിയിലും കാണമാണെന്ന്². ഏതെങ്കിലും പുരാണത്തിലും നല്കുന്ന കമ്മ മാത്രമേ, ആട്ടക്കമ്മകൾക്ക് ഇതിലൂതുകൊണ്ട് യോജിക്കേണ്ടായാളും. ആട്ടക്കാർക്കാണിക്കുന്ന അരുംഗ്ര ഔദ്ധീം കൈകളിൽ ‘ആദിപം’ മുതലായ പ്രമാണ ഗുഹമാരിയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമമനസ്ഥിച്ചുള്ള വയാണ്. അവതാര പുരഷന്മാരുടെ മഹിമകളേയോ, അവരിൽ ഭക്തിയുള്ള സജ്ജനങ്ങളുടെ അനുഭവ പരിശാഖ മജ്ജങ്ങളേയോ നിത്യപിക്കരെയുന്നതും, ഇത്രപേരുള്ളതിനായ വല്ലപ്പിക്കുന്നതാക്കാണല്ലോ. ഗ്രൗണ്ടാ-വീരം-ക്രാൺ ദ തലാവ എല്ലാ റാസങ്ങൾക്കും ആട്ടക്കമ്മകളിൽ സിലിക്ക നാ ഫോംലാഡുള്ള പ്രകാശം മരീറായ പ്രിയോഗത്തിലും ഉണ്ടാക്കാണില്ലെന്നതും തു പ്രസിദ്ധവുമാണ്. അട്ടക്ക മകളിലാ ഫോം വിച്ഛികളിൽ, പ്രാതൃത ക്രമം പാതുകളിൽ “അട്ടപ്പും” ഔദ്ധീം, വിതൃത ഭവഷണങ്ങളിൽ, വേണ്ടതിലും ദിക്കം തന്നെ ചിലപ്പോൾ ഹാസ്യരസോഭീപകമായിരിക്കുന്നണ്ടെന്നാണ്.

ഒ) അംഗൂധപദി ആട്ടത്തിന്റെ അംഗമായും, താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നതാണ്

ശാം. അടക്കപ്പാളിലെ സംഗീത പ്രയോഗാവലുകൾ തന്നെയും അഭ്യപാദിയിൽ നിന്നും സംങ്കമിച്ചിട്ടുള്ളതാക്കണ. അതോടുകൂടി കമകളിക്ക് മല്ലിവും ഏകമണിയും അവരും വാല്യാപകരണങ്ങളായും വന്നുട്ടി. അപ്പുചിത്യിൽനിന്നാണ് കമകളിക്ക് തോട്ടം, “മന്തൃതരഗാനം”, പറപ്പാടിനേച്ചേൻ പാടപ്പുംപ്രയോഗരിൽ, സംഭരണ ഗ്രംഗാര പ്രകാശനം—എന്നീക്കാൽ പാടം വന്നേച്ചേൻിട്ടുള്ളത്. ഇവയെല്ലാം ഇപ്പോഴുണ്ടാക്കിയും അപരിത്യാജ ചടങ്ങകളിലുണ്ട്.

ii) തുള്ളിപ്പാർ വേഷവും മടിയും നാം ഇപ്പോൾ കമകളിയിൽ കാണുന്ന പ്രകാരമുള്ളതിന്റെ നിംഫാതാവ്, വിള്ളു കേതിക്കു പരമ്പര പ്രസിദ്ധി കിട്ടിയിട്ടുള്ള വില്പനമാണുള്ളതു സ്ഥാമിയാർ തന്നെ ആയിരിപ്പാനെ തന്മുള്ള ഒരു വിചാരിക്കാം. അതിനാൽ തുള്ളിപ്പാർ വേഷമാണ്, കമകളിക്കു തുള്ളിട്ട തിരികെ നിന്നും കിട്ടിയ ഒരു സന്ദേശം. മരൊന്നും, ആടിക്കൊണ്ടു തന്നെ പാടകയെന്ന ആയാസമേറിയ മുത്രപ്രയത്തിയിൽനിന്നും ആടുക്കാൻ മോഹനം കിട്ടിയതാണ്. അടുക്കാൻ പാഠത്മാനസരണമായ ആംഗ്യം കാട്ടിക്കൊള്ളും ഡാറ്റ പിന്നിൽ നിന്നും പാടുകാർ പാടിവരുന്ന കമകളിയിലെ ഇപ്പോഴുണ്ടാക്കിയ തുള്ളിപ്പാർ പാടിവരുന്ന സ്ഥികരിച്ചതാണ്.

വേഷവെവവിധ്യം, ഉച്ചാരണം ക്രിക്കറ്റയുള്ള അരബിന്നയ കോലാഹലം, വാലുമേളം എന്നീസംഗതികളിൽ, പഴയ ഭാവിയ പ്രത്യിയും, യോജിച്ച അഭിരച്ചികളും ഡാറ്റ കമകളി സംഗ്രഹിപ്പിച്ചതിനുവരുത്ത്.

හිමුකාරං අතුතුසංස්කීර්ණයෙන් ත්‍රිතුවනා
ආධියකලාපුයෝගමාය කමකුඩික්, තදුලේසාපි
ඩික් පත්‍රාපුමාය පල ලක්ශණයෙන්, තැබීමින්ම
මරද දූෂ්‍යපුයෝගයෙන් ගෑයෝක්ෂිත් අනුත්‍රේ
මෙ මයුණ වගාචේග්‍රික්ටාද්. කමකුඩිකිලේ කමාපාතු
සෙපර ප්‍රාග්‍රාමෝකත්‍රූතිවරාණ්. අතිලේ කමා
රංගං, මූල ලොකත්තිකිනීම් ගුරුතෝයා ටුත්‍රාස
පුදු සපද්‍ර්‍යපාතාලුයෙන් යුතු පුදුතුතුතුන්. අති
ගිනාත් පාරාණිකසංඛ්‍යෙන් තෘත්‍යතුවෙනාද
කුඩා අංඡිනයික්සීමසිඳී, ප්‍රාග්‍රාම ප්‍රසිඩ්‍යාය
වෙශ්‍යවාතුරියුණ ලාවපුක්කන්සෙන් මෙහ්‍යාරක්සේ
කඟිහාව්‍යානිකෙනාදු රංගතු පුකාමිශ්‍රා මති නා
වු. සායාරාභ මෙහ්‍යාර්ථ ඉතුළාරාභිති මූලි
ගොඳ් දේ තෙව්‍යාභික්කන්තුමයි. මතාණ් මුක්සුම අතු
ලො පිෂ්‍රාත් පත්‍ර-තාඩි-කරී-කත්ති ගුණති රේ
ස්වියාගසෙන් දෙයුණ පළවියා නැවත්‍රූක්ෂීදයුණ ප්‍රාථි
කරාගැනීමෙනු කාර්ගා- ප්‍රාග්‍රාමෙන් එත්‍රිත
සෙනායික්ටිතු අග්‍රාතිප්‍රතිකර්මක්, මුතු ගොඩයුණ
ව්‍යාපුණියුණ බැංතත්ත්‍යා අරාකර්ගාවියසෙන් ක්‍රිං
පිඳිත්‍රා ව්‍යාච්‍යාත්‍යා දූෂ්‍යාශ්‍යා පෙනු නැත්තු
සෙනායාත්‍රායුණ මුදුෂ්‍යාතු චර්ජාතාරා අංඡිනයිකා
ගෙ බැංත්‍යාත්‍රිති පැවති මුදුෂ්‍යාතු පැවති මුදුෂ්‍යාතු

ശകം വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു മനഷ്യനു, ദ്രോഗനെന്നുവല്ലോ? തന്റെ മുത്തവിലാസശക്തിയും കരഹരണാദ്യവധി ചലനങ്ങളും കൊണ്ട് ഇന്നും സാധിക്കുന്ന മെന്നും അറിയണമെങ്കിൽ നല്ല കമ്മകളിനെന്നും അതുപോലെ, ഉംക്കൾനുത്തരന്ന്, കാണിക്കുന്ന വേണ്ടം. തോട്ടുവരുത്തിലെ ഭദ്രാളിക്കാരത്തുതീയും, മഞ്ഞതരയും ലൈ ചവണ്ടമേളപ്പുംപുരവും ദ്രാവിഡരക്തക്കണിക രൈക്കിലും കലന്തിയിട്ടുള്ള കേരളീയരിൽ ആരാനുന്നും അരുപ്പരാനും അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ളവാക്കനും. പെട്ടരാണികകമാപാത്രപ്രതിക്കു തുന്നയുപാദ വല്ലപ്പുംക്കവാനായി, കമ്മകളിക്കാൻ ഗപ്പീക്ക രിച്ചുകാണുന്ന വേഷവിധാനങ്ങൾ ഫ്രാന്റാഡി താഴേപ്പുംയുന്നവയാണ്.

എ. നിന്മക്കവേഷം; രാക്ഷസത്പമില്ലാത്തതല്ലീകരിക്കം ശനിഭാക്ഷം ഗ്രോഹണക്കം മുഴുവൻവേഷങ്ങൾ പാഠകാളിള്ളു. അതായതു നല്ല നല്ലും അഞ്ചു കലത്തിയ പൊടി മുള്ളി മുള്ളി നീക്കു മുഖത്തു വരുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഒ. തേപ്പുവേഷം; മുത്തു രണ്ടുതരത്തിലുണ്ട് പച്ചയും കത്തിയും; മുഞ്ഞവേഷക്കാക്കം, അവത്തിനു വിസ്തൃതമായ അതിതകല്ലിക്കുന്ന മട്ടിൽ, ചേരുവംവിധം അരിശവുകൊണ്ടുള്ള ചുറുചുട്ടി അത്രാവശ്യജ്ഞാനം. സത്പരാശ്രമധ്യാനികളായ കമ്മാപാത്രങ്ങൾ മുഖത്തുനാശിനിരം തേച്ചുകൊള്ളുന്നു. അഞ്ചവരുന്ന്, നൂറ്റ്, മുക്കുള്, പാണ്ഡവരാം എന്നിവക്കിമേന്ന് നാജുക്കവാഴം മുപ്പുണ്ടെന്നെതിന്നും പച്ചയാണ്. എന്നാൽ പ്രതിനാമകസ്ഥാന മുള്ളി അസൗര്യം കമ്മാപാത്രങ്ങൾക്കുള്ളിട്ടും കാണിക്കാണും കാണിക്കാണും. മുക്കിനും കണ്ണിനും ചുറും ചുവുപ്പുനിറും, നെററിയിലും മുക്കിലും ചുട്ടിപ്പുവും കുടിബൈ തീരിക്കുന്നു.

എ. തരം ചഷം; മുത്തുവന്നുനാശവിധ്യജ്ഞാം. എ

XIII

ഈ നനാട്ടി, ചുവന്നനാട്ടി, കരി എന്ന മുന്നതരം ഹനം ന വെള്ള തനാട്ടിയാണ്; ബാലി, സുതീവൻ, കാലങ്ക യൻ മുതൽപ്പേക്ഷം ചുവ ന താട്ടിയും; കലിക്കം കംട്ടാളം മറ്റൊരു ഉച്ചാവധിയം തരമായുത്തിപ്പുകാരേകമായ കരിയുമാണ്, നു.

ഈ വേഷങ്ങൾക്കും ശൈരാലങ്ങാര അദിക്കം പ്രത്യേകഫേയകൾ ഉണ്ട്. രാജത്പരമുള്ള കടമാപാത്ര അദിക്കി കിഴിട്ടും കേരളാരവും ധരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വാദരാതരത്തിലുള്ള മടികൾ മാത്രമാണ്. നാരങ്ങ, മനിമാക്കളുള്ള മടിയും; തുങ്ഗൻ, മയിൽപ്പുലിപിച്ചാത്തുള്ള മടിയും; ഹനമാനം നൃഗുണക്കുപ്പരവാം മറ്റൊരു, വടക്കുമടിയും കരിവേഷകാക്കു കരിമുടിയും എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള മടികളാണ് നടപ്പിൽ കാണുന്നതു്. കിഴിട്ടും മടിയും; മുഖത്തോട് യോജിപ്പുകാണാതെക്കവണ്ണം ചുട്ടി നാവച്ചു മുഖയുടെ അടിക്ക മുഖത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒച്ചത്തു കൈക്കിക്കാഞ്ഞു്. ഈ വേഷകാരുടെ പിന്നാശം ഭരയ്ക്കുന്നതു കിരിട്ടാന്തിലും മടിക്കിലും, നിന്നു നീണ്ടകിടക്കുന്നു. ചാമരം തന്നൊയാണ്. മുഖങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കണ്ണാല ചും ചെവിപ്പും ചുപ്പിം വേഷകാരുടും ധരിക്കുന്ന കാലാരങ്ങും പലതരം മാലകളും ദക്ഷുടിയ ദക്ഷന്തരം മടിയും കൊപ്പാരമെന്നു പറയാറുള്ളതു്. വിരിത്തെ താമരപ്പുവിന്റെ മാർത്തിശിനു കൊണ്ടുകൊണ്ടാണ് രണ്ടാറത്തും കൈക്കിയിട്ടുള്ള ഉത്തരീയങ്ങളും കൈക്കുറിയ തോംബംവളകളിലും മറ്റൊരു കുളം മാണിക്കുമാണ് കാമക മുഖവേഷകാരുടെ ഇതര ശ്രദ്ധണ്ണങ്ങൾ.

ആട്ടക്കിമാസാഹിത്യം.

കമകളിയാക്കനാ കലാ പ്രയോഗത്തിന് ആരുത്തു
സ്ഥാനമായി നില്ക്കുന്ന ആട്ടക്കമകളാണ്, ഈ സാഹി
ത്ര വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു്. സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ
കൂടം ആട്ടക്കമകളും റംഗത്തു പ്രയോഗിക്കുന്ന വിധികൾ
രണ്ടും, രണ്ടു തരത്തില്ലായിരിക്കുന്നതുണ്ടിച്ചു്, രണ്ടി
നും ആരുത്തു യാണുള്ള സാഹിത്യങ്ങളും പാസ്സുരം വി
ഭിന്നമായ രീതി ഉപയോഗിക്കുന്നതുണ്ടിരിക്കാൻ തന്നെ
മില്ല. നാടകത്തിൽ നടന്നാർ, അരങ്ങൾത്തുവച്ചു നടന്നതാ
ദളള സംഭാഷണങ്ങളെ രചിക്കുന്നവാണ്, നാടകക്കർത്താ
കൾ ചെങ്കുറിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മഹതു ദ്രോക ത്രുപ്പ മാ
യും സംഭാഷണം ചിത്രീയ വാചകങ്ങളായും (ചുമ്പി
കകളായും) യേമേഖലാ നിവർഖിച്ചു കൊള്ളുവാൻ നാടക
ക്കർത്താവിനു സ്വന്തത്ത്രാഘാടം. കമകളിയിലാക്കട്ട, ന
ടന്നാർ റംഗ പ്രവേശം ചെയ്യു്, സംഭാഷണം ചെയ്യാൻ
പോകുന്ന തസ്തർഭജണരു മാത്രമേ, സാധാരണ നിലയ്ക്കു്,
ദ്രോക ത്രുപ്പത്തിലാക്കാൻ പാടുള്ളൂ. വാ തുറന്നുള്ള സം
ഭാഷണം റംഗത്തുവച്ചു പാടില്ലെന്നു് നിഷ്ഠയിച്ചിട്ടുള്ള
കമകകളിയില നടന്നാർ, മുക്കെയുന്നസിച്ചു് ആരാഗ
ഞേരം കൂട്ടി അഭിനയിക്കുമാറു്, പദങ്ങളെ കോത്രു കൈക്കി
യിട്ടുള്ള ഭാവിയശാനങ്ങളാണ്. ആട്ടക്കമകളിലെ സം
ഭാഷണ സാഹിത്യം. പിന്നിൽ നിന്മ പാട്ടു രണ്ടു
പാട്ടിന്റെയും അത്മം ആരാഗം കൊണ്ടും മുക്കെയും കൈ
ഞ്ഞാപുകാരിപ്പിച്ചു്, ആകപ്പോകെയുള്ള സംഭാഷണത്താലു
ആഞ്ഞുകമകളിനുണ്ടാർ, വ്രജീപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന.

അതിനുംഗാന്മാർ പദ്ധതിയിൽപ്പെട്ടവരെങ്കിലും, സാധാരണാശയി പദ്ധതികൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യേജുപദവിന്റോ സസ്പാതത്രും, കമകളിനിമ്മാനാക്കിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ, നടന്നാൽ ആകാൻ വിഷമിക്കുമ്പോൾ മെന്നമാത്രമല്ല ആട്ടം കണ്ണാൽ കാണിക്കിക്കുക കാഞ്ചംന സ്ഥിരാകയുമില്ല. നടന്നാൽ കാണിക്കുന്ന ആംബരജംഡ് നോക്കി അതതിനുള്ള അത്യംജംഡ് ഗമിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സദസ്യമാണ്, ഈവ താഴെ ചേറ്റ് ആകപ്പോടെ യുള്ള ആരശുഖത്തുംപീഡിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ, പിന്ന പാടി ചൊ പദ്ധതിലേ അനപയ ക്രമത്തിന് നിബന്ധനം ചെയ്യുന്ന കാഞ്ചത്തിൽ, ആട്ടക്കമ്മാ കത്താവു് നല്ലവല്ലും നിഃഖർഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നല്ല ചരിതം ആട്ടക്കമ്മാ, മരഹമ്പും സംഗതികളിലും മുന്നാണിക്കുന്നു, നാണ്കേക്കിലും, ആട്ടി ഫലിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമെന്നും. ആട്ടിക്കാണു വാൻ നല്ലതല്ലെന്നും പറഞ്ഞു വരുമ്പുള്ള കാരണം, തൽക്കാരാവു് ഇപ്പോൾ സംഗതിയിൽ നിഃഖർഭിച്ചിട്ടിപ്പോളിൽത്തന്നെ. നല്ല ചരിത ഗമ്പകാരനുകൾ, ആരു ശാംകുംതും അലങ്കാര പുഷ്ടിക്കമം, ശബ്ദങ്ങൾക്കു ഒപ്പം, തന്റെ പാട്ടകളിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും, മുരാനപയവും, ഗർഭിത വാക്കുങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്, ഇത് വിഷമം വന്നുചേര്റ്റിട്ടുള്ളതെന്നു ചുണ്ണം.

സ്ഥാഖിരസപ്രതിക്ക്ഷയ്യുണ്ട് നാടകത്തിൽ പ്രായാന്ന ഏകാട്ടത്തുകാണുന്നതു്. രസവൈച്ചിത്രപ്രകാര നമാണും, ആട്ടക്കമ്മാക്കുവാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്നതു്. വി

ശ്രഷ്ടിചും, മുംഗാരവും, വീരരത്നവും എത്തുക്കമക്കും യമാസന്ദർശം പ്രകടമായ് തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കും. കമകളിക്കിലെ'ഓരോ അരങ്ങിനും ഓരോ പ്രധാന രസത്തെസ്പീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനും വിരോധമില്ല. രസവൈചിത്രം ഇപ്രകാരം എത്രെക്കരെ നിംബുന്നീതി മായ് വന്നതുകൊണ്ട്, അതതു രസങ്ങൾക്കുണ്ടാജിച്ചു വേഷവൈവിധ്യവും സ്പീകാരയോഗ്യമായുണ്ട്. തന്നീ മിത്തം, എല്ലാവേഷങ്ങളും തികച്ചും ഏടുക്കമയിൽ പല അരങ്ങുകളിലും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനവേണ്ടി, അതുപൂരാടെയുള്ള കമാഗതിക്കു യോജിക്കാതെ കമാപാ ഗ്രാജുലേക്രൂട്ടി ചില ആട്ടക്കടമാനിമ്മാതാകൾ, സ്പെഷ്ചിച്ചു ചേക്കാറുമണ്ഡ്. അതുപോലെതന്നെ രസപ്രകടനത്തി നഘയകതങ്ങളും എത്ര സന്ദർഭങ്ങളും ആട്ടക്കടമ കാഴ്ച സ്പീകരിക്കാം. അതാണ് നാടകത്തിൽ നാം ഒംഖ്യിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മുല്ലുതവഡാഡി സംഗതിക്കുന്ന ആട്ടക്കമകൾ അംഗീകരിക്കുവാൻ കാരണം.

“നാടകാനന്മ കവിതപം” എന്നപറയുന്നപ്രകാരം, കവിതപത്തിനുള്ള മാറ്റരച്ചു നോക്കുന്ന കൃത്യം തന്നു യാണ്, മലയാളാംശയുടെ അനുബന്ധ നിലയ്ക്കു്, ഒരു ആട്ടക്കമാ നിമ്മാണം നിവർഖിച്ചു വന്നതു്. ഒരു കവി യുടെ സാഹിത്യ ഗ്രാജുലേ തികച്ചും പ്രകടപ്പിക്കുന്നതിനു് ഈ വേണ്ട സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മനസ്സു പ്രത്യേകിയ വഴിയാംവരുണ്ട് അറിയാത്തവനു്, സംഭാഷണ മാർത്തിക്കു കൂടി ഒരു കമയെ പുലർത്തി, രംഗ പ്രയോഗ ദയാദ്യമാക്കുവാൻ സംഖ്യിക്കുവില്ലെല്ലാം. ഇന്ത

പ്രൂപ്പവു പ്രത്തിയിലെ സർവ്വ പ്രധാനമായ സാരാംശമാണ്, മനഷ്യ പ്രത്തി വിജ്ഞാനമെന്നാൽ തു് ശാസ്ത്രം ഒവ സിലബുമാണ്. മറ്റൊരുത്തിലും പ്രത്തി വണ്ണി നയും ആട്ടക്കമെകളിൽ നല്ല ദിപ്പാന്തങ്ങളുണ്ട്. അതു പോലെ തന്നെ അത്യം പ്രതീതിക്കുകയെന്നും ചെയ്യാൻ സ്വന്തമാണെന്നും ആട്ടക്കമെ സാഹിത്യത്തിൽ അപൂർവ്വമല്ല. എല്ലാ പുരാണ കമകളുടെയും ലക്ഷ്യം ലോകത്തെ സദ്ധൈ നന്നരാക്കവാൻ, അവരിൽ ഭക്തിയേ ജനിപ്പിക്കവാനു മാക്കാൻ, ഇവയെ ഇതി വുന്നതങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ രചിപ്പിക്കും ആട്ടക്കമെകൾക്കു, പോതുവേ ധമേംബാൽ ഭജായക തുണം ഇല്ലാതെ വരികയുമില്ല. ഇതു വക സാഹിത്യ തുണങ്ങും, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലും അത്യം പാഠം ഒരു വ്യാഖ്യാനിക്കന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുമെന്നു അതു കൊണ്ടു് ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട്.

സാഹിത്യത്തിന്റെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിലെന്നുപോ ലൈതന്നെ, ഇവിടെയും അത്യം കവിയുടെ വ്യക്തിപരമായ നാടകാവവും മജ്ഞാധർമ്മവും തെളിഞ്ഞു കാണുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആട്ടക്കമെകൾക്കു പ്രചാരം കിട്ടിക്കാണുന്നതു് ഒക്കവലും അത്യത്തിനുള്ളിൽ സാഹിത്യതുണ്ണാനുള്ളി കൊണ്ടാണുന്നു യരിക്കുന്നുണ്ടോ. ചെറിയക്കമയായിരുന്നാൽ വലിയ സാഹിത്യതുണ്ണാനുമുണ്ടുകൂലിലും ഉത്സവംകൂലിക്കാൻ അവരുടെ സതകത്തും പ്രമാണിച്ചു്, അവയെ ധാരാളം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊള്ളം. കിരാതം, കുമ്ഹലാവുത്തം, സന്താനഗ്രാഹാലം മുതലായ ചില ചെറിയ ആട്ടക്കമെകളുടെ അസാമാന്യ പ്രചാരം, ഇത്തരത്തിൽ വന്നചേന്നിട്ടുള്ളതാണ്. തുംഗാരത്തിനും ഏഴ്

അതിനും വ്യതിയാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നു കമ്മിറ്റിയാണ് കലശലായ നിർബന്ധമാണ്. നരകാസുര വധം, ഖാണ്ഡായുല്ലം മുതലായ പല കമ്മകൾക്കും, ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയം ലഭിക്കുന്നു. പലതരത്തിലുള്ള വേഷങ്ങൾ, ഭക്തിപരമായില്ലാതെ വിളക്കവൈക്കുന്നതു മുതൽ ഒന്നറംവെള്ളക്കൊതുവരെ വന്നും പോയും കാണുന്ന കാരണംകൊണ്ട്, ഭാര്യായനവധിയിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ള പ്രചാരം, മറ്റു കമ്മകൾക്കുന്നിനമില്ലെന്നതുനും പറയണം. സ്വപ്നംവരകമകളും യാണ് “ക്ഷീരാണകളും” കുറഞ്ഞ കമ്മിറ്റിയിലുള്ളതു, ഇങ്ങൻ നേരാക്കണമോ കമ്മാപരിമിതി, ഇന്നങ്ങളുടെ അപ്പു ശില്പങ്ങൾക്കും അഭിരുചി, വേഷവൈചിത്രം മുതലായ പലകാരണങ്ങൾ, സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുഭവക്കുടാതെയും അതുകൊമ്പുകൾക്കുള്ള പ്രചാരത്തെ വലിപ്പിക്കുന്നതേനും കാണും. അതു ഗമകത്താവിശ്വരു സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ളറിയി ഇന്ന ഗമകത്തിനുള്ളിൽ അവിടവിട ചവച്ചേച്ചുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ഓരോയുദ്ധത്തിലെ കൂതിക്കു ഒരു പ്രചാരഭേദത്തുകളുള്ളറിയിയും വിമർശിക്കുന്നതുനും വിവരക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെ ഇന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി കുറ്റത്തിലായ് വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

അതുക്കുമാ സാഹിത്യത്തിൽ “പ്രാതൃത” ഭാഷാ കാവനയിനും സ്ഥാനംകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാര നാടകങ്ങളിൽ സ്രീകൃഷ്ണയും നീച കമ്മാ പാതുങ്ങളും ദൈഖികാനായും പ്രാതൃതായും വിവരക്കുന്നതിനാൽ ഇവിടെ ഇന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി ‘പ്രാതൃതം’ എന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും -

ആ ട്രക്കാടുകൾ കാഞ്ച ചശാൽ, കേരളത്തിലെ നാടകസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവെന്ന കണ്ടോ, സംസ്കാര നാടകങ്ങളിലെ റിതി വിശ്വാഷങ്ങളും അട്ടക്കമടക്കളിലും വരുത്തി വയ്ക്കുവാൻ, ഈ കേരളീയ കവികൾ ഉദ്ധമിക്ക ഏകാഭാരായിരിക്കുന്നും, പ്രാതൃത കവനത്തിനും ചുണ്ണികൊ പ്രയോഗത്തിനും മുതിൽ പ്രവേശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചുണ്ണിക്കയെന്നവും പ്രചുരമായ സംസ്കാര ഗലുഞ്ഞിരുത്തും നീണ്ടവാചകങ്ങൾ തന്നെ യാകയാൽ, ശബ്ദാലങ്കാര പ്രചുരമായ സംസ്കാര ഗലുഞ്ഞിരുത്തും വകുപ്പേരും ചുണ്ണിക്കയെ ഗണ്ണിക്കുന്നതുണ്ട്. ദണ്ഡ കണ്ണാട്ടേയും ഇതുപോലെ ദീർഘ പാദങ്ങൾ നാലുജി ദ്രോക്കങ്ങളായും നീണ്ടവും

കമകളി നടത്താൻ നിയുതിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവച്ചു്, സാധാരണത്തിൽ ചെണ്ട, മല്ലിം ഇവ കൊട്ടിവിവരം സമീചവാസിക്കാളും അറിയിക്കുന്നു. മുതിരെ ‘കെളി’ എന്നാണു പറയുന്നതു് നാലുജുന്നാഴിക ഇങ്ങനേബാൾക്കമകളിക്കാർ, അന്നിയറയിൽ എത്തു? ചുട്ടിക്കത്തു മുതലായവ ആരാളിക്കുന്നു. അതു ദിവശക്കാർ തുറാറാകി വരുന്നാതുവരെ, അരംഞ്ച മുഖിയാതിരിപ്പുണ്ട്, മല്ലിമേലും രാഘവമലത്തു വച്ചു പ്രയോഗിക്കുന്നു. ഇവിടെ മല്ലിക്കാരന്നും കനിസ്സാമത്തും സദസ്യക്ക് അറിയാനിടയാകുന്നു. മല്ലിമേലും അമവാസ്യാലും മല്ലിക്കാർ തിരുപ്പില പിടിച്ചു് അതിനുള്ളിൽവെച്ചുള്ള “തോടയ”മായി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, തലയിൽ കുടിമേൽ മുണ്ടിന്തു മണ്ട സ്കൂളി വേഷക്കാർ വന്നു് മേലത്തിനാറാസരണമായി ഇത്തും ചെയ്യുന്നു. തോടയം കഴി

எத்தாக் அந்தனு[”] அதுக்கமடிலை “வங்களேக்” என்கி
வெங்கில் அவரும், தழைப்பாரி. கமடிலை பூரங்களே[”]
கவும், சொல்லுகிறாயி. பூரங்க ஜோகும் குடின்றாக்
“புறபூங்” எனவு. கம்மேஞ்சு ஏழு நத்தை வூர் தர்த்திர
வெய்வேப்புக் பூர்யாக கம்மாபாறும் (நாயகன்). உடனி
ஈழமத்தை நார் பூர்வேஶம் செய்து[”] ஸங்க சீ
ஞான மடிலுஷ தூர் ரிக்கங் ஹூ புறபூங். ஹது குடி
எத்தாக் திரியீல் பிடிக்காதெயினுத் தெவாங் ரே. குமா
ஸ். ஹா மேஜபூரங்கெத்திர் சொல்லாதுஷுத் பாட்டிலை
அறுபுர வாக்காய் “மஜ்தர்” எனு பத்தாக் குற்றுப்புமொ
க்கிறான்[”] ஹதிக் ‘மஜ்தர்’ கைங் ஸாயாரங் பர
நடுவங்காது. ‘மேஜபூர்’ எனு ஹதிகாபேக்காங்[”].
ஹது ஆயுதவங்கட “கிதமோவினா” எனு நூதி வி
லை சை லாரம் தங்காவான்[”] மேஜபூர்த்திலை ஃ. நாக்
வரிக்கு தாசீஷ சக்கா.

**“மஜ்தரக்கஜதலகேக்கு. ஸமநே
விலஸரதிரலைமாபிதவானே!”**

(ஓயு—அதித்தில்லோங் வேற்பெட்டு ஓபிக்கா டா
யயை, தென்ற ஸவி வாரேங்க பரத்து[”] அதுஶபா[”]
பூச்சிகா ஸங்கெத்திலை பாட்டான்[”] ஹாலாஹ். ஒஜ்த
தரம் (மணோவரம்) அது கஜதலம் (வதுகிக்கித்) அத
க்கா கேக்குஸங்கெத்திர் (உபுஸிக்காங்குத் தூத்திர்)
தெயியட (அதுரமத்தின்ற) ரங்கம் (குடுத்து-தக்கிழ்
கு) கொள்கிற மாபிதவாங் (பூஸங்கதயோங்) ஆ

ടിച വദനാ (ശ്വപം) ഉള്ളിവഴേ' നീ (ഈ പറഞ്ഞ വിധിയിൽ കേളിസദനത്തിൽ) വിലസിച്ചാലും (ഉല്പാസമായിരുന്നാലും)

ഈ നെളുത്തിൽ, ചെണ്ടക്കാരൻറെ സാമ്മർപ്പം പരിക്ഷിക്കാൻ നല്ലാണവസരം ലഭിക്കുന്നു. മേല്പും കഴിഞ്ഞാലും കമ്മാഡിനയാം തുടങ്ങുകയായി.

കമകളിയ്ക്ക് അതിന്റെ ആവിർഭാവകാലം മുതലും ചില “പിട്ടും ചടങ്ങകളും” പതിവാഴ്യായതുകൊണ്ട്, തൽ കലാപ്രയോഗത്തിനവേണ്ടി രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്ദുക്കഥാസാഹിത്യത്തിന്, ചില സംഗതികൾ ഉണ്ട് ചുക്കരീസ്റ്റംകാണ്ടിള്ളി ദോഷം, വന്നുചേര്ന്നിട്ടണ്ട്. അപുവം ചില കമകളിലപ്പോരത മരുപ്പിലും ആട്ടക്കമകളിലും ഗ്രാനാറപ്പുംപും, ഒരേ അച്ചിൽ വാത്തന്ത്രജ്ഞത മട്ടിലുള്ള വയാണ്. അലങ്കാരത്തെ സംഖ്യയിച്ച്, ഈ യുള്ളം മാനുക്കരപ്പുകളിൽ, തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതുനുണ്ടും, തുറന്നരിതികളിൽ സംഭേദ മുംഗാര പ്രതിപാദനം ചെയ്യുന്നതുനുണ്ടും അംഗീകാരത്തിൽ ആശാംമയവുമാകുന്നു. അതുപോലെ തന്ത്രാമുകികൾ ആട്ടക്കമകളിലേയും യുല്ലാഹപാനപ്പുംപും വെറും ‘ശകാര’ റിതികളിൽ നീച ഭാഷണങ്ങളായ് തീന്നിട്ടണ്ട്.

ഈ അവന്നുള്ള ചില ഭാഷങ്ങളിലും, മലയാളികൾക്ക് അത്യാവശ്യമായ സംസ്കൃത ഭാഷാ പരിചയം സിലിക്കുവാൻ, ഇതു പററിയ സാഹിത്യം മലയാള ഭാഷയിൽ കവറേറിപ്പുന്ന പരിശാം. ചന്ദ്രകളിൽ നാറ മണിപ്രവാളത്തികളിൽ അഞ്ചലും വിഭ്രായ തൽ പാരാ

യാക്കാട്ട് മാതൃമേ ഇര ഗ്രനം വയന്തിവസാട്ടകാൻ ഉപകരിക്കുള്ളിൽ. അട്ടക്കമമകാണ്ടിഡാകാവുന്ന സംസ്കൃതപരിചയം, നേരെ മറിച്ചു്, അട്ടം കണ്ണ നാശിക്കുന്ന പാമരമാഥായ കേരളീയക്കപ്പോലും, സാഖ്യമാണ്. അട്ടക്കമമകളിലെ ദ്രോക്കങ്ങൾക്ക് അംഗം റു കാറിന്യം കുട്ടമെങ്കിലും, അട്ടപ്പുഡണ്ഡം പ്രായേ നേമലയാളികർക്കുമന്ത്രിലാകത്തകവണ്ണു് ലാളിത്തായി റിക്കം. സംഭാഷണസാരം ഗ്രഹിച്ചാൽ പിന്നു, സംഭാഷണസദ്ധം കറിക്കുന്ന ദ്രോക്കങ്ങൾക്ക്, അട്ടക്കപ്പാട യൂളി അത്രയും ലഭിക്കുവാൻ, പ്രധാനമാണാക്കയില്ല. ഒരു മൺിപ്രവാള പദ്ധതിനേരു അത്രയും കിട്ടിയാൽ, അതു പദ്ധതിൽ അവിടവിട്ട പ്രഭോഗിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപരിചയം കുറഞ്ഞും, മലയാളികർക്ക് എറക്കരു ഉള്ള ഹിച്ചറിയാവുന്നതു തന്നൊന്നായിരിക്കും. മലയാള ഭാഷയിലുള്ള കവനം ധാരാളമായും, സംസ്കൃത ഭാഷാ കവനം ഇടയ്ക്കും മുയ്യുള്ളമായും, രചിച്ചിട്ടുള്ള അട്ടക്കമമകൾ, സംസ്കൃത പരിചയം സിലിക്കണമെന്ന താല്പര്യമുള്ളതു കേരളീയക്ക്, അത്രയും പ്രയോജനപ്പെട്ടമെന്നുള്ളതിനു് എന്നും തക്കച്ചില്ല.

കമകളിയുടെ വളർച്ചയുള്ള കാരണങ്ങാൽ കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്നാർ തന്നൊന്നാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ഒഴും അതിശയിക്കുണ്ടതില്ല. ദീൻ കാലത്തെ പരിശീലനത്തിനാവശ്യമുള്ള നടന്ന സംഘവരത്തെ ത്രുപ്പവല്ലിരിക്കുന്നതിനും, വിവിധ വേദശാപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി സുക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ടിവരുന്ന ധനവ്യാപം താങ്കളുടെ

വാൻ പഴയ കാല സമിതിക്ക് സാധാരണക്കാരെ ക്ഷാണ്ട്' സാലുമല്ലേല്ലോ. ഇതോടുകൂടി സാഹിത്യാദ്ധ്യക്ഷിയും, ഈ ശ്രദ്ധാധിനം കൊണ്ട്, ഈ രാജാക്കന്നൂർക്കണ്ടായപ്പോൾ കമകളിക്ക വേണ്ട സെസണാഗ്രാ, അന്ന സില്പിച്ചുവരുന്ന മാത്രം. കോവുന്നീ എന്തുങ്ങാടി അവർക്കും അഭിപ്രായ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നാതുപോലെ, കേരളത്തിലെരാജാക്കന്നൂരിൽ വച്ചുതന്നേയും 'വഞ്ചിവിരധരനീപട്ടംഡിച്ചുംകളും', അവക്ക് എറുപിയാമകിലും ഉറവവരായി തീന്തിട്ടുള്ള മരു കേരള രാജാക്കന്നൂരുമാണ്', കമകളിയെ ഫോഷി പ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പുതിയ റീതിക്കണ്ണു രാഥനാട്ടു നടപ്പിലാക്കിയതു വണ്ണി മഹാരാജാവിൻ്റെ ഭാസ്യാദനായ കൊട്ടാരക്കുന്നതു നുറാൻ; തൈക്കും ദട്ടിലുള്ള (കൊട്ടാരക്കര) ഈ കമകളിട്ടുടങ്ങക്കുള്ള പരിശൂരിച്ചതു്, വഞ്ചിരാജ ബന്ധുവായ വെച്ചതു തന്നുരാൻ: (അക്കാലത്തു വെച്ചതുന്നനാം തുക്ക നാട്ടുമുഖം വരാപിച്ചിരുന്നു.) ഏകാട്ടാരക്കരത്തനുരാൻനും ശത്രുക്കമ്മാസാഹിത്യരിതിയെ വഴിഫോലപരിശൂരിച്ചു തിരുപ്പാവെച്ചതുന്നതനുരാൻനുപരിചീയ വച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിച്ചുതു്, മരുരായ വഞ്ചിരാജഭന്ധുവായ കോട്ടയത്തുനുരാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരുക്കമകളുടെ മാത്രക്കളിൽ പലശത്രുക്കരുമാർക്ക രഹിച്ചതു്, വഞ്ചി മഹാരാജാവായകാത്തിക്കരിക്കാംതാംതിങ്ങമെന്നിയുംതത്തുന്നാണും ശ്രദ്ധാരുത്തിനുപരാണ; അനന്തരാം ഉട്ടത്തു കെട്ടിലും, കിരിക്കം മുതലായ വേഴ്ചാപയാനങ്ങളിലും, വള്ളരെ പരിശൂണ്ടാ

രംവര്ത്തി,കൊട്ടാരവള്ളപ്പിൽ ഒരു പ്രദത്യേക ശര്വസ്വത്താർ പണിയിച്ച്, കൊട്ടാരമ്പക ഒരു കലിയോഗം ഉണ്ടാക്കി, അനന്ന പ്രവർച്ചിക്കുന്ന ആട്ടക്കമകളെചെലും ചേര്ത്തു നേരു ദിവസത്തെ ആട്ടക്കമകൾ എന്നാവുന്നുകും അഥവാ പ്പിച്ച പ്രസിലപ്പുട്ടത്തി, അതിൽപ്പുറ്റും വ്യാതിനേരു ടിയതു്, മുപ്പുങ്ങാറിൽ നാട്ടനിഞ്ചിൽ ഉത്രാടം തിരുനാൾ തിരുമേൻി; മുവരെത്തുടർന്ന്, സ്വന്നപെത്തിയിരുണ്ടായിപ്പറാം അനന്നത്തെ നടക്കാരിൽ അങ്ഗരൂപാരന്നമായിരുന്നു (സുഖര മ്രൂഹമണ്ണൻ എന്ന വ്യാതിനേടിയ) മുഖപ്രവിഷ്ട വിചാരിപ്പുകാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ, കമകളി മുമ്പുവരു രായ പഴവഞ്ചാടി നാണ്ഡപിശ്ച (ചുജ്ഞിരൻ,) ദമരാടി നാരാധിപിശ്ച, അവലപ്പുഴ കണ്ണതി തുജ്ഞപ്പനികൾ (ഉവർഡി) മ്രൂഹമസപം കണ്ണപിശ്ച, എറികാട്ട രാമൻ കണ്ണതു് (അരീതുജ്ഞൻ) മുതലായവരെ ചേര്ത്തു സംശയത്തിലും വിഭിന്നനായിരുന്നുകുിയതു് ആചില്ലാ തിരുനാൾ തിരുച്ചെനി; എന്നിങ്ങനെ കമകളി ശംഖനത്തിനു ഗ്രംബാവു വീം യത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർ, വായിരാജ വരംജനാങ്ങം അവരുടെ ബന്ധുക്കളിലാണെന്നു് സ്വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ.

ആ മലഖാലുമെന്നു പേരു കൊട്ടക്കുത്തു കൂടി മുഖകാലഘട്ടത്തിനാലും ആട്ടക്കമൊന്തിരപുരാണം, പിന്നാത്തെ കേരളവാദി വലിയ കോയിത്തന്പുരാണം, കിളിഭാന്തു വെള്ളി കോയിത്തന്പുരാണം, മുരയിമണം തന്പി തുടങ്ങിയുള്ള വർവ്വായിരാജബന്ധുക്കളും; ഉണ്ണായിവാത്രൻ, പുതിയിക്കുന്നതു തന്മാനം, മണിപ്പുണ്ണി ഇട്ടിരാറീസ്റ്റു മേനോന് മുതലാ

യവർ വണ്ണിച്ചുരാജാക്കന്മാരുടെ ആത്രേയത്തിൽ രാജ്യാനിക്കിൽ താമസിച്ചു വന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെയിരുന്നു. ചരിത്രാംഗശായ മുഹൂർത്തം സംഗതികളോക്ക് ദിവ്യം വണ്ണി രാജവംശത്തിന്റെ വഴിയാം ചെന്നുണ്ടുള്ള ഫ്രോത്സാഹനമേ ദാതരാധാരാണ്, ഒക്കെള്ളത്തിലെ കമകളിൽനിന്നു കലാപ്പ് യോഗത്തിനും, അതിനാത്രുമായ ആട്ടക്കമകൾ വഴി ക്ഷായി കേരള ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിനും മുത്തും വളരും യുവാഭാവാനിടയായതെന്നുള്ള വസ്തുത, നമ്മൾ എത്രയോ ഹരിതാത്മ്യകരമാം ചെന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

I

കൊട്ടാരക്കരത്തവും.

കൊല്ലുവഷ്ടാ 7-ാം റൈബൂളിനിൻ്റെ അവസാന നിഃഖ കോഴിക്കോട്ട് പ്രചരിച്ചിരുന്ന തീപ്പാട്ടത്തിനു സമാനമായി തെക്കൻ ദിക്കകളിൽ “രാമനാട്ടം” അല്ലെങ്കിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും അതിനു പററിയ അട്ടക്കമെക്കം നിർമ്മിക്കുന്നും ചെയ്യും, കൊട്ടാരക്കരത്തവുംനിന്ന് “സേതുഖ്യാം” കമ്മയിൽ നിന്നുണ്ട് അല്ല പാരംഭി കൂത്തു ചേര്ത്തിട്ടുള്ളതും. ഇതേപദം രാമാധനം കമ്മ മഴവും എടു ദിവസത്തെ കമകളിക്കു വിഷയമാക്കി, എടു അട്ടക്കമെക്കം രചിച്ചു. (എ)പുതുക്കാമേഴ്സ്റ്റി, (ര.) സീതാ സപ്താവരം, (ര.) വിച്ഛിനാഭിശേഷകം. (ര.)വരവയം, (ര.) ബാലിവയാ, (നു.) തോരണയുല്ലാ, (ര.) സേതു ബന്ധനം, (വു) യുലം- എന്നിവ. ഈ അട്ടക്കമെഴിലെ രാമാധനം കമാഗതിയിൽ, വല്ലീകിരയ പാട അന്ന സരിച്ചിട്ടുള്ളതെതെ, അല്ലെങ്കിൽ രാമാധനത്തിനിൻ്റെ കലപ്പുണ്ണം കാന്നാത്തതിനാൽ, ഈ തന്ത്രംനിന്ന് കാലത്തു, കേരളത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ രാമാധനം പ്രചരിച്ചതു കണികയിട്ടില്ലെന്ന്, വേണമെങ്കിൽ ഉള്ളടിക്കാം. എഴുത്തു കൂടിനിന്ന് കാലം മുതല്ലാണ് അല്ലെങ്കിൽ രാമാധനത്തിന് കുറുക്കുത്തിൽ പ്രചാരം സിലവിച്ചുവരുന്നതു എന്തി മാറ്റം വിശ്വാസങ്ങാലുമെങ്കിൽ, ഈ തന്ത്രംനിന്ന് കാലത്തിനാൽ മുമ്പുതന്നെ അത്യിരി ചിണം. അതുന്തര ഭാഷാവക്ഷ്യങ്ങൾം നോക്കുന്നതായാണ്

ബു ഇന്ത ഉംഗരാ ശ്രദ്ധിയാണെന്ന തെളിയുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ഇന്ത അത്രുക്കമെ കളിച്ചുവരുന്നതു അതുപരിപരായ പുതു കാമേഴ്സിക്കമെച്ചിലുവരുന്ന ഫ്രോക്കത്തിൽ, രോഹിനി നു ക്ഷുഗ്ര ഓ തന്നായ വീരക്കേരളി വരവുംരാജൻറെ സൗഖ്യവീ പുതനാണ്' റാന്മ കാരനെന്നു അസ്ഥാവിച്ചു കാണുന്നു. ഇന്ത വന്നുത്തുവു അനുസ്പദമാക്കി നേന്നുവേബാധി, ശ്രദ്ധിയു തതിഞ്ഞൻറെ ജീവിതകാലം ഏഴും ഏട്ടും ശതാബ്ദ്യങ്ങൾക്കു മ ലെപ്പ തന്നായായിരിക്കുന്നുമെന്നു തെളിയുന്നു.

വരദന ഭ്രോക്കങ്ങൾ.

1. മദ്ദജവദനത്തും വിശ്ലൈഫിൽ ചുമ്പുകൾക്ക്
സർസിള്ലുവജായാംഡാരത്തിൽ സോമമീശം
നിരിച്ചറക്കച്ചാലും രാഖവംജാനകീരിയ
പ്രതിഭിനമതിലേക്കത്തും നെടമിവാല്ലീകിംബള്ളം-
2. പ്രാണ്ടാനന്തഹനത്തിൽ പ്രിയതമത്തീ
രോഹിണിജമന്നേ
വഞ്ചിക്കുംവര വീരക്കേരളവിഴഭാ
രാജത്തെസ്സപ്പസ്സും നന്നാ
ശിഖജന പ്രവണേ നശക്കരകവേ
രാമാധൻബാംവബന്ധത
കാര്യഭാഗ കട്ടാറ്റഭാഗ കവയി
കവ്യത്തിൽക്കണ്ണഭയാഃ

1. വ്യാ-വിശ്ലൈഫിലേക്കുന്നതും (വിശ്ലൈനങ്ങളേയില്ലാത്തതും
കുന്നതിൽ സമർപ്പായ) അതു മദ്ദജവദനത്തെ
മുഖ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയും (മദ്ദിച്ച അനായാസ
മുഖ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയും) സർസിള്ലുവെൻ്റ് (മുഖ്യമാവിന്നുന്ന) ഇയ
(ഇംഗ്ലീഷ്)യായ അരതി (സർസപ്പതി)യേയും സോമൻ (സീവൻ) അയയ ഇല
ശനേയും, നിരിച്ചവരകലത്തിന് (രാക്ഷസവർത്തതിന്) ഏലനായ രാജ്യ
വനേയും ജാനകിയേയും അത്തും (ആരുജും) അയയ വാത്തീപി (അരുദിപി,
വി)യേയും വളരെ ഭക്തിയേയാട്ടുകട്ടി ദിവസംപ്രതി, എന്നാംനമിശ്രാം.
2. വ്യാ-പ്രാണ്ടമായുള്ള അനന്തഹനന്തരീക്ഷ (ശ്രൂപപ്രാണ്ടുലക്ഷ്മി
ക്ഷ്) പ്രിയതമന്നായും (ഭേദംവും-നാമൻ) അയും രോഹിണിജമാവ്
(രേഹിണിനാളിൽ ഒന്നിച്ചുവൻ) വഞ്ചിരാജാവായ വീരക്കേരളൻ ഏന്ന
പേരുള്ളവനും അയയ രാജ്യവിന്നുന്ന സപ്പസാവിന്നുന്ന (ഭരിനിയുടെ) ഏ
സവം (പുത്രം) രക്ഷരകാവിയുടുക്ക പ്രവണാഗിപ്പുന്നും (വിനാതിരിപ്പുന്നും)
അത്യവന്നാൽ രാമാധൻ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഏതണ്ണാബഹാണ്ടിപ്പമാ
ഉണ്ണാദിശിശിശി കർണ്ണാഭരംക്ക (പാത്രമായ്) ഭവിക്കരെ.

ക്രിമക്കളീ റംഗങ്ങൾ.

സേതു വ്യാന്യനം

പാരമ്പര്യം,

ഗ്രീക്കാമൻ ദായൻനെന വദാന്തി സജ്ജുശലം പിൻ
വദിപ്പിക്കും അവിടെ വാനര ദോസ്യാജ്ഞക്കുമ്മാണ്ട്
പിറ കെട്ടിക്കും ചെയ്തിൽ പ്രിന്ന, ദൈസന്താസംഭവ
നായ” ലഭ്യതയിൽ കടന്നു ‘സുഖവ’ എന്ന പവർ മും
നാന്തരിക്കിൽ ത്രിക്കാരമടിപ്പുതാമസിച്ചു. ഈ സദാർഥത്തിൽ,
വിശീഷണാം രാവണനെന വിട്ട് ഗ്രീക്കാമനു വന്ന അഭ്യം
പ്രാപിച്ചിരുന്നു. റംമൻ ഇക്കുട കടന്നവെന്നാറിണ്ടു
രാവണന്, ശരു ദൈസ്യാജ്ഞനിൽ വെച്ച യമാനുക്ഷു
കാഡിറിംതു വദ്ധവാൻ, മുക്കാനെനും സാരഘാനെനും
പേരായ രണ്ട് ചുരുക്കാരു നിയോഗിക്കും, ഇവരു കു
ണ്ണപ്പും വിശീഷണാം ശ്രീകാമനേന്നു് ഇവയുടെ ഗ്ര
ബോാലേശം വെളിപ്പുട്ടത്തി എക്കിലും ഉണ്ടശീലനും
ഗ്രീക്കാമൻ അവരെ നിർബന്ധം വിട്ടുകയും ചെയ്താ
കു പറയുന്ന കമ്മാംഗങ്ങൾു് ഇവിടുന്നു സദാർഥം.

ଓপତ୍ର ଉପନ୍ୟାସଂ.

[ମୋହନୀଃ-ରଚଯିତା]

ଦ୍ୱ୍ୱାକଂ.

ଶେଷୁଥିବ ଯପନଂ ଉକ୍ତରପ୍ଲ୍ୟାଟାର୍ ରାଶିକା ଶ୍ରୀ ରତ୍ନା¹
ଯକ୍ଷପତରତ୍ରାତର କ୍ରତ୍ପା²ଗରେତର ରାଜରପ୍ଲ୍ୟାଟା³
ଲର୍ଦ୍ଧବସନ୍ତରାଜଙ୍କ,⁴ରତ୍ନା⁵କଣ୍ଠ ଓ ମାତ୍ର ରାଜୀପା⁶
ଲର୍ଦ୍ଧରମ ତନର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ⁷ରଚ୍ୟାନାନିବଳ୍ଲା.

ବିଭିନ୍ନଙ୍କାଳୀଁ:—

ଶ୍ରୀରାମ ପତ୍ର! ଜୟ ତାତେଶ୍ୱରାନନ୍ଦ!¹ ରାଜୁଵ!
ଯାନରଦ୍ଧ୍ୟା ହୃଦୀ କେଉଁଥାପର୍ବ ତନୀଯାଦ୍ଧ୍ୟା
ଯାନପର ବେହରିଗାମନକୁ କୁଣ୍ଡା²ପିଣ୍ଡରପନ
ଶ୍ରୁକନିବଳ୍ଲୀ ସାରଣାଳୀ, ମହାମତେ
ଆକାଶପୁଷ୍ପ ରୂପର³ନିଲ୍ଲୁମନିବ୍ୟାନାତ୍ମିପର.

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କାଳୀଁ:—

ରଜନୀଚରପାଂଗର ସହଜ⁴କରି ବିଭିନ୍ନଙ୍କା!
ରାଜୁକୁତନାର ରୁକ୍ତିର ରାଜିତାପର ଚହୁଣୁତରୁ⁵

ଦ୍ୱ୍ୱାକଂ. 1. ଅନୁ ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ (ଶ୍ରୁତିନାନାନୀଳ) 2. ରମ୍ଭ
ଯମନରେଣୁର୍ମୁଖବାହୀରକ ଅନୁତ୍ତତି ଯେବାରେଣ୍ଟି 3. ରାଯରପ୍ଲ୍ୟାଟା ଅନୁର
କ୍ଷେତ୍ର-ରାଜରପ୍ଲ୍ୟାଟା 4. ବିଭିନ୍ନଙ୍କା 5. ଅନୁର ରମ୍ଭପେ
ରେଣ୍ଟା (ଶ୍ରୁତିନାନାନୀଳର) 6. ଅନୁରିଣ୍ଣତିକ୍ରିୟ 7. ଅନୁ ରମ୍ଭନ 8. ପୂର୍ବ
ଶ୍ରୀରୂପ 9. ମଣିପୁରାଜରିତିମିଟିକ୍ରିୟ 10. ଅନୁ ରମ୍ଭନ 11. ପୂର୍ବ
ଶ୍ରୀରୂପ 12. ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ (ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ) ଅନୁରାଜ.

ପତ୍ର. 1. ପର୍ମାନନ୍ଦ 2. ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ 3. ହୃଦୀ
କ୍ଷେତ୍ରବିଭାଗେଣ 4. ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ (ରାଜୁରାକ୍ଷସନାନୀଳ) ଅନୁରାଜ.

ശ്രൂക്കസംരാഖനാർ:

രാമരാമ! മഹാബാഹോരാജമാനമുഖവാൺഡുജ!
 രാജരാജീ മഹാരാജ! രക്ഷിച്ചെന്നാംതെങ്ങല്ലെന്നി
 രാവണൻനവാക്കേക്കട്ടിട്ടിവിശവനാതുതെങ്ങൾ
 പുവഗ്രന്ഥാരടിച്ചട്ടിച്ചയിക്കംബാധിപ്പിച്ചപ്പേണ
 തെങ്ങല്ലെക്കാല്പൂതെയമ്മനിലയ!നീയയക്കണം.

ആരീരാമന്:

ശ്രൂക്കസാരണവീരരേ! മാമകമാംതെസന്ധംമല്ലോ
 ശോകമെന്നാികണ്ണി ചന്ദ്രചോദ്ധൂകരാവണനോട്ടം
 ഭീതിയുണ്ടനാകിൽവിഭിഷണൻകുടെവരുമല്ലോ¹

ശ്രൂക്കസാര ഗാന്ധാർ:

കണ്ണിത അപിംതെസന്ധംമല്ലോംവണ്ണകോദണ്ണിരാഖവ²
 ചവാന്യഭാഷംരംഗാധിപി!³ നിന്നെനാടെതിരേവന്നള്ളി⁴?
 ഭണ്ണിയരന്നന്നംകാരതെങ്ങാളിയയച്ചാൽമതി

ആരീരാമൻ:

പോകപോക കെള്ളപറേ!⁴ സുവമായച്ചുരംതന്നാിൽ
 ശോകചമന്നാിയവനോട്ട്⁵ വൃത്തമൊക്കെയുരുചെച്ചുണ്ട്.

1. വാനരായരുടെ ഉപദ്രവമുണ്ടായെക്കുമെന്ന ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ വിഭീഷണൻകുട്ടി അയക്കാമെന്നപറിയുന്ന ആരീരാമൻറു സംജന്യം നോക്കു. 2. ഉറുമായ വിശ്വാടകത്തിയവനു രാധവ! 3. സുഞ്ചവംതേതിനുനായക! 4. രാക്ഷസരു 5. രാവണനോട്ട്.

കോട്ടയത്ത് റവപുരാണം

വാല്ലീകി രാമാധനം മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യു കോട്ടയത്തെ കേരളവർഷം രാജാവിന്നെൻ്റെ അനുജ നാണ്സ്, ആട്ടക്കമ്പകൾ രചിച്ച കോട്ടയത്തു തന്ത്രങ്ങളെന്നും റണ്ടാമത്തെ ഒരു വദനഗ്രേഹക പ്രസ്താവം കൊണ്ട് നാം അറിയുന്നു. കാലം, ക്ഷാപ്ലവം പുരം-നം സ്വരം-നാം മശ്യു ആയിരിക്കണം. ആട്ടക്കമ്പകൾക്ക് സാഹിത്യ മുണ്ടുമാറ്റിയും പ്രായോഗികമായ കലാ പൂർണ്ണിയും വരുത്തിയ മഹാശയൻ, ഇരുപ്പുംതന്നെയാണ്.

ബുക്കവധം, കല്യാണംസൗഗ്രാമ്യികം, കുമുഖവധം, നിവാതകവചവധം-എന്ന നാലു ആട്ടക്കമ്പകൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ തൃതികക്കേള്ക്കാണ് പിൻകലാല തന്ത്രങ്ങായ കവികൾ, ആട്ടക്കമ്പകൾക്ക് മന്ത്രകയായി സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ കവികൾ നല്ലുണ്ടാം ആ ടാനമറിയാമായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു ഒരു ദാഹ്യം ഉണ്ട്. രൈക്കൽ സാമുതിരിപ്പുട് കോവിലക തന്ത്രം കമകളി നടത്തുന്നതിന് ഏഴ്ത്താട വരുത്തു. കമ തിരിഞ്ഞെത്തട്ടുത്തു നിവാതകവച വധമണ്ണം. അതി ലെ ഉപശിഥിക്കുട “ തൈഞ്ചിപ്പവശമീപരണ്ടു ” എന്ന സദ സ്ത്രീയിൽ, നടൻ സമർത്തനല്ലെന്നു കണ്ട് അവിട്ടുന്നപോ ജീലിത്തു. അട്ടത്ത ദിവസവും ഇക്കമ്പത്തൊന്നു ആവ

ത്തിച്ചു. അനും ഈ സമരത്തുന്നതിൽപ്പോട് ഇവാം അഗ്രഹപ്പെട്ടോക്കി. ഈ വത്തമാനം അറിയപ്പെട്ടു് ഒക്കും യത്ര തന്മുരാൻ തന്നെ അട്ടത്തിലിവസം അവിടെ ശ്രദ്ധ മാക്കി എത്തി, ഉപരിവേഷം ധരിച്ചു് അഭിനയിച്ചു. നടന്ന സാമർത്ഥ്യം കണ്ണിക്കു “എപ്പോഴും ഇനികോട്ടും കുടം മടങ്ങുക” എന്ന ചോദിക്കുന്നും വളരെ സന്ദേശിച്ചു ശക്കുയുംവയ്ക്കു. ഇഞ്ചുമാത്രിനു നടന്ന സാമർത്ഥ്യം ഉള്ളതു കൊണ്ടു് തന്നായിരിക്കുന്ന കോട്ടയം കമക്കും കുടിക്കുവാനും രസികപ്പെടും വളരെ തികഞ്ഞതു കാണുന്നതു്. ഇഞ്ചുമാം നല്ല വുല്പനാനായിരുന്നുകൊണ്ടു്, ഭാഷാരിതി വളരെ പ്രസംഗാണു്. ശ്രദ്ധിംഗിയിൽ നഘ്പാണം നീജ്ഞപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. തന്റെ അട്ടക്കമക്കും കുടിവുത്തമായി സപീകരിച്ചിട്ടിട്ടു് ഭാരതത്തിലെ വനപ്പവ് കമാംഗങ്ങളുണ്ടാണു്.

വയന ട്രോപക്കങ്ങൾ.

1. സ്റ്റടിക്കയവള്ളാസം

എല്ലക്കറാപതാസം
 കനകഗിരിശരാസം
 കല്ലുമഷഖപാനത ഹംസം
 വിഹിതചുരനിരാസം
 വാങ്ങമയിരിരവാസം
ഭജതബുദ്ധവിലാസം
 മാലചന്ദ്രാവതംസം

2. മാതഃഗാനനമബ്ജവാസരമന്ത്രി ഓഗാവിംബാല്പംളം

1. വ്യാ-മല്ലക്കാരൻ (വിട്ടന്ന് മുള്ളുവിനെ) അപഹരണക്രത്ത
 ക (ചുവിരേൻ്ന് വെണ്ണായ ഇയിക്കരണക) സ്വർഗ്ഗിക്കാംപോലെ ധവള്ളു
 മാ (വെള്ളനിരതിലുള്ള) ഓസ്സുചു (ഉണ്ടായെടുക്കുടിയവനും) കനകഗി
 രിരായ (മഹാമേത്യവർവ്വത്തെന്ന) നീരാസം (വില്ലു്) ആകാഡിയിട്ടുള്ളവനും
 കല്ലുമക്കനാലുപാനത്താണെന (പാപമാകന ഇത്തടിനെ) ഇല്ലാതെ
 യാക്കനു മംസവും (സൂച്ചുനും) ത്രിപുരാജാര നീരാസിച്ചിട്ടുള്ളവനും (നി
 ഷിപ്പിട്ടുള്ളവൻ) തീവിൻ ത്രിപുരാജാക്കന്നാണ്. വാങ്ങമയീ (സ്രസപതി
 യെന്നനാഡിയുടെ)തീരത്തിൽ ദസിക്കന്നുവനും മാലചന്ദ്രാനെ അപവതം
 സം (അലങ്കാരമക്കി മുള്ളാവിൽ സപൈകരിച്ചിട്ടുള്ളവനും)ബുദ്ധവിലാസം
 (വള്ളര ശോഭയുള്ളവനും)ആധ്യവനേ(ഗീവിനെ) ഭേദം (ജ്ഞാനപ്പുല്ലാ)

2. വ്യാ-മാതംഡാനന്ന (ഡാനപതിയെയും) അബ്ജുജവാസരമന്ത്രി
 യെയും (ശ്രൂഹ്യമപതി-സ്രസപതിയെയും) അഭാവിംബൻ എന്നപോരായ
 ആദ്യത്തെ മുദ്രവിനേയും വ്യാസൻ (പുരാണകത്താവു്) പാണിനി (വ്യാ

വ്യാസംപാണിനിത്രനാരകക്കണ്ണ
 ഭാല്യാൻമുനിന്ത്രാൻബുധാൻ
 ഭർജാഖാപാമിദംഗശ്രഹനിലയാം
 ത്രീപോക്കലീമിഷ്ടഭാം
 കേത്യാനിത്രമുപാസ്തഃേ സപദിനഃ
 കവ്പത്രമീമംഗളം.

തെറ്റയം.

ഹരിഹരവിധിന്ത! ¹ അമരപ്പജിത! ² ഹേവാമനത്രുപ്പ! ³
 എക്കണ്ഠ! ⁴ മതരാത്രിതവല! ⁵ ലംബോദരങ്ങേ! ⁶
 അംബു! ദേവി! മഹാഭാദ്രേ! കൊല്ലുരാത്രിനിവാസിനി! ⁷
 ഇല്ലബാണരിപുജായേ! ⁸ പാഹിമാംമുകാംബികേ! ⁹

കാണാരചിതാവ്) ഫ്രജാതിശാസ്ത്രനിംഖാവായ ദശ്വിന്ന്, നാമഭൻ്ന്, വൈ
 ഷേഷിക ദംശന (അണംശാസ്ത്ര) സ്ഥാപകനായ ക്രണാഭൻ്ന് ആക്യാൻ (തട
 ണ്ണിയുള്ള) ബുധയണാരാധിരിക്കന്ന (അറിവുള്ള) മുനീസ്ത്രാഖരാഡം ഉംഗ
 ശഞ്ചല (കൊല്ലുൻ എന്നമലം) നിലയം (ഭവനം) ആയിട്ടും—ഒൻപി
 ട അധിവാസിക്കന്ന ഇള്ളംഡം (ഇള്ളത്ര പ്രഖ്യാന ചെയ്യുന്നവഴി),
 ശ്രീപോക്കലീഡേന്ന പേരത്തിലുള്ള അതു ദശ്വിന്നും പാർവതീരഘവി
 ധാര പരബ്രഹ്മതയെല്ലാ ക്രതിഡേയാട്ടകട്ടി നിത്യം (കുന്നം) ദാപാസ്ത് മഹാ
 (തൊൻ ഉപാസിക്കന്ന.) (സേവിക്കന്ന.) അർമ്മി (ഇവർ) സ്വപ്നി
 (ഇപ്പോൾ) നഃ (തന്ത്രഭാഷ) മംഗളം കർവ്വാണ. (ചെജ്ജരട).

- ഹരി (വിജ്ഞ) റഹരം (രിവർ) വിധി (മുഹമാവ്) ഏന്ന ഉ
 നൗത്രിമാശാലം നത (നമസ്കാരിക്കപ്പെട്ടവൻ) 2. ദേവനാരായ ഷുജിക
 പ്പെട്ടനവൻ 3. വാമഹാവതാരം കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ളവന്നേ [മഹാവിജ്ഞാന] ¹
- ററബ്രഹാംപുത്രി 5. വള്ളാ വിചിത്രമായ വലഭാളി 6. അല്ലംഡായന
 പതി! 7. ശ്രീപോക്കലീഡേന്ന ദേവീപ്രതിഷ്ഠയുള്ള ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെ
 ണ്ണന്തൽ ദൊല്ലുട് കമനിലാണ് (അവിടെവസിക്കുന്നാണല്ലായോ ദേവി!) ⁸
- ഇല്ലബാണാം (പാമാദിവാസ്/പാമാദിവാശരം രിപ്പ (മത്ര) റിവൻ-റൈ
 സ്ത്രാജായ (പാനി) പാർവ്വതി 9. ശുക്രാഖീക (പാർവ്വതി) രാംപാണി
 (എന്നനാശിച്ചുമാറ്റി)

കൂട്ടിരവയം.

സന്ദർഭം.

ചുത്തുകളിയിൽ തോറ്റു രാജഭേദങ്ങരായ പാണ്ഡിവ
നാൾ കാട്ടിവേക്ക പോയ അവസരത്തിൽ അവരെ അ
നഗമിച്ച മൂര്ത്തമനക്ഷേ ഭക്ഷണം കൊട്ടക്കുന്നതിനുവേ
ണ്ടി, സൃഷ്ടിവേഖന പ്രീതിപ്പെട്ടത്തി ദിവ്യമായ ഒരു അ
ക്ഷയപാത്രം പാഞ്ചാലി കൈകലാക്കി. അവയുടെക്ഷയ
ണം കഴിയുന്നാവരെ മാത്രമേ, വേണ്ട വിഭവങ്ങൾ ദിവ
സംപ്രതി ആ പാത്രത്തിൽനിന്നും സിലിക്കയുള്ളത്. ഈ
തായിങ്ങനും അക്ഷയപാത്രത്തിന്റെ ദിവ്യത്പം.

ഈ വസ്തുത അറിഞ്ഞിരുന്ന ഭാംഗാബികർ,
പാഞ്ചാലിയുടെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടുമാത്രം ചെന്നക്കുട
ണമെന്നാജ്ഞ പ്രത്യേക പ്രേരണയോടുകൂടി, പറഞ്ഞയു
ച്ചിരുന്ന ഭർംസസ്തുമുനിയും ശിഖ്യമായം ഒരു ദിവസം
വൈകിട്ട് വന്നുചേന്നതായ്ക്കുപ്പോരി, ധർമ്മപുതർ,
പാഞ്ചാലിയുടെ അന്നത്തെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
വെന്നറിയാതെ അവരെ ഉണ്ടാൻ ക്ഷണിച്ചു. ഈ സ
ന്ദർഭത്തിൽ പാഞ്ചാലി വളരെ അന്തസ്ഥാപണത്താടക്കുടി
അനീക്കിയുന്ന സൃഷ്ടിക്കയും, അഭ്യേഷം ഉടനൊ അവിടെ എറു
ത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. അനീക്കിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട
പാഞ്ചാലിക്കയാട്ട എന്നറിയാലും ആത്മാരം തരണമെന്ന
ആവശ്യപ്പെട്ട സന്ദർഭമാണു താഴെ ചേത്തിരി
ക്കുന്നത്.

കുമുഖവയം ।

(എല്ലാബനി-അടിസ്ഥാന)

ചോദ്യം]

വിധുരാവിരത്രേ പുജരാത്രി
 ദ്രോഗ്രാതമഭവാ ചക്രാരികാം
 സൃഷ്ടിചവറ്റികയാലുഹംപരം
 ചലദ്വാ ചഞ്ചുപുട്ടാം താമാപരഹഃ
അനീതിപ്പിണ്ഠൻ:-യഞ്ചാ! മഹിതശസ്ത്രങ്ങാം
 പാശ്വാലകനോ! കേപാക്ഷവദാനോ! ¹
 അനുപ്രതിനിജഭദരനാം
 ചൊല്ലുംസാമാന്നാരമനാത്രമനാം ²
 നല്ലാർക്കലമനേ! ചൊല്ലാമെങ്കിലും
 വല്ലാത്താരല്ലെന്നെല്ലെല്ല
 കഷ്യയാപരവരൈറ്റെ ചാരണോജി-
 മഹിതയാവേഹി ³ മാം സദയൈ!
 അനന്തമധ്യദരാപചനാം
 ഒഹിവന്നുംവായദിമാനാം ⁴

ചോദ്യം. താമാപരഹം (ഇതടിനെ-അരജന്താനാത്ത തീർക്കന) വിധു (ചരന്ത്-ത്രംഖൻ) ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദക്ഷ (കിളി)കരോ ടം, ചഞ്ചുപുട്ടന്തോട്ടം (കൊക്ക്, ചുട്ടക്ക്) മന്ത്രിയ ചക്രാരികയായ (ഉ പ്ലം പക്ഷിയായ) ദ്രോഗ്രാതമഭവായ (പാശ്വാലിയൈ) ചാലുകയാ കന സ്മൃതിത്താൽ (പുജിറിയാൽ) പ്രഹർജ്ജയന്നായിട്ട് [സന്തോഷി പ്ലിക്കനവന്നായിട്ട്] പുജരാത്രിഹാവിരത്രേ [മുൺപിൽ] പ്രത്രക്കഷ്ടന്നായി വെച്ചു. അലക്കരിസ്തിമതപാ നോക്കുക.

പദം. 1. ഉദാഹരിച്ചെല്ല 2. അനന്തപതി (പിന്നെന്നും പിന്നെന്നും) നിജഭദരനാം (തണ്ഠി ദീനാവസ്ഥമിന്നപ്പറിപ്പുറിപ്പുറുന്നത് സാമാന്നമാ ണം-ഡോരാത്തതാണ്) ഏന്നതുമനേ (തൊന്ത് വിചാരിക്കുന്ന) 3. അമീ തയാക്കുംയാ (വലിയവിശ്വസ്തകുണ്ട്) പരവരൈറ്റെയാംഭാഷൻ [കഷ്ടി ണിച്ചിറിക്കുന്ന ഉഡക്കാലപത്രതാടക്കടിയവിം] 4. സപ്പുരക്കാരിയുട്ടിയുണ്ടാ മും അഭിവാ [അലൈക്ക സ്ത്രീ] മാന്നമാ ച [നല്ലതായ] വന്നുമോ[വന്നുണ്ടാ നമോ] ഒഹി(തന്നാലും)

പാഞ്ചാലി:-

തുഹരെ! 5 കുരകളിതാരേ! 6

മാമിഹരശേഖരെ! പാഹിച്ചരാരേ!

കായാനൃനിറമായനിശ്ചത്തൊന്നായും നമമേയാ¹

പാത്രംബിനക്കരദത്തംപശ്രൂവിവിക്രീ²

ഭോജനരിക്തം³ കളർത്തംതവവല്ലക്കതിം

കിഞ്ചനലൈക്തംനഹിനഹിസ്ത്രു⁴

ത്രീക്രഷ്ണൻ:-

ശാകംവാതുതപാകം തരികവിശ്രാകംതുപയാസാകം⁵

കുമമീരവധം ii

സദർഭം.

അട്ടത പാംബും ഇം കമമിൽനിന്നും എട്ടത്തിട്ട്
ഇരുതാണ്. വനത്തിൽ വച്ചു ശാർഡുചൻ എന്നു
പേരായ ഒരു രാക്ഷസനെ അജ്ഞാനൻ നിഹനിച്ചു വു
തന്നെനും ആരിത്തതു് ആ രാക്ഷസന്റെ പത്രിയായസിം
ഹിക്കയെന്നവർ, ഒരു മോഹിനിയുടെ വേഷം ചെമഞ്ഞു്,
യക്ഷപുത്രാദികൾ സമീചത്തില്ലാത്ത സമയം നോക്കി,
പ്രാഞ്ചാലിയെ അട്ടത്തുചു ഒരു ദ്രോ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക്
വരുച്ചിയുംകാണ്ടുപാശി, ഉച്ചപ്രവിശ്വാസം ഉഭ്യച്ചിയുതാ

5. നമസ്ഥിഗ്നാതൻ! 6. ക്ഷുണ്ടിൽ അരി (സ്വഭാവനക്കും)
ആയുധമാകി ചിട്ടക്ഷേഖനു! മേശരേ! മാംപാഹി. ഇദ്ദേഹത്തിനെന്നു
ആട്ടപ്രദാനംിലെ അന്തര്പ്രാസംഗി നോക്കക. പലതരത്തിലുള്ള ആ
സംഘടിപ്പന്ത്രിനെന്നു കവിതയുടെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷ്യബന്ധനക്കനം.

1. ആയുധപ്രശ്നന്നായ അങ്ങേം മായ അമേയ (അല്ലവില്ലാത്തതു)
തുണ്ണ 2. ശ്രൂപം 3. വാതാവ ക്ഷേഖണവും ഇല്ലാത്തതു് 4. തവിഴക്കതിം
കുട്ടം (അരജ്ഞം ചു ക്ഷേപിക്കാൻ) കിഞ്ചനലൈക്തം (ചോദ്യ ക്ഷേംതന്നു)
രക്ഷാ ധർ (ഇല്ല) എന്നുള്ളിട്ടു സത്യം 5. നീപും നാചെചു് താകം
(ചീരകരിയുടെ അവധിപ്പമെണ്ണു്.) സ്നേഹത്തോടുകൂടി തരിക (വി
ശ്രാകംശ്ശവിക്രാംത അതായതു് കൃപായാളക്കുട്ടി)

ഓ° ഇവിടുത്തെ സന്ദർഭം.

[കാമ്പാരി-ചൊപ്പട]

ദ്രോകം—

ഈത്യാസ്തലോഡ്യുവചനേരമെയാജണ്ടേസേനീ°,

ഹസ്തേനഹസ്തുതലമാതസുവം, ഗ്രഹീതപാ

ചിൽാവലോകനസമുത്സുകയാതയാസേയ

സാത്മംവനാന്തരമുപേത്രജഗാജവനാം.

രാക്ഷസി:—

1. കണ്ണാലതിഫോറുണ്ണായുംവരും

വിപിനമിത്രകണ്ണായോ?

കൊണ്ടൽക്കിരതിമിരമിടയുന്ന

തവനിണ്ടുചുങ്കണ്ണായ

കചമിന്ന ധലവണ്ടകളുടനും—

നിഹവന്ന മുട്ടകണ്ണിവാർക്കശലി!

കണ്ടുകണ്ടുനരിംഗംപുണ്ണാവുത മണ്ണിടനു!

(കണ്ണാലു)

2. കീചകമിതാക്ഷേല്പത്രനു

ദ്രോകം. അമ (അനന്തരം) ധാരാജന്തസേനാഡിയെ (പാഞ്ചലിഖി) ഇത്മം (മേൽപ്പറഞ്ഞല്ലപുകാരം) വചനന്നുംഭേദക്കാണ്ട പ്രലോഡ്യുഷ്ടിഷ്ട്രു (വശീകരിച്ചിട്ടു്) ഹസ്തംകാണ്ട ഹസ്തുതലത്തെ ആരത്തുവം (സുവം തൊന്തിക്കണ്ണം) ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് ചിൽാവലോകനത്തിൽ (ഒവിയെ കാണുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ) സുഖസുകയായ അവഹോച്ചുട്ടി (പാഞ്ചാലിഡ്യാ ചുട്ടി) അസം (ഇവർ-ഇം സിംഹിക) വന്നാന്തരം ഉപഖാനം ചെയ്തിട്ടു് (ആപിച്ചിട്ടു്) ഏന്നാം(ഇവളോച്ച-പാഞ്ചാലിഡ്യാച്ച) റബിച്ചു (പറഞ്ഞാ)

1. അല്ലയും അണിവാർക്കശലി! (സ്വല്പത്രട്ടി ധാരാളമുള്ള അല്ല യോ സുഭരീ!) കൊണ്ടൽക്കിരിയുടെ (കാർമ്മേശ്വരാജുംജിഥു) തിമിര ത്രോച്ച (ഇന്ത്യൻഡാച്ച്) മാസരിക്കുന്ന നിബാർ നീണ്ടുചുങ്കണ്ണുക്കച്ചാന്ത (തലമുടിയെ) പലപ്പുവണിക്കും ദാനാം ദാനാം ദാനാം നിറവെന്ന സംഖ്യ സ്ഥിച്ചിടത്തോളം തലമുടിയെ ജയിക്കാണ്ട തരമില്ലെന്നു് അറിഞ്ഞതിട്ടു്- ഇന്ത്യൻഡാച്ചുണ്ടുമണ്ണുന്നു (ഇവിച്ചു മടങ്ങിപ്പുംകുന്നു) 2. കീചകം (മുള) മുളകുളിത്തനിനു് കഴലുത്തുപോലെയുള്ള രഖ്മംഡപ്പിരുപ്പുന്നു.

പാക്കീതു വിശദമോടിച്ചേൻ

* റൂബിസുചിതമോദമോടിഹ

നിന്ന, ചിലവല്ലികന്തികൾ!

വായുസവുലിതപല്ലവാംഗ്രഹിഭിരഭിന്നിക്കണ്ണ
കരവക തരനിരകളിൽനിന്ന ചിലകസുമനികരമിൽ
പൊഴിയുന്ന തവക്കുനിരകളിലിതാവീഴ്ന്ന, അതു
കവലയാക്കി!കത്രക്കേന നിന്ന—
യെതിരേഡക്കന്നാനിഹ തോന്നിട്ടുണ്ണ 4 (കണ്ണാല്
പാഞ്ചാലി).—

വാമേ!സവി! ഗ്രൂണമമവചനം ബുത
വാമേതരനയനേചലനം, 5 കിമു
വാമേകാവദയദഗാങ്ങണു് 7 —അതി
വാമമാ⁸യുടങ്ങവശതിവായു⁹രഹി

* റണ്ണംചരണത്തിൽ മുന്നാവരി ‘റൂബിസുചിതമോദമോടാട്ടുണ്ണ’ എന്ന ദയ പാംഡിംങ്കുടി ഉണ്ടണം ദയ മാന്ധാനടനിൽനിന്ന ഗ്രഹിക്കാനിട്ടാണി. ‘മധിലുംടുണ്ണ’ എന്നതിൽ ചമൽക്കാരം കുടകലില്ലായാ.

1. ലതകളാകന നന്നകിക്കിൾ 2. വായുവിന്നാൽ ഇളക്കലപ്പെട്ടുന്ന പല്ലവങ്ങളായ വിറലുകളുകൊണ്ട് 3. നടക്കണ്ണ 4. കരവക്കുപ്പക്ക്ഷങ്ങൾ അവയുടെ പുക്ക് പണ്ടംജൈ നിന്നെന്ന തലയിൽ ചെറാറിഞ്ഞ നിന്നെന്ന സംശയങ്ങളെന്നാട്ടുക്കി ഫേ കവലയാക്കി [സുഖാരീ] നിന്നൊന്ന് ഏതിരേഡക്ക നാവുന്ന തോന്നാണ്. തുവിടെ മുളംകഴിവിണ്ടു് ഉഞ്ഞൾു്, കയിലിവിണ്ടു് പാട്ടു്, വല്ലികളിടെ അണ്ടിന്നാം, പുക്ക് പത്രിക്കെന്നു് പൊഴിച്ചിരിക്കു് തുടിപ്പു് സുഖിപ്പാക്കുന്നു് എന്നു ഒരു ദേഹിയാണി റിമിക്കുണ്ണ. 5. വാമതനിന്ന(ഇ ടത്രാശാനിന്ന) ഇ വാമാഖാ (എതിരാഖാ) വലതുകളു് (വലതുകളാണിലെ തുടിപ്പു് സുഖിപ്പാക്കുന്നു് എന്നുക്കൊണ്ടു്) 7. മേ കിമുവാ അഞ്ചേരുന്ന കലായർ (എന്നിക്കു എണ്ണക്കില്ലാ ദോഷം വരും ചേയ്യുന്നതുവാ എന്നോ?) 8. ആതികുലമായു് 9. വായുവാതി (കാറഡ അട്ടക്കണ്ണ)

വംസത്തുമിച്ചപയാമരകിങ്കനം.¹⁰

കണ്ണാലതിലീതിയുണ്ടായ്‌വങ്ങം

ശൈന¹¹മിത്രകണ്ണായോ?

മുവരയതിട്ടശ്രമിഹരയില്ലി,¹

മമമഹ്യരപിവേപതിതനവള്ളി²,നാം

മുരകമടങ്ങുകയ്ക്കള്ളപ്പീ?³

സവി!മുഖ്യമഞ്ചമാം³

ചാഞ്ചലാക്ഷിനിവഞ്ചയസി⁴കിമിതികപടംവോല്ലി

(കാഡാൽ

രാക്ഷസി—

പെട്ടുനാഞ്ഞുഗമിപ്പാനംപുന-

രിപ്പുരോടാത്തരമിപ്പാനം ഇനി-

ക്കുനയച്ചിട്ടമോതാനം മമ

മുള്ളുമായ്‌പിരോത്‌മുള്ളിചെയ്‌വതിന

കിട്ടിനിനൊയുംഹടിപ്പുബലേന്⁶

കണ്ണാലതിഭോരമാകംശരീര

മിത്രമമകണ്ണായോ?

10. (എനിക്കു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങി പോകണാ) അയി ഗതനം (നീഞ്ഞു)

11. യാത്രിലെ തുല്യാളം സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നതു്.

1. ശ്യില്ലി (ചീവിട്ടകരു) ദിം (അത്യധികായ) മുവരയതി(ശൈഖ് ക്കുനാ) 2. മദ (മുൻറു) തനവല്ലി (അദ്ധ്യാക്കന്നവള്ള) 3. മുള്ളപ്പി (പിന്നാലും പിന്നാലും) വിനയ്‌ക്കുനാ 3. എന്നൊവിടാലും വിടാലും (ഈ പറ ചുണ്ടകൊണ്ട് രാക്ഷസി പാഞ്ചാലിയെ മുരക്കപ്പിടിച്ചുമന്തിള്ളുങ്ങി രെന്ന വിചാരിക്കുനാ) 4. നീ ഇപ്പുകാരം കൂദിംപുറഞ്ഞുകുന്നൊവഞ്ചി ക്കുനാബത്തിന് 5. മംസം 6. വിധിവശം.

നിവാതകവചവയം

സന്ദർഭം.

അടുത്തപാരം, നിവാതകവചം കമ്മയിൽ നിന്ന് ഒരു താണ്ട്. ഈ കമ്മയും കോട്ടയം തന്യരാഞ്ചൻറെ മുതിയാണല്ലോ. പാപുസന്ദർഭം താഴേക്കാണ്. അം ത്രജന്ന തുംബി പരമേശപേരെ തപല്ലുകൊണ്ട് ത്രീതിപ്പേപ്പു കൂത്തി പാത്രപതാസും വാങ്ങിയ വിവരം ക്ഷേവദ്രുതം റിംഗ്രേഡപ്പാർഡ് അംശ്വരജനകെ സപ്പസന്നിധിയിൽ വരുത്തിയ ദാരംഭംഡിക്കവാൻ, ഇട്ടുന്ന സാമ്രാജ്യം മാതവിഡെ അംശ്വരജനക്കുന്ന അടുത്തപാതയെത്തു. ഇതനാസരിച്ചു ചെന്നിരിക്കുന്നു; മാതലിച്ചും അംശ്വരജനറം തമിലുള്ള സംശയങ്ങൾാണ്.

നിവാതകവചവയം.

[രൈഖ്യാഭിരാജം—അടുത്ത]

ദ്രോക്കം

അമരത്രവയ്ക്കുംസാമിമിന്തപ്രതോക്തമാസമയാ
സമസ്യനിതിഭാജനംസദേതുസവൃസാചിനം
തമാത്തശസ്ത്രലസ്തുകാഭിത്രാസുംസഖ്യക്കു
നികൃതശത്രുമസ്തുകംസവക്കത്രമാദഭേദവച്ച

എപ്പോക്കം. ആ [സ്] അമരത്രവയ്ക്കുംസാമി [ക്ഷേവദ്രുതം സാമ്രാജ്യമാതലി] ആത്താസ്തമായ [പ്രശാസിക്കപ്പെട്ട] ലസ്തുകാഡ് (വില്ലിക്കുന്ന മഹ്യത്രിന്തനിനം—പിടിച്ചിലാഗത്തുന്തനിനം) ഉദിതപരണഭായ [ചുറപ്പു ടന്നി] അംഗുഖാശഖയാശക്കൊണ്ട് നികൃതമായ [ചേക്കിക്കപ്പെട്ട] രഞ്ജു സൂക്ഷ്മാശി [തലക്കു] ഭാഥക്കുടിയവനം, സമസ്തനീതിപരാജയാജനം [പുത്രവാനം] എത്തു ആ സവ്യസാചിവു [അംശ്വരജനകു] എത്തുവേണ്ടു ടുട്ടി പ്രാപിച്ചിട്ട് മരപ്പാനാൽ [ഇട്ടു ഗാൽ] ഉക്തമായ വച്ചുണ്ടിനു ഘച്ചിക്കുവന്നായ് ആരംഭിച്ചു

മാതലി—

1. വിജയതേ¹ മബ്ലൂ ചിക്കമംവിജയ² തേ
പരമേശൻ തവരണാനന്ദപുന്യാ കൊണ്ട്
ഹരിതോഷികതാരിൽ കലന്നടക്കം വിജയ
പരമാശാൽ സുചർമ്മഭൂമായിച്ചും പരമാശും
ഹരിഘോട ലഭിച്ചതും പരമിഹവിച്ചാരിച്ചാക
വിജയതേ—

2. കായറ്റപക്ഷാരന്മാരുഹി ക്ഷേവ പോരിൽ
മൗത്രനില്ലെങ്താതെത്തു വലഞ്ഞുടൻനീഡും
കയത്തുള്ളിട്ടുപദ്ധന പട്ടപമോട് ബന്ധിച്ചു
മുഞ്ഞതുനു ഒക്സിനു കത്തകമെട്ടചെയ്തും
(വിജയതേ—

3. കരഖലമിയലുന്ന റൂപനാരാലാതി—
ഭരാരോപമായുള്ള ധനസ്ഥിക്കാരും നല്ല
ശരമഞ്ചുവതാട്ടശൈത്യയുള്ളിച്ചു ലാക്കിനേ, മാങ്ങ-
തങ്ങണിമന്നിായപാണിഗ്രഹണംചെയ്യായവീര!
(വിജയതേ—

അഞ്ചുംഖ്യ നമ്പ്:—

4. സലപ്പേജാമം തവ ചാട്ടവ വന ന്താലതി—
നലംഭാവം മനസി നീവഹിച്ചാലും⁴ ഹന്ത!
പിലാരതുവിശദ്ധോർ തെളിഞ്ഞിട്ടനവർഖവി

പ്രഥാ. 1. ജയിഞ്ഞനാം. 2. അഞ്ചുംഖ്യനാ.

3. അനാധുനികാട്ടാൻ എഴുപ്പുംചുഡാത്ത ഉപിട്ടിയും. 4. നാംനാം ഇം

ഇള്ളനുവരെന്നതുന്നും, ഉദല¹മല്ല മഹാമരേ!

ചോഡ്യോട്ടാനിയാരെന്ന് - ചോഡ്യോട്ടാ.

5 ചാരണ്ണശാഖടവീച്ചനാ, വരം²

അരുക്കാടമെമിടത്തനാതും ഭവാൻ

അഞ്ചെന്നേനാ?കിട്ടുവരുന്നേനാ?മനസി

കഞ്ചെന്നേയാടവിടെവനാ കാരണവും നീ

ചോഡ്യോട്ടാ —

മാതലി:—

ചന്ദ്രവംശമെഴുലിരത്താഴു! എതാനം

ഇന്ത്യസുതൻംഎന്ന് റിഞ്ചാലുവരുട്ടി

സാന്തുഷ്ടമെങ്ങാം ചെയ്യാലിവിടെ

വനാതെന്നു കുരുട്ടിച്ചു സാന്തും — വിജയതേ —

നിവാതകവചവയാം ii

സന്ദർഭം.

ദേവലോകത്തു കിരുച്ചുനാം താമസിച്ചു പലതുംപു
റിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന ദേവപ്രാൻ, അജ്ഞാനനെ ധരിപ്പിച്ചു
അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ധ
മ്പത്രാദികളായ തന്റെ സഹോദരനും, തന്നെക്കാ
ണാതെ ഭിംബിക്കുന്നണ്ണായിരിക്കുമെന്നു അജ്ഞാനൻ പറ
കയും അതിനവേണ്ടി ദേവപ്രാൻ രോമഗം മനിക്കേ ധ
മ്പത്രസന്നിധിയിൽവക്കുപാത്രമുഖത്താന്തമരിക്കാൻ

1. കുക്കംഞ്ഞൻ കേട്ട എന്നിക്കുതെന്നാലുജുഞ്ഞതാനും അനുഭവിയാക്കാൻ 2. ഇം 2. വര [എന്തുംബാധ] എം [ഈ തോ അഞ്ചെടതാക്കാ? നീഡാ ഏൻ? 3. എന്തു്.

പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. അതിൽപ്പിനൊ ഭദ്രവ
ആൻ അജ്ഞനനെ പല വിധത്തിലുള്ള ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളു
സിപ്പിച്ചു. ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങൾ പലതും പഠിച്ചതിനെന്നപേ
രിശ്രായനക്കെന്നും നിവാതകവചവെന്നും ഫേരായ
അസുരനെക്കാനു മുള ക്ഷമിണാ ചെയ്യാൻ ഭദ്രവാൻ
അജ്ഞനനേന്നും ആത്മശ്രദ്ധപ്പെട്ടുണ്ട്. ¹

[മദ്യമാവതി-പണ്ഡാരി]

ഭ്രഹ്മാകം.

സുതഃ സമാഹ്രയ സുഖിക്ഷിതഃസ്തും
സുരോഷപരസ്യും മുതയാചവാചാ
കഭാചിഭേദനം മുഖക്ഷിണാമിഷാൽ
വയംഘയാചെദിവിഷദ്വിരാധിനാം.

ഭദ്രവാനും:—

(ചല്ലവി) ഉന്നജകലതിലക്ക¹മമമേഴിക്കം
നിശ്ചമയാധുനാ²
രജനികർക്കലാവത്സരതാമെ³ദേ⁴ധനശാഖാഗ്രു
(മന്നജകല

വ്യാ-ക്രാച്ചിൽ (രിക്കൽ) സുരംഗപരം⁵ (ഇന്ത്രൻ) സുഖിക്ഷിതാ
സുനായ (അസ്ത്രങ്ങളും നല്ലവയ്ക്കും പഠിച്ചുകൂടിണ്ട) സുതനൊ (പുത്ര
നായ അജ്ഞനനു) സമാധ്യനാ ചെഫ്റ്റിട്ട് (വിളിപ്പിട്ട്) മുഖക്ഷിണ
നെയനി മിഷാൽ (വ്യാഞ്ജന) ദിവിഷത്തുകളിട്ടെ (ഭവനാരകട) വിശേഷി
കളിട്ടെ (നിവാതകവചൻ, കാലക്രയൻ ഭൂതത്തപേരുടെ) വഡാന്ത സൗതു
തമായവുച (നല്ലവംക്കെങ്ങാണ്ടു) യാച്ചിച്ചു (ആവശ്യപ്പെട്ടു) ഭവവി
രാധികളും നിവാതകവചാദി അസുരനാഥര ക്ഷാസ്ത്രന്തു⁶ ഭദ്രവാന
അനുവദിയു ഉപകാരവും സഹായവുമാണെന്നു താൽപത്തും

1. രാജശ്രദ്ധി! 2. കേട്ടാം 3. രജനികർന്ന് [ചാനും] [ചാനുവംശ
രാജാങ്ങളാരിൽ വച്ചു്] അവതാംസനേരെ [ശ്രൂഢിനായവുണ്ട്] 4. ഏൻ്റെ

ച. മ. അസുശ്രൂതങ്ങളനീനു എത്ര നീഹരിച്ചതിനു
പാതമിവ മുത്തേക്കിനു തജരണമനീന്തി
(മനജകല)

അൻഡ്രൂസ് നന്ദൻ

ച. ഒ. എത്രയുംകുളാത്മകായി നിന്നെട ക്രിപ്പാബുക്ഷലന
വൃത്തവി'ത! ഓക്കുംനു തങ്കനാതുണ്ടിത്വാം
ഉച്ചമാ? മുത്തപ്പുണ്ട് തവസുരഹരാധികനാമാ!
സഭുനല്ല ജീവമഹിവ ഭാത്യാമിനു¹⁰ മം
(അമരതിലക)

ഖണ്ഡൻ

മനവിനിവാതകവചവനനനാരസുരജംഭതിവ
ഭന്നിവാരവീര¹¹ നധികവസന്നു സംയുതൻ¹²
അനുറാലവവയ്ക്കും¹³ നാനാഷാദ്വരേ¹⁴ ധരിക്ക
യ ന്യശീലവെന്നവനന നിറച്ചിക്കാനും.

(മനജകല)

അംബുദ്ധൻ:-

ബാധയെന്നാണെ ച നിവാതകവചന വയിപ്പതിനു
സാധുവതാദയാഗ¹⁵ മനസാധാരജവാൽ¹⁶
(അമരതിലക)

സ്പന്തചതുരന്ന അല്ലെ അംബുദ്ധൻ; [എത്രവാതസല്പ്പാതിരേകിന്തയകാണിക്കുന്ന] 5. അഞ്ചേ കൃപശ്ചകന വലംകൈണിക്ക് 6. പുത്രാഭരം ഒ ആവായവനെ 7. ഉദ്യമാ [രണ്ടുവിധത്തിലും]-അംബുദ്ധ് ഏണ്ഠർ അചന്നു ണം. ഹബിടെവെച്ചുഭിവാസ്ത്രങ്ങൾപാപിപ്പിച്ച മുത്തുമാണം. 8. ദേവേ ശ്രീ! 9. ജീവാം [ജീവനെ] അപി [ശപാലു] ഭാത്യം (തങ്കനതിനു) അഫാം [തങ്കൻ] സഭയൻ [പേടിയുള്ളവൻ] അല്ല. 10. [..വും] അംബുദ്ധാ! 11. ദ ന്നിവാരമായ (തടക്കാൻ യാട്ടില്ലാത്ര) വീരൻ 12. അധിക, സെസന്റ് ഭേദം സംയുതൻ (കുടിയവൻ) 13. ഏക (ഇവൻ) 14. മാനക്കാഡ്രേ (മ നായ്ക്കാലപ്പും) അവധാൻ (കൊല്ലുപ്പുടാനുവാൻ) 15. സാധു യന്ന യോഗ്യം (ശിഖായിട്ടു ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്) 16. അഞ്ചു വേദാന്തകിൽ എന്നും സാധിക്കും

കൂല്യാണ സൗഖ്യസിക്കം.

ഈ പാഠം കോട്ടയം തമ്പുരാൻറെ ഉന്നോത്ത് കുതിരായ കല്യാണ സൗഖ്യസിക്കം അട്ടക്കമക്കിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടിള്ളുതാക്കന്നു. പാഠാലി അവളുമെല്ലാം സരിച്ചു്, കല്ലേഹാര പുജ്ഞാ കൊണ്ടുവരാൻ ശാഖാബാണി യായു് ഇരങ്ങി തിരിച്ചിട്ടിള്ളുത്തു ഭീമനേന്നെന, കമളീവന തനിൽവച്ചു് ശ്രീരാമക്കുട്ടനായ ഹനുമാൻകാണ്മാൻ ഈ യായ സന്ദർഭം.

[മലബാരതി-ചാന്ദ്ര]

ഓറ്റാക്കം.

ആര്യാസഹീനമതിരേല്യാരഗഭാസഹായ
മായാന്തമാത്രമഹമാൻഭജശക്തിഇന്തം
രാമംസ്തുരൻ സന്ധുവമത്തപദിപ്രകവൻ
ഭീംസമീക്ഷ്യ സമചപിന്തയദേവമാണി

അനുഭവാന്തരം:—

ആരഹിവയവതിനിവനാക്കരെതിരില്ലേയോ?
പാർമിയല്ലനാ ദമാൻ വിപ്രിനെ

ഓറ്റാക്കം. അതു (ഈ കമളീവനത്തിൽ) ശ്രീരാമനെ സ്വർഗ്ഗിക്കു കൊണ്ടു് സന്ധുവം (സ്വമാക്കംവൃഥ്യം) തപഃപ്രകർഷൻ (തപസ്സ് ചെപ്പു ക്കൊണ്ടിരുന്നു) ഹനമാൻ, ഭജശക്തിമന്തം (ബാംഗ്രംഹംവത്രേശാട്ടക്കിയവും) ആധ്യാസഹീനമാംവൃഥ്യം (പ്രജാസം ശ്രദ്ധാത്ത) അതിരേഷ്യരഭാസ ഹായനാഡി ആധ്യാസം (വാനരക്കുടിന്നനാവനമായ) തം (അവനെ ഭീമ നെ) സമീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടു് (ഒണ്ടിട്ടു്), സമചപിന്തയ ഭേദമന്ത്രം, ഏ യം (ഇല്ലക്കാരം) അൻ (അവസാനമായി) സമചപിന്തയൽ (ചിന്തിച്ചു)

விருதாமை விருதாவாகான நராத்தி!
 சாரத்வரகைக்கொள்க வாயோலை,
 உறுதவுபூங்காளக் குழித் தமாயுதை
 குஞ்சன்னையெட்டு²குழியித்துவீடினா;
 பீரதகல்ளித சுநுதை³க்கூலாட்டா
 சாத்தரமிவாடய சாதுத்துமோத்தாக
 மாதார் யூம்⁴ஏலிமாநா செடித்து ஒளித்
 அத்தகைமோடவஶேமாட்டானாரோ!
 வேலேன கேஸரிக்கர்த்துக்கூலங்பெடித்
 மேடுருஹாநாரையேமேவிட்டா;
 தாஷிமம் கிழப்பிவத மமதபைக்காவிவநித்
 அங்கிலபூத? நிவகென்ற அங்காஜனலூ;
 காநிவெந்திவாரக்கை கதிகாக்க ஒுமத்தத்து⁵

வத. 1. மாண்புத்தி 2. பூக்கங்குடம் 3. மாஸ் (திரை) 4. அது
 கங்கூடம் 5! ஸிஂஹா 6. வலிய திருத்தை 7. வாயுவுறுந் 8. ஏகன்ற
 வட நூவுமைதி.

ஹபிடக தை விரோத ஸஂதாவம் கரிகாளளக்⁶. கரிகால விரோதம்
 திருத்தை திருத்தை ஸு. கொள்கு வடக்கை கொட்டுத்தைக் குத்தைக்குத்தை
 தாஷாஸி தூதுவதையும் தலைத்தை குத்தைக்குத்தை குத்தைக்குத்தை
 ‘மேடுருஹாந்தரே’ ஏனாத்துப்பத்திரீ, ஏனமாந்தரைவேஷங்கெட்டிய ‘எஸ்
 வந் திதிதூது’ பாப்தமும் ஏன் தித்துக்கை காளிதூது’ ரையாஸா
 ஏன், அங்கு ராமாந்தராய்தை ஏரிகாடு ராமாந்! தித்துயோது கல்லி
 தூது சூபுரிக்கையும், அந்தியன்தூது பாம்பன்தையாஸாஸ் உட்பட்டிப்பாக
 தூது சூபுரிக்கையும் ‘மேடுருஹாந்திரை’ பாப்தமென்றம்மிலைஸுநா “மேலைந்தை
 திரும்புவராந்” ஏன் அந்தூதுப்பதியித் தாஸாஸாக்குத்து⁷ வலிய காந்தமை
 மெனை ஜனிக்காக்கி ஏராஸ் மேலுடு ‘மேடுருஹாந்திரை’ வலுத்தாந் காஸா
 தூது பாப்தமைக்குத்தாஸாஸா கல்லிக்கையுள்ளது⁸. ஏறு நிழூங்கு கா
 தூதுதையை திருத்தை கூலைபை நூலு பூதேயா பாதித்தைக்கையை
 நா ஸாக்கி.

ശ്രവനെയറിക്കയുംവേണമല്ലോ
രാമജയ രാമജയ ലോകാഭിരാമ!ജയ
രാവണാന്തക!രാമ!സീതാപത്ര!

ശ്രദ്ധാകം.

നിശ്ചിത്യസോധമിതി തങ്ങപമി നിശ്ചലരത്നാ
പുച്ഛംഗിധായജരസാത്തല്ലവാതുശിശ്രേഃ;
ഗച്ഛംഗംഗാഹതിപത്രകളളീകാദംബ
സ്സപച്ഛംഗംഗാധായിനമുവാച അഷാസഭിമഃ

ഭീമൻ:—

വഴിയിൽനിന്നപോകരിവകാരതവാനരാധമ!- വ
ദ്രോകായ്മിൽനിന്നൊ

(ഭിയിൽ

മുഴുതക്കോപമൊട്ടുത്താൻനിരന്നർ

കഴുതിവിഭവാടപിടിച്ചടക്കൾ

തഴച്ചുനിന്നൊരയറിഞ്ഞുതാൻ

വഴിക്കപോവതിനനീകളും— (വഴിയിൽനിന്ന—

അരിഞ്ഞാലുംനീ

ശ്രദ്ധാകം. സഃ അംബം (ഈ ധനമാൻ) ഇതി (ഇന്നദന) നിശ്ചിത്ര
(നിശ്ചയിച്ചക്കാണ്ട്) ഇരക്കാണ്ട് ആത്ര (പരബരം) ഏന്നപോലെ
(പ്രായ്യാധിക്രമചെന്നവന്നും നട്ടിൽ) നിശ്ചലാത്മംവായിട്ട് (അനന്നാ
ത) പുച്ഛത്രത്വം (വാലിനെ) തങ്ങപമി (ആവഴിയിൽ) നിഡായ (വച്ചിട്ട്)
ഹവിട്ടുന്നൊന്ന് കിട്ടാം. ഗച്ഛം (പോകനാവഴിക്ക) കുദാശ്ശിട്ടുന്നതു ഗദാ
ഹതി (അടിബോണ്ട്) പാതാൽ (താഴെവീഴിച്ചു) ആ ഭീമൻസപചനംഡായി
യാഡി ധനമാനോട് ഒട്ടുകുട്ടി (കോപിച്ചു) വച്ചിട്ട്.

കനത്തഹിമകരകപത്രി¹ തുണ്ടാൻ
 ഇനിച്ചുപ്പെടി മരത്തുതൻ
 തനിച്ചു²വെവരിവിമദ്ദനൻ അതു
 നിന്നുംസല്പതിസുഭമ്മതേ!- (വഴിയിൽനിന്ന്—
 കേട്ടാലുമെങ്കിൽ
 വരിച്ചു³നാകിയറുഫോതമൻ
 യുഡിച്ചിരഞ്ഞര ഹിന്ദത്തൻ⁴
 കനിച്ചു⁵നാകിയറുഫോദനൻ
 ബലിച്ചുനേന്നാതു⁶മേവഹി⁷മാം- (വഴി തിൽനിന്ന്—
 പേടിക്രൂഡാതെ
 മടിച്ചുമേപമികിടക്കിലെലാ
 തടിച്ചുമക്കട ജലപ്പണോ!
 പട്ടപൈ⁸മോട്ടനട്ടതുണ്ടാൻ
 അടിച്ചുനിന്നടപാടിച്ചിട്ടം— (വഴി തിൽനിന്ന്—
 [നീലംഖരി—അടക്ക])

ദ്രോക്കം.

മുക്കാക്കശശരിതി മഹർമ്മഹരാക്കശിപാത്രം
 വീക്ഷണമാല്ലവിനിമിലിതവക്കശാ തം
 മുക്കിണശക്തിരിവ വേപട്ടമാൺവിലക്കശാ
 ചക്കാപിഡിനവളവാചത്രമുക്കശനാടി.

1. വദിയ ചാട്ടവാംഗത്തിൽ 2. കൊഴുതെ 3. മുന്തുകൾ 4. ധമ്പതു
 യൈ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ താൽപര്യമുള്ളവൻ 5. അനംജൻ 6. അറിഞ്ഞ
 ഫു 7. ഏറ്റൻ 8. സാമത്യം.

ദ്രോക്കം— ഇതി [ഹലുകാരം] മുക്കാക്കശരംഡേക്കാണ്ട് [പാതാക്ക
 പരിഞ്ഞുകൊണ്ട്]മുള്ളുള്ള [പിന്നായും പിന്നായും] അതുക്കാപാതാ
 [അതുക്കാപാന്നായിരിക്കുന്നു— അതുക്കാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു— തം അവ
 കു—ഡൈനു] അഡിപ്പാനിനിലിപിത ചക്കാസ്സും ചൊണ്ട് [പക്കാ താനു

ഹന്തുമാൻ:—

രൂപതേ! തൊന്നപചാരാടികൾ ചെയ്യാത്തതിനാ-
ലജത്രകോപം രൂപതേ!

ജരകോണ്ട നടപ്പാനമരത്താൽ വലത്രുഞ്ഞാൻ
പിരകാലമിധവാഴന്തു ഭവാനറിഞ്ഞാലും (രൂപ-
നരമാരിലോങ്കവനമിതിലും)

വഴിനടക്കാറില്ലതുവീര! ധരിച്ചാലും
സുരജനപരിഭ്രംബം വരമിഹ ചരിക്കിലോ
നരവര! ഭിരവൊട്ട് പുരമേവഗമിച്ചാലും (രൂപ-

ഭീമൻ:—

നരമാരം സുരമാരുമൊക്കെമിച്ചുവരികിലു-
മൊരുദ്ദേശംനഹിമ, വിത്രത്തുമരത്തുതനഹം
എന്നാനറിയാതെ പരയായ്ക്ക കപേ!
ഭീരുജനരത്താടന്തു ഫോലെ
കുമതേ! കാലംകൂളിയാതെ, ഗമിച്ചാലും
കപിവീരാ! വഴിയീനു കമതേ!

ഹന്തുമാൻ:—

ഉലക്കിതിൽ ബലവാനാകിയ ഭവാനേനോ
വിലംഡിച്ച വിരവൊട്ടഗമിച്ചാലും

ക്ഷീരകോണ്ട) വീക്ഷണായി (നോക്കിയിട്ട്) ഭക്ഷം (സമത്വം) എങ്കിലും ഒക്കെയാമെൻ (ഖനംനായകനായ) മനമാൻ പ്രക്ഷീണക്കതിയെ
പ്പോലെ (ശക്തിക്ഷയമുള്ളവനെപ്പോലെ) വേപ്പമുംനായും (വിറച്ചും)
വിലക്ഷണായും (ആക്ഷതനായും) ദിനാവാസ് ദിനാവത്തായും (ദിനാവി
രംഗം മട്ടിയ) താ ഉദ്യാവ (ആ അഖിംഗാദ്വാരത്തു)

കല്പത്തുകൊണ്ടുമിമമ മനതാരിൽ¹

അവസരിൽ² കൂപ്പതവകലയയ്യമറിഞ്ഞാലും (യു-

ഭിമൻ:—

വന്നചെരിതവകലമതിലുണ്ട് വായു—

തന്ത്രയന്നായ്³ കൂട്ടിക്കലവരന്നാകും

മന്ത്രഭാന്നാകും മമസഹജ്ഞന നിശ്ചത്തുന്നേൻ

മനതാരിൽമടി നിന്നൊക്കെന്നപോവതിനില്ലോ

(കമരൈ—

മന്ത്രമാൻ:—

മന്ത്രമാശനാന്നായകവിവരണബന്ധനാല്ലോ

മനഞ്ചുംഗവ! അഡാൻ ചോന്നാതും

വിനയവാരിഡിയ! മമ കെആരുകൂ വള്ളുന്നു

കനിവോടവന്നാരെന്ന ധരകനിശ്ചന്നാട്ട(യു-

ഭിമൻ:—

ഈ വനക്രാഡിക്കന്നായ ദശകഞ്ചീന്തനേൻ

ഭേദന ചുംബരിത്തുംമഹാത്മാവാം

പവനന്ദനന്നായപരതുമാനെന്നയറിയാതെ

അവനിയിലോരുവനിനോവന്നുള്ള! ശിവഗിരിവ! (ക—

മന്ത്രമാൻ:—

മഹനീയത്രാണി! കരണ്ണാംബുദ്ധനിരീയ! മദ്ദംമമമാല—

മഹനീയ⁴പോകകുടാ

നാഹിമമബലമിള്ളക്കിട്ടവതിന്നപോലും

നാശവരിവിലോകയ⁴ജരകൊണ്ടവിവരനായി. (യു—

1. ഏരണ്ടു മനസ്സിൽ കല്പത (കല്പകം) ഇല്ല. 2. മടിയും

3. മഹവാഹ (മൃഥം വാലിനാ) അപഹരിയ (മൃഥാനീണിഞ്ച്)

4. കണ്ണാലു

[ഭാസ്കരറിജന്റി-ചെയട്]

അറ്റോക്കം.

വാ ചാംകിരമ്മു സമുച്ചപത്ര. കഫേർബലീയാൻ
അശലാഗ്രമസ്യ നഹിച്ചാലാവിത്രാരാക
ലീളാനഞ്ചാഗതയുതിവിവണ്ണോ വിവേകി
പ്രോവാചവാനരവരംവചനാ സംശയി.

ഭീമൻ:—

വാചാന്ത്രംശമേ വാനരപുംഗവ!
ഒത്തജോരാരാശ! സാദരമിഴ്പൂർ
പാശ്യാരനോ¹നീനു ചാൽ കപാക്കംവരി²താനോവിര
കിശ്വവരുന്നല്ലെന്നാതുംകൈവലംകരത്തിട്ടാനു (വശചു
സത്പ്രസംശയ മഞ്ഞളിലും സത്പംടനീനോളമിഴ്പാക്കം
സത്പരമെന്നോടിഭാനീംതപ്രേമരെ പഞ്ചീകരണം (വാ

ഹന്തുമാൻ:—

രാവണാനകനായീടും രാമശ്രീരക്ഷതനാക്കണ്ടോൻ
താവകസഹജൻ, മഹനാം മഹന്മാനജ്ഞാ
വാചാന്ത്രം³എ മാനഷപുംഗവ!

ഭൂകം. കപിയുടുക (മഹമാൻ) വാക്കേക്കു് സമുച്ചപത്ര (അ
ചന്താചെന്നു്⁴) ബലീയാൻ (ബലമേരിയജ്ഞാ) ത്രഞ്ചീമൻ അണ്ണൻ (ഇവ
ഞ്ചീര ഇം വാനരാൻ) ബാല്യാഗ്രാഞ്ച് (ബാലിൻ്റു അരംബം) ചാലയിത്രം
(ചലിപ്പിക്കുന്നതിനു) ദാങ്കു (ശക്തനായി) വീച്ചില്ല. തന്നിമിന്നു
പ്രാഥിനതനം (ലജ്ജിതനം) ദത്യുതി (മുല്ലി തള്ളന്നവനം) വിവ
ണ്ണോ (ക്ഷിണാണം) വിവേകിയും അത്യാജ്ഞതിന്നീടു് (ഇം ഭീമൻ) കൈയ്യോ
ചുമ്പുവണ്ണം വാനരഭുഷ്ണനോട് ഇം വാക്കേക്കു് അപാവശ (ഉച്ചരിച്ചു)

1. വാജനാനാ?
2. ഓമേന്ത്രനാ?
3. വാനരശ്രേഷ്ഠൻ
4. ഇരിവാവർദ്ധം
5. ബലം
6. വാസ്തവം
7. ഏഡാലം

ബാലിഭയഃകൊണ്ടപണ്ടിഭാനന്നവന്ന്¹വാഴുന്നോടു
വെലപലത്രുംചെയ്യുവൻഡവദനകളുണ്ടതുംതോൻ (വാ
ജലജ്ഞീവിശ്വാചനാധികാരംകൂടാശകാശമതിനായി
ജലധിക റഹിച്ചുവക്കയേജപല³ നാൽ സംഹരിച്ചതും
തോൻ(വാചം—

ഭീമൻ:—

ബാലതകൊണ്ട⁴തോൻചൊന്നാവാക്കകൾക്കരത്തിടായ്ക്കാലിനാക്കവനാണ്ടനോൻകാരണാഖ്യാഘ്യയെ!സാദരം
ശാരഗ്രജ!നീജലധിക്കൈവര്ജ്ജംകൂടാതകടനാ
വിഗ്രഹംകാശമതിനാള്ളിലാഗ്രഹംവള്ളനീട്ടനാ (വാ
ഹന്തുമാൻ:—

ആരയൈമതൈക്കിലിശ്വസ്ത്രാലോകയ്യേമമദേഹം
ആരയാസ് മണംഡായിടോല്ലാരുവോളംചുങ്കാടിനേന്ന്
(വാചം—

[രക്കരാഭരണം—അടംത]

ഭ്രംഗകം.

ഭീയേതിഭീമംപതിതംപദാദന
പ്രഭാജനാത്മപ്രഭവേഃപ്രസാദാർ
നിജാനുജംനിതിനിധിനിന്നിരീഷ്യ
സസ്പദമ്പ്രഭപ്രസ്മവോചദേവം.

1. സൗഹീവൻ
2. താമര
3. അരംഗി
4. അറിവില്ലായ്മ (ചെറപ്പം)
5. ഫേഡാക്ക്രി
6. കണ്ണാലും
7. ദേവം

ഭ്രംഗകം. ഭീയേതി (പേടചിച്ചിട്ടതനെ) പദാദത്തിൽപ്പതിതനായ (വീണപോയ) തന്നെ അനുജനം (ഭീമൻ) നീതിനിധിയായ സംപ്രഭാജനാത്മപ്രഭവൻ (അതുപ്രഭാജനാപ്രത്യനായ ഫറമാൻ) നീറി

ഹനുമാൻ:—

ഭിത്തിയുള്ളിലക്കത്താട്ടുമേതവ
ഭീമസേന! മുണ്ടാഷിതം
പ്രീതിപുണ്ടിട്ടകമാനസേരിപ്പ്
ഭ്രതിനാശന ഭവാനേരടാ

(ഭിതി—

സഞ്ചയ്യേന¹ തവദർിതം മര
ഭേദമീച്ചുൾ² മറികെടാ
ഭേദികളുടിനേക്കാജ്ഞിലുാ ബത
ഈമാധാരമാടവശരായിട്ടും

(ഭിതി—

കാണിനേരമിനിവെകാതെയുക—
വാണിയാദയാങ്ങനിന്നുട
പ്രാണവല്ലുഭേദവാഞ്ഛിതം³ ജഗത്തു—
പ്രാണനന്ദനി⁴ ലഭിച്ചാലും

(ഭിതി—

വന്നുമാറ്റുമിരുകാജ്ഞിക്കാഡിവ—
ഭന്നുഭിൽ⁵ മിതരിഞ്ഞാലും
ധന്നുശീല! ഫോകവെക്കാതെ, ഹ്രസ്വി
ഭദ്രന്മായുള്ളകളഞ്ഞിട്ടുക

(ഭിതി—

ക്ഷു (നിരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ട് — കണ്ണിട്ട് — പ്രസാദം നിമിത്തം (പ്രസന്ന നായ് തന്ത്രികയയാൾ) സൗഖ്യത്വപന്നായിട്ട് ഇല്ലക്കാരം സംവച്ചിച്ച (പരഞ്ഞ.)

പദം. ഹനുക്കളിടെ ഏഴുപത്തുതൊ ഇല്ലാതെയാക്കിനാവനേ!

1. സ്ത്രീരോഗാട്ടകുടി 2. നിന്നായ കാണബപ്പുട്ട ഏൻ്റെ ശോരം ഇ ഞ്ഞിനെയാണ് 3. ഭീമൻ പറയാതെതന്നെ, തന്റെ ധാരുാദ്ധ്രം എന്ന മാൻ അറിഞ്ഞ പായുന്നതു് ധനമാൻറെപിവ്യത്പലക്ഷ്യമാക്കുണ്ട്. 4. വാ യുച്ചതു് 5. നിന്നക്കല്ലൂതെ മറ്റാർക്കം കടക്കണ്ണ ഉക്കാതിന്തു്.

ଶୀମଳ:—

କେବଳରୁଗ୍ରାମରୁଥ ସଂଗରମିଳି
ଯୋଗରମାତ୍ର ମତିକମଣକୀ
ପୀର! ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷତର ଚାନ୍ଦରେ
ଏବରିହିରରେ¹ ରେଣ୍ଟକଲାଙ୍ଗ
ରାଜତାତ୍ମଜ! ମହାମରତ! ମହି
ଶ୍ରୀ² ତେକଳାଙ୍ଗରେ
ବେଳେ.

ହାତୁମାଳ:—

ମାନ୍ଦ୍ରାଜାଯତରବାନସାରନୀରେ
ମନ୍ଦ୍ରାଜାଯତରବାନୀରେ³ କଥିତରେ⁴
ନିମ୍ନ ଭୈଷଜାରବେଳା ତୋଳୁଣ୍ଡୁ
ଶୁଣୁ ଭାକ୍ଷବନର କତରୁ

(ଶୀତୀ-

[ଭବାରୀ-ଚେଷ୍ଟା]

ଦ୍ୱ୍ୱାକାର.

ପରିଶର୍ପ୍ଯମଣମତାବିଶ୍ଵାସ
ପରିଶର୍ପ୍ଯମଣମତାବିଶ୍ଵାସ
ପରିଶର୍ପ୍ଯମଣମତାବିଶ୍ଵାସ
ପରିଶର୍ପ୍ଯମଣମତାବିଶ୍ଵାସ

1. ବେରିକଳିତ କୁଟକଳିତ୍ତିବୀରର 2. ଯତର 3. ଓ ଯତ୍ର ଅତିକାଳୀନ 4. କେବଳିତ ଯୁକ୍ତିର

ପ୍ରଣାମରେ (ପ୍ରଣାମ କିମିତାମ) ଧରମତାବିରତ୍ୟା ଯିଶ୍ଵାସ (ଧରମାନାମ ଆପାରିଶ ନା ବେଳୁ ଜାଗାରେପ୍ରତି) ମରତପାଳିତର (ଶୀମଳ)
ପରିଶର୍ପ୍ଯମଣାତ୍ମି (ଯତରା ସମ୍ମାନାତ୍ମି), ଅମ (ଅଧିକାରୀତି), ଅରିତ (ଛୁଟିଛୁଟି)
ବାନରାଜେଯ ବିଲୋକ୍ଯାତ୍ମନ (ଜୋକୀରକଳାଙ୍କ) ଅତେଳମ (ପୁରୁଷାତ୍ମକ) ହୁତି (ହନ୍ତିଙ୍କା) ବିଶ୍ଵାସିତନାଯିକ୍ଷ ପାଠରୁ.

ശീമന്ത്:—

ഒച്ചതുമുകാനന്നത്തെ¹ സത്രപ്പമാക്കിട്ടും²
 ചിത്രമാക്കിവിപ്പിന്നെന്തുയുംമോഹനം
 നീഡിലും³ തന്നെയുണ്ട് ചുത്തുനിൽക്കേന്ന തങ്കൾിൽ
 മിത്രം⁴ ക്കും⁵ പോലും അമിക്കനില്ലിവിരെ
 കോമളിംബാപകളായകോകിലാംഗനമാർ⁶
 പുമരങ്ങൾതൊടുന്നിനു⁷ കുക്കുമയുരു
 കാസാരു⁸ മിത്രപ്പേരു മുവിൽക്കാണ്ണനുവിപ്പിലു—
 ഭാസുരകസ്തുജാചവാസിതമമലം⁹
 ചഞ്ചുളിക്കത്തിപ്പിലായുസബ്രഹ്മിതമായി
 തേരെഞ്ചാരിയും ചുവിലാത്തുസബ്രഹ്മിക്കേന്ന
 വേഗേന്നചെന്നാിതിനടവേലുമാർക്കുത്തുടക്ക¹⁰
 അതുമനനംചെയ്യീടുവന്നത്തിനായി¹¹

- പദം, 1. ചെവഞ്ഞവന്നെൻ്റെ ഇല്ലാനം 2. ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന 3. എന്നു
 ഫെമയമായ 4. സൗംഖ്യം ദിക്കും 5. മഞ്ഞാഹമായി പുട്ടുന്ന പെണ്ണ്
 കോകിലപങ്ങൾ 6. പെറ്റു 7. അമലമായും [നിമ്മലമായും] വിക
 സിത പുക്ക് പ സഞ്ചയത്താൽ ഭാസുരം[ഭോഡിതമായും] 8. വണ്ണിന്തു
 ടു 9. തീരത്തുടക്ക 10. അതുവാത്തിന്നവേണ്ടി [പുക്ക് പം ശേഖ
 റിക്കാനായിട്ട്]

കാത്തികതീയനാട്.

കോട്ടയം നമ്പുരാൻറെ വഴി പിടിച്ച ആട്ടക്കമുകൾ രചിച്ച പിന്നതെ കവി, “ധമ്മരാജൻ” എന്ന പ്രവാതി സിലിളിച്ചിട്ടിള്ളിൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായ കാത്തിക തിരുനാട്ടാം തിരുമന്ത്രസ്ഥകാണ്ഡാശാം”. ഈ തിരുമേനി, രാജ്യം വാണത്രു് സ്ത്രീയും മഹാരാജാവായും വരെ ആയിരുന്നു. മലബാറിൽ നിന്നു മഹമഹ ദിനങ്ങളാക്കുമണം ദയനാ ഓടിയെത്തിയെ, പല നാട്വാഴി കൂളിക്കേഡും കുടംബങ്ങൾക്കു്, അവിട്ടന്തിരവിതാംകൂറിൽ അഭ്യന്തരം കൊട്ടത്രു. പലേ സ്ഥലങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസം രേഖം ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും സ്വന്തം രാജ്യാനീഷ്ഠിയിൽ വരുന്നു ഫ്രോസുഫൈപ്പിച്ചു.

കേരളയൈ കുലായ കമകളിയുടെ വളരും, മുഴുവൻ തിരുമേനി ഒരു പ്രധാന കാരണക്കാരനും ആണ്. കൊട്ടാരം വകയായു് ഒരു കമകളിയേം ഗം ആദ്യമായി എപ്പട്ടത്തിയത്രും പത്രനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവപ്പെട്ടിവുകളിൽ കമകളിയെ ഉം പ്പെട്ടത്തിയത്രും ഇവിട്ടന്നു താനു. ഇവിട്ടതെത്തേ ഫ്രോസുഫൈന്റെ താമസിച്ചു് ആട്ടക്കമുകൾ രചിച്ചിട്ടിള്ളി കവികളിൽ പ്രധാനികളാശാം, ഉണ്ണായി വാസ്ത്രം, മണിവപ്പും ഇട്ടിരാറിറ്റേമേനവൻ, ചുതിയകൾ തന്നോൻ എന്നിവർ. ഈ തിരുമേനിയുടെ ആട്ടക്കമുകളിൽവച്ചു് നരകാശുര ധ്യത്തിനും, രാജ്യസ്വന്തത്തിനും വളരെപ്രചാരമുണ്ട്. ഈവകുടാതെ, സുഖ ദ്രാഹരണം, ഗന്ധര്ഷം, വിജയം, സാമ്പത്തിക സ്വന്താനി കുമകളും, ഇവിട്ടന്നു് രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വന്നുദ്ദേശകങ്ങൾ.

1. ലോഗിന്റെലാഗശയനം ട്രവർസെക്കന്റാമോ
യോഗിന്റെമാനസ് സന്ദേശവിഹാരിമാനം
വാഗിശ്രൂപവിബുദ്ധ്യപ്രത്യന്താംത്രിപത്മം
വന്നേമഹാപ്രഥമംബുജനാഭീശം. *
2. താപിന്ത്രാഖ്യിതവിഗ്രഹം ലക്ഷകം
ഹസ്തവഹന്തക്ഷിഗ്രാ
വാദേശവാംബുദ നിസ്ത്രപനം പരവരം
കട്ടാമമാഘേശകം
താപാലപ്പാനവിയന്തണിർയക്കല
ക്ഷീരാബ്ദിചഞ്ചുംരാഡി
പിത്രാലംകൃതമെഴലിരംബനന്തി
നാമേന്ദ്രാബ്ദവഗ്രാധസ.

* അടക്കപ്പാടുകൾക്ക് വിശേഷാർത്ഥപ്രതിപത്തിയുള്ളതും, ഏതുക്കമയായും അതും പാട്ടനം വന്നുദ്ദേശകം സാധാരണ ഇതായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു കൊണ്ടുമാണ്, ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഉല്ലരിക്കുന്നതു.

1. വ്യാ-ഡോഗിന്റെ (സർപ്പശ്രൂപനീഡായ അനാന്തനീഡാ) ലോഗത്തിൽ (ഉടലിൽ) ശയിക്കുന്നവനം ഭവനത്തിനീഡാ ഏകനാമനം യേംഗിന്റെ ശാഖകൾ (സന്ധാരിശ്രൂപശാഖകൾ) മാനസം (മനസ്സ്) ആകന്ന സംശാഖത്തിൽ (താമരയിൽ) വിഹരിക്കുന്ന (ക്ഷീരിക്കുന്ന) മംസവും (അംവയന്നവും) (പരബ്രഹ്മത്രപ്പാം) വാഗിശൻ (ശ്രൂതമാവു്) മുഖം (തുടങ്ങിയുള്ള) വിശ്വാദ്യപ്ര (ദേവശ്രൂപശാഖായാൽ) നാതം (നാഡിക്കല്പ്പട്ട) അംശപ്രതി ത്രണാട്ട (കാത്താമാഡ്യാട്ട) ക്രടിശ്വരം മഹാവുത്പാദനം ഇശം (ഇംഗ്രേസാ) കരുയ്യ ദാരാബുദ്ധനാമനാ (പരമാബ്ദബസ്പാംബിഡായ) ത്രാംബാംബിക്കുന്നാ .

2. വ്യാ-താപി-ശ്രമത്രിഡാ (പദ്മില്ലവരത്തിനീഡാ) നിംഫേണാട്ടക്കടിയാ വിശ്രദാ (ദേഹാ) ഇഷ്ടവന്നാ ദക്ഷിംഗാര-സ്ത്രീപിൽ (വലതെന്നായ്ക്കിൽ) ലക്ഷ

രാജസുയം.

സമർപ്പം.

ഇവിടെ വേദത്തിരിക്കുന്ന പാരം, രാജസുയത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ധർമ്മപുത്രക്ഷേത്രവേശഭൂമി റാജസുയം (യാഗം) നടത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ക്ഷണമായിരുന്നു സരിച്ചു് ഹസ്തിനപുരത്തിലെത്തിരിക്കുന്ന അനീതിക്കൂർ അവിടെ നിന്നും അരളം നന്നേയും ഭീമഃനയും മുടിക്കൊട്ട് (മുന്നപേരും ബ്രഹ്മം വേഷധാരികളും) മഹയരാജ യാനിയിൽ ചെന്ന അരാസന്ധ്യരന്നാട്ട് പ്രസ്തുല്ലം ആരു ശ്രൂപ്പുട്ടുന്ന സമർപ്പം.

രാജസുയം.

[പത്രവരാളി-അടഞ്ഞ]

ശ്രൂപാകം.

ഇരാസ്സർശ്വരവി നിരീക്ഷ്യ രാജം
 താനത്മിനോ ബ്രഹ്മക്ലാവത്തംസാൻ
 മതപാത്ര ദത്തോർഹാനമാഗ്രാഭത്രപാ
 നതപാഗിരം സാനനയം വ്യാഖ്യീൽ.

ക്രത്തൈയും (ചമട്ടിയൈയും) വാമഹസ്തത്തിൽ (ഇടത്തൈക്കയ്യിൽ) അംബു ദന്തില്ലപ്പാഡായ (ഇടിമുഴക്കാപോലെ ശവഭൂമിക്കുന്ന) ദാവാത്തൈയും (പാശങ്ങളും ഏറ്റന ശവവിശ്രയം)കടിയിരിൻ (അരായിൽ) അഭലുംക്രത്തൈയും (ചല്ലടത്തൈയും) ധരിക്കുന്നവർരം താപമാകുന്ന ത്രംഗനത്തിനാ (ഇടക്കിനാ) വിയമണിയും (സൂര്യം) യക്ഷികളുമാകുന്ന ക്ഷീരാസ്മീക (പാശവർച്ചിക്ക) ചത്രം, പിംജമം (മജിപ്പേപിലി) കൊണ്ടല്ലംതുത്തമായാവി! (രിഠ്റ്റ്) സ്വാളുവർരം അംബാവാനുനിന്നുമുണ്ടാ [അംബലപ്പും ദേവനം] അർത്ഥ സ്ത്രീ [കൂദ്ദം] വാ [നിംബക്കട] എന്തുസ്സുനിനായിട്ടു ഭവിക്കുന്നു.

ശ്രൂപാകം. ഇരാസ്സാനായ ലാജാവാങ്കട് [മഹയരാജാവീം ഇരാസ്സുനാനാം ഇരാസ്സാനാനാം പേരും നാം ഉൾക്കു്] അത്മിശ്രായിരിക്കുന്ന

ഇരാസന്മ ന്.—

“ക്ഷീണിപ്പവുംവാരം! ഒന്നനീക്കൾപറമാരു!
സുന്ദരംവാസമെന്നരു!¹ എന്നുംവാരംവാരം
ഇന്നനീജീവാളുക്കുംകൈയാൽവന്നുംവാരംവാരം
വന്നജനംസഹമാനായി നന്നാനന്നധന്യനുംതാനം
വിക്രൂതിയാക്കുവാടംവാരംവാരംവാരം
മന്ത്രലോകംതിക്കല്ലുംമന്ത്രവരിലോകത്തിലും
ചിത്രാരംബന്ധകർമ്മപ്പാനില്ലും, ഗാന്ധാരാശ്രമംനുംനും
ഗ്രാന്താനാമന്മാരു²രെമ്മുതമത്രവ നാവാങ്ങിനം
എന്നുവാരാരാവാരംവാരിതന്നീജീവാരംവാരം
(നന്നാനായ
എന്നുവാകില്ലാത്തങ്ങൊന്നും³ പിന്തുവിലില്ലും സംശയം
[അംസാവോഹി-ചവട]

അനീതുപ്പൻ:—

വിരല്ലുചതിവര! ധീര! കേരംക്കവചനം
വിരല്ലുപതിവര! ധീര

താന്ത്രികവാദം - തൃപ്പാന്താജും, അംജ്ഞാനാജും, ഭീമാജും) നിരീക്ഷണം
ചെഫ്പിട്ടു് [കുണ്ടിട്ടു്] മുട്ടകലുവത്തംസംഭാരരൂപം (മുട്ടകലത്തിനു്
അവത്തംസംഭാർ-ശ്രൂത്യം) മത്പാ (മനനംചെഫ്പിട്ടു്- വിച്ചാരിച്ചിട്ടു്]
രത്നഭൂഷണം [അവക്കാഡിക്കണ്ണം] അർപ്പണം (ചുഡംപ്പണം-വിഡിപ്പകാര
മുള്ളപ്പണം) ഭത്പാ [അനം ചെഫ്പിട്ടു്] റാത്പാ [നമസ്കരിച്ച കൊ
ണ്ടം] അംഗനായതേണ്ടക്രമവ്യാസം റാം [വാക്കക്കളു്] വ്യാഖ്യാനിയ് [ഉച്ച
രിച്ച്]

പഠം. 1. കംമണ്ണത്തല്പ്പുമായ സംശയമുള്ളവരു! 2. റാം ത്രി (ശ്രീ
കുംഭ) സ്വന്താശം [ശ്രദ്ധാശ-ത്രിവൈശാശ-ലുഘമശം] 3. ത്രിപ്പ
മഞ്ചം. 4. ചുഡാനന്നായ, ഏതെന്നാകിലും തങ്ങൊന്നു്- ഇതിനു് അ
ഞ്ചം [വിശ്വാം] ഓക്കെല്ലാ ധാന്യന്തല്ലു്.

ആരിശവലവാനായിനാംതമില്ല നിന്മാജ്ഞാൽ
 അരീസംഭവമിനവിലും പരിചൊടിഹ
 വരങ്ങാതവശരംപ്രാപിച്ചിതു - (വീരഭ്രഹ്മതി-
 ഭ്രദ്ദവനാശരേപ്പുംബലസാരമനാകാംക്ഷ?²
 നീതിജലദയ! തഞ്ചംക്കില്ലാധിതശജാസപദി
 പ്രദപ്യഡിലംതരികയളു, സാമ്പത്തികതുകം
 പുണ്ടിഹവയ⁴മധുനാതവസരാധിപ്രാപിച്ചിതു -
 (വീരഭ്രഹ്മതി-

വിക്രമിഭിരുനിവൻ, ശക്രന്ദനനിവൻ
 ചക്രപാണിത്രജ്ഞനനെനാണനായം, ദശാധിക്ഷനി
 വിക്രമിരയക്കിൽബാഹ്നവ! ക്രമക്രൈക്കരിപ്പു -
 വക്ര⁴ശഭദയവിലംകാനംടനിവശിഖ്മും
 സ്വാമപ്രിലക്ഷിനംഡകവൻ — (വീരഭ്രഹ്മതി) —

[ഒക്കലംബാ-അടംബ]

ഇരാസന്ധൻ:-

കിറ്റഭോബച്ചാനാതും വാസുദേവ!⁵നീ
 കിറ്റഭോബച്ചാനാതും
 ഹന്തവയതിഭവതിഭവല-
 മധികച്ചടലംസമരമയിക്കര — കിറ്റഭോ-
 തണ്ണാർമാനിനിനാമ!⁶നീ ഭീതവെനാതു

1. അനുസംഘം 2. ക്ഷേഷണം കിട്ടുമെന്നാളുമേം 3. വയം [കേ ഓൾ] 4. അനുസ്ഥാനത്തെ 5. അംഗ്രേജാ വസുദേവ! നീ ചൊന്നതാവരുടെ ഏന്താണ്? ഇവിടുത്തെ രാജദാസ് പദ്മാത ദാസ്യരാസസ്യരണം എത്ര ശ്രദ്ധിമിഞ്ചാണെങ്കിൽ 6. ലക്ഷ്മിക്ക കാന്തനായ ഒരു മാലാവ

പാണ്ഡിതാന്നറിയുമല്ലോ.

അംഖകൾക്കാൻതന്നെനിന്നതിബാലകൾ,

ചണ്യതരരണ¹മതിഷ്വരചയ്യാൻ

ഇംഖര²നമിദീമനോടയിമെ—കിള്ളേ—

ഭീമൻ:—

വാരണ്ണായുത മബലവാ³നിന്നഞ്ഞാനെന്ന

പാരംമനസിഴതഗവ്വൈര! സമരം വികാശക

ബാഹ്യവിശ്രംഭം, വിരവോട്ടുവിതന്നെപുരമതിൽ⁴

പരിചൊടാക്കവനിന്നനിന്നൊത്താൻ

കിള്ളേച്ചൊന്നാതുമാശയത്രുപ!

കിള്ളേച്ചൊന്നാതും

1. ഒരമാശ യുദ്ധം 2. തരക്കെട്ട്-നീറസം 3. അയുതം യാണ്ണ
അക്ഷരം [ആനകളിട] മലമുള്ളിവൻ 4. അന്തക്കുപറിയിൽ

ഉണ്ണായി വാന്നുക.

ഉണ്ണായി വാന്നുക്കെട ജീവിത കാലം തന്നപ്പറി പണ്ടിതനാരക ഇടക്കിൽത്തന്നൊയും ഇരുക്കിട്ടും അഭിപ്രായ വരത്രാസമണ്ഡാവാനിങ്ങയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അഭ്യർഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു് കാത്തിക തിരുന്നാർ തിരുമനസ്സിലെയും ക്രാനുനന്നവ്യാർ മുതൽ ഫേരായ മററ കവികളുടേയും ജീവിത കാബന്തിനു് എറാക്കരെ സമകാലീനമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ തന്നൊയാണെന്നാണ്, ഇപ്പോൾ അഭിശ്രദ്ധാർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന അഭിപ്രായം. സംഗ്രഹിതത്തിൽ ഇതേപരം സമത്വമനായിരുന്നാലും ഇപ്പേരുകിലും ഇതേപരത്തിന്റെ കവിത, ഗായകമാക്കിം ദത്താതാക്കരിക്കിം, ത്രാഗരാജത്തിക്കഴിപ്പോലെ എല്ലായായിട്ടുള്ള അട്ടക്കമുണ്ടാണ്. സംഗ്രഹം നല്കുവരിതം ആട്ടക്കമുണ്ടും റിറിജാ കല്പാണം എന്ന കിളിപ്രാഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗ്രഹം മാറ്റുത്തതിനും കമാഖ്യാനം പ്രേരണക്കിം ഇതു പ്രശ്നപ്പിക്കിട്ടും മററ ആട്ടക്കമുണ്ടും മലയാള ഭാഷയിൽക്കൂടെ വരുവാൻ ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്നതനെ പറയാം. സംസ്കാരത്തേന്തയും മലയാളത്തേന്തയും നിരക്കശം കലത്തി പ്രയാഗിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഇതു സ്പാതന്ത്ര്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ള മററായ കവിയും ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്നം തീരുതു് പറയാവുന്നതാണ്. ഇതേപരത്തിന്റെ ആട്ടക്കമുണ്ടാണെന്നും ദേഹാക്ഷാംഗം അഭക്താര സ്പാരസ്യവും നല്പവള്ളം തിക്കത്തു കാണാണെന്ന്.

നാളു ചെരിത്ര.

കനാം ദിവസം i
സദർശം.

അരയന്നാത്ത ഗളം പിടിക്കാണഭാവങ്ങളിലും, ഉച്ചന വിട്ടും സൗഖ്യന്നത്തിന് പ്രസ്തുപകാരമായി നൈ എന്ന ദേശത്യം വഹിയ്ക്കുകൊണ്ടി, ഒന്നയൻ്തീസന്നിധിയിൽ അരയന്നാം ചെന്നെത്തി കായ്യേഡി പറയുന്ന സദർശ മാണം ഇവിടെ ആളുള്ളും മേത്തിരിക്കുന്നതു.

(കല്യാശി-അംഗൾ)

ഡ്രോക്കം.

ഹന്തിശയർക്കിന്നടന്നാൽ കിട്ടുമെങ്കയ്ക്കും ലെന്നം

പ്രതിപദ്ധംമപി തുഞ്ചംമംഗലംനടന്നം

അമ്മബുതദൈയന്തിമാളിമാരോടുവോ—

മത്തുപൊഴുതരയന്നാലുംവിന്തുചേപസഹാസം.²

മംസഃ—

അംഗനഭാർമെതലെ ബാലേ! ആരാദൈന്തയിൽനേ¹

ഒറ്റജൈന പിടിക്കുന്നനീ ഗഗനചാരി²യാമെന്നൊ?

യൈത്വനാവന്നലിച്ചിട്ടുംവേണ്ടായില്ലെചൗപ്പള്ളം³

ഡ്രോക്കം. 1. ഓരോ അടി വക്കുവേഴ്ഫും 2. ആളുമാരിന്തനിനും അകന്നിരിക്കുന്ന ഭദ്രന്തിയോടു ഹാസഗ്രേഷം പ്രസന്നഭാവഭേദങ്ങളുടി ഉച്ചേ (പാശ്രഥ).

പദം. 1. അയി (ഹോ!) തേ (നിശ്ചം ആരാ ഏന്തു?) 2. ആകാം ഇന്തടി (യമേജ്ഞം) പറക്കാവുന്ന 3. നിന്തക്കാരെയുവനാരംമൊയിട്ടും നിശ്ചം ബാല്യചാപല്യത്തിന് കരവുന്നനിട്ടില്ല.

അവിവേകമിത്രക്കണ്ണാലറിവുള്ള വർ
 പരിഹസിക്കം ; പീലർപ്പഴിക്കം ;
 വഴിപാഴയ്ക്കും¹ തവനിനയ്ക്കുന്നോട് — അംഗനാ—
 ബന്ധനംചെങ്ങളുണ്ടാനീഭാം ;
 ബന്ധു ചതേരുതവാനാൻ
 സവിമാരിലധികംവിശ്രദ്ധിക്കേനാ
 ഇഗ്രംപതി²യുംരതിപതിയും
 തവജോതിയുള്ളാരുപതിചങ്ഗമേ³ — അംഗന—
 നളിനഗരേ വാഴുന്ന. താൻ നളിനജന്മവചസ്യ⁴
 നളിനമിഴിമാക്കല്ലും നടപറിപ്പുാൻ .
 മദ്ദളിതം⁵ മുളംലളിതം⁶ ഗ്രനമിളിതം⁷
 ഇതുകളിയല്ലെപ്പു — അംഗന —

[കംഘംദരി—ചെയ്യട]

മമയൻ); —

കണ്ണാൻനിക്കേനിണ്ണാകളിവാക്കതവക്കേട്ടേന
 കണഞ്ഞവുന്നടേ⁸വാഹനമേ!
 കമുകുപ്പുമതിരുവ് വാട്ടവ ചനം¹⁰ — കണ്ണാൻ —

I. ഏൻ്റെ പിന്നാലുഡി വള്ളരെ അക്കന്നപോയാൽ പിന്നെ തി
 ണ്ണു വീടിന്നവരുണ്ടുള്ള വഴിത്തുപ്പി അപകടത്തില്ലായെന്നും വരും 2. റാ
 ഷുവയ്ക്കും 3. കാമദൈവന്നാളും ഉള്ള ഒരു യോഹാൻ നിരം അഭി
 ലുക്കത്തിനു യോജിക്കുന്നക്കവല്ലും നിന്മക്കു പതിയായും ലഭിക്കം 4. സ്വ
 ദമാവിൻറെ അതുകൊന്നസരിച്ചു (നളരാജ്യാനിയിലെ സൃഷ്ടിക്കു നട
 പറിപ്പുക്കവാൻ ഇഴചിട്ട അവിടെന്നമസ്ഥാപ്പിച്ചുകായും ഹാസം പറ
 യുന്നതു് ഒരു മലവിതം മാത്രാ) 5. ഒഴുവനുഭവില്ലാസന്നാട്ടുകിയത്രു്
 6. മഞ്ഞും മണ്ണോറാവുമായതു് 7. മുന്നുള്ളി തു—മുന്നാവല്ലും നടയ്ക്കു
 വിശ്രദിശാന്തരം 8. സ്വീകാര്യവിബന്നാ നാനാഹാഡ രൂപം 10. ഓ
 ന്റെ ആപ്പു മനോഹരമാണും പിഞ്ചാ ചുംബക്കു മിഡിയും

പ്രേശകനായ¹ തു കമലജനോ? തവ
നെന്നഷയപുരമോ പരമപദം?²
മധുരാളിതേ! ഇന്നവാരിയേ! വഗ-
സാവ്‌വഭേമ!³ ഇയന്നെംഖിതേചരിതം⁴ — കണ്ണൻ—

നളിനാസനവര വാഹന നീ മരു
നളരു പരുന്നഗണങ്ങമോതുകെടാ
തവവാചികം അഴിയുമോവകം, മര
കണ്ണമാരച്ചയ പുണ്യപ്രഭായുതം⁶ — കണ്ണൻ—
സന്തതമുള്ള മനോരമവും പുന-
രിന്നവാനൊടു തൊൻപറയാം.
തുണ്ണയാകിലോ ഇരുക്കുപാകുലാശയേ!
ദീനയാമെനിക്കു⁷ മാനനിക്കും⁸ കണ്ണൻ—

കർഷകമായതുകനാ. 1. പരഞ്ഞയച്ചുവൻ ദി. സ്ഥിരവംസസ്യം
3. പക്ഷിരാജാവേ! നീ ഇളിച്ചും. നിംബൻചരിത്രത്തോൻ വാള്ളു
നാ 4. മുട്ടമാവിനീൻ ശ്രേഷ്ഠമായ വാഹനമെ! 5. ഏനിക്കവൈണി
6. അഴിയുമോചകം (എൻ്റെ ഭാവത്തെ ഇല്ലാതെയാക്കുന്ന) തവവാചി
കം (അഭ്യന്തരാക്ക) മമകർണ്ണം (എൻ്റെ ചെവിയെ) പുണ്യപ്രഭായുതമാ
ക്കി അതുച്ചയ (ചെച്ചുട്ട) നളംനുംനി പരഞ്ഞക്കുക്കണാമകിൽ ത
നെന്ന പുണ്യംകൊണ്ട സാധിക്കു എന്ന ലാവം 7. തുയ (വലിയ) കൃപ
കുഹണി അതുകലമായിരിക്കുന്ന (നിറഞ്ഞ) അതുഡയത്തോടു (ചിന്തത്തോ
ട) കൂടിയവനേ! ദീനയാമെനിക്കു അഞ്ചു⁹ തുണ്ണയാകിലോ തൊൻ
എൻ്റെ മനോരമം അഭ്യന്തരാടു തുന്ന പായം 8. മാനനിക്കത്തുകു തു
ണ്ണങ്ങളുള്ളവനേ.

നളചരിതം ॥

സദർഘ.

മമയന്തീസപ്തംവരത്തിനായി ക്ഷണാശസരണം
വന്നുത്തിരിക്കുന്ന രാജസദസ്യങ്ങൾ മുമ്പിൽ ഓരോ
അത്താരെയും ഇന്നായിന്ന രാജാവെന്ന മമയന്തിയെപ്പറ്റി
തത്തു മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരു തോഴിയുടെ വേഷം സ്പീക
രിച്ചുള്ള സരസപ്തതിയുടെ പുറപ്പാണ്"

[തോട്ടി-ചെയ്യട]

ദ്രോക്കം.

താതവാഗ്ഗിരിതി ഇംഗ്രേമോദഭരമാത്ര
ചോഡിതവപ്പുജനേന്തി
സ്ത്രീതവാദ്യരവ മെച്ചരാരചിതകൗത്ര
കാപ്പുവമനോഹരാ
നൃതനാംഗ്രൂക നിവിതമുത്തിരമ ഇംഗ്രേ
അപരിബിക്കാ സ്ഥിതാ
സാത്രിലോലയുവ യുമഗാവചനനാമ
യാകടിപ്പുചാത്രജാ.

ദ്രോക്കം. അമ (അനന്തരം) ഇതിതാതവാഗ്ഗിരി (ഇപ്പുകാരമുള്ള താതവാക്കുകളും) ഇംഗ്രേമോദഭരയായ (സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്ന) മാത്രവിനാൽ ചോഡിത (പ്ലറിപ്പുക്കരപ്പുട്) വപ്പുജനങ്ങളാൽസുമീതപുബ്ര രവ (വളരെ വാദ്യരോധനത്തോടുകൂടി) ചെച്ചുപ്പുട മംഗലപ്പും കഴി ഞതു മനോഹരയായും നൃതനാംഗ്രൂകത്താൽ (കൊടി വസ്ത്രത്താൽ) നിവി തമായ (ചുറവപ്പുട-യരിച്ചവളായ) മുത്തിയോടുകൂടിയവളം, ഇതത്രുപ സപ്തക്കു ദിവികയിൽ (പ്ലപ്പകിൽ) ആത്മാനം ചെപ്പിരിക്കുന്നവളം (കുലിതിരിക്കുന്നവളി) അതിലോലങ്ങാരായിരിക്കുന്ന (ചപലനാരായ)

തോഴി:—

ഖാലേ സൽക്കന്തരാണോ! മംഗല
 ശീപ്പാലിനി! അകറനീ
 പ്രാലേയയചിമുവി!¹ ദഹയനി!
 മാലക്കാണ്ടാങ്ങവനെവരിച്ചീട്ടുകനി— ഖാലേ—
 വരണം. അനന്തരലുകനിയിപ്പരവരപനിച—
 നവനിജനപദപുശന്ദരൻ²നിന—
 കിവയലഭിതചി ലവനേചത്ത്, പുന—
 റിഹം കളിംഗനാ വരികനി³
 കാൾിരു പച്ചമചാസുഡരരഭീയംവച്ചും⁴കടില
 സുകേക്കൈകലകളിക! രാരഭാരാജീവാദ്ധവി!⁵
 ഇവനെല്ലാഭിനകർക്കലോപ്പുപദാൻ⁶
 ഒതുപണ്ണനെന്ന ലോകവിത്രുതൻ
 ഗൗഡസരുപതികിവൻ വീത്രവാനിവന്നെല്ലാ
 ലാടയരണിശ്രദ്ധൻ കാപ്പുനിഭൻ⁷

യുവകക്കിടരു മാത്രത്തെ (ആട്ടം) ദമിച്ചവഴം [പ്രാപിച്ചുവഴം] അതു
 അതുപാരുളജ (ഈജവത്രി)വചനന്നാമയാൽ (സഹസ്രതിയാൽ) കമനം
 ചെങ്കുട്ടുകരെന്നാളുള്ളായി (സഹസ്രതിപറഞ്ഞ)

പദം. 1. ചാലുവി 2. അനന്തപ്പണനിയിഴു പരവപനം (ഈ
 ത്രുക്കലെ മുട്ടിക്കന്നവനം) അതു അവനിരാജാവാൻ⁸ ഇവൻ (അതു രാ
 ജുത്തെ പുണ്ഡരൻ=ദേവവാലുൻ രാജാവു്) 3. ഇവക്കന്തനിനക്ക് താച്ചും ല
 വാനാംചെൽ (കട്ടമില്ലേക്കിൽ) ഇമം (അട്ടത്തിരിക്കന്നാളുംകലീംനാനന്ന
 മാലാജിംഗം 4. വധുന്നുകൊണ്ടി സുമരും ഭരണിയം (കാമദവനം തുല്യ
 നായ്ക്കി)കാരീഡാജാവിനേരു ചുഞ്ചമുവാ=അബല്ലുക്കിൽ⁹. വളരുത്തതലമുട്ടി
 മുട്ടി സുഖാ തൃത്യവാച്ചു ശ്രേഷ്ഠചായുത്തിവരെ! 6. ശൗംകാലത്തിലെത്താ
 മരവോലുംരഹായ മുഖമുള്ളവരെ!¹⁰ 7. സുഞ്ചവംജേൻ 8. കാമനംതുല്യൻ.

പാണ്യക്കുതിപ്പൻവീരൻ, ചോളവിനേതാ¹ ശ്രദ്ധൻ
ഭീഷിതവെവരിസാരൻ നെന്മയനല്ലോ സായം²
ഹയ്യനഗ്രാധികർ ചാഡിക്കയൻ നാലരിതാനളൻ
തന്നരികിൽമരജവുന്ന സുന്ദരി തിഥി..ആപനാർ³ _ബാ-
മെയറ്റി.—

ഹരിതല്ലു ക്കലൈ⁴ ദയാരിക്കലുമസൻ -

ക്കരിച്ചതി⁵ സ്വഹംകിനാവിലും — എന്ന

അഭിരിക്കവപുനരിവക്ക ചുരാനമേ

ചുതിപ്പുതിാംനമിനിമിത്തവും⁶

എങ്കാലവപരാധിയംവരികിലുമ്'ഞ്ഞേന തുടരംമോതിള വന-
സക്കച്ചരരിവൻപോൽ ഹരഹരശങ്കരിക്കിംകരരെവ?⁷

ചെറിക്കനാ ശ്രിത്തനൊ തുടങ്ങി തൊൻ

അഭിവെൻ കണ്ണവൻ മചന്നുനെന്ന

മരിവില്ലതിനിശ്ചേരണവരികിലോ അഭിയാശ⁸

വരികമമരമണാനെന⁹ ദയനാളിംതൊൻ

മനസാവച്ചാവാച്ചാനനളാലിതരംജാനേ

അതിനാൽ, ഏവാമുദിതാദദതാംമേതംരമണം¹⁰

ഹനനാഴിൽവെടിഞ്ഞനുടയത്തലോച്ചിച്ചുള്ളുണ്ട്

ക്കെതജനചിത്തത്തുണ്ടോ തപ്പുമാക്കമാറിശേണാർ?¹¹

-
1. ചോളാധിപൻ 2. സഃ അയം (ആ ഹവൻ)നെന്നാക്കണ 3. ഇംഗ്രേഡം
കെക്കൊണ്ടില്ലതുന്ത്രങ്ങളിയ ദേവദാരം ഹവിംഗ്രതാനെന ഹതാഹരി
ക്കുന. 4. ദിക്ക് പാപനാരെ (ഇന്ത്രൻ-യമൻ-അരാൻ-നി-വദണൻ) 5. നി
ഡിച്ചിട്ടില്ല 6. കാരണം 7. തൊൻ എത്തുചെയ്യും. 8. എന്നെന്നവരുനെ അ
റിയാബക്കണം. 9. മനസുക്കൊണ്ടു വച്ചുന്ന (അദ്ദേഹം) കൊണ്ടു വാക്കു
കൊണ്ടു നുള്ളെന്നുണ്ടുതെ ഹതരുനെ തൊൻ അഭിയുന്നില്ല (നാശംനെ)
 10. ഏവനാർ മുടിതരായിട്ട് (സംഖാഷിച്ചിട്ട്) എന്നിക്കു എത്താരമണം
(ആരമണണെനു) ദേതാം (തരട്ടു) 11. ക്കെതിയുള്ളവാക്കുട എത്തുവരുന്ന
ഇംഗ്രേഡണ്ണൻ തപിപ്പുക്കുമോ?

നള പരിത്രം .

രണ്ടാം പീഖസം |

സന്ദർഭം .

സപ്തയംവരം കഴിത്തു് നളൻ സുവമായിവാഴുവേ,
 വിവാഹം ശ്രമാഗ്രത്തനിനാ ഇച്ചാലംഗങ്ങളുടെടുടക്കുടി മടങ്ങു
 ന ഇന്ത്യാദികളെ വഴിക്കു വച്ചു കണ്ടെ, കലിയും പ്രാപര
 റം, വിവാഹംനടന്നു കഴിത്തുവെന്നും മെയൻറി നളനെ
 സ്ത്രീകരിച്ചു എന്നും അറിത്തു്, കോപാന്നമരായി ഭ്രാ
 ഹബുലിയോടുടക്കുടി, നളന്നീരും അരാജനായ പുഞ്ചുര
 നെപ്രാപിച്ചു് നളനോട് ചുത്രപ്പൊത്രതു ജയിക്കണമെന്നു
 അയാളെ ഫ്രൈഡ്വിക്കനു.

(മാര്യനാരീ-ചെയ്യട്ടി)

ഒഴുകം .

കോപമത്സരവരംവദിക്കലിൾ
 പ്രാപരേണാസഹ മെഡിനീഗതി
 സപ്താപദ സപ്തമദ്വോദയജജ്ഞിളം
 സപ്താപദതയഹരണാധിഷ്ഠിരം .

ഒഴുകം . കോപത്തിറം മത്സരത്തിറം വരംവദനായ കലി, പു
 പരണാട്ട മുടി മെഡിനീഡയരതനായിട്ട് (ആഡിലൈബ്രത്തിയിട്ട്) സപ്തം
 (തനിയെ) സപാപത്തിനായികൊണ്ട് (സപ=തന്നീഡനുവദ്യത്തിനായി
 അതായതു തനിക്കുണ്ടുപത്തു.വയതനിഡവക്കാൻ) ജൈനായ പുക്കുകരനെ
 നളന്നീ സപാപദതയരത്തു (ആസപത്തുകളെ) അപദരിക്കണായി അ
 ചോദയൻ (ഫ്രൈഡ്വിച്ചു)

പുജ്ഞരൻ:—

അരികിൽവന്നനിനാതാരെന്തലിമതം

അവിലഭാഗ്രതേവാൽക്ക

അരികയില്ലുക്കിലും അഭിമുഖമാരെക്കണ്ണഡൻ

മനതാരിലുണ്ടാന്മിഷിതം രധ്യടതി—അരികിൽ

1. ധരണിയിലുള്ള പരിഷകർന്നു നെച്ചുന്നകാശം
അവക്ഷേപണംകാഞ്ഞും നുംനാസാധിപ്പിക്കും
കുറത്തുനാംവരികയില്ല നമേംക്കാശമാൻ—അരി—
2. നമുക്കില്ലോ നാട്ടു നഗരവും കടയും ചാംരവും
അമീതവിരക്കാരേ അമക്കം വൻപടയും
ബാഹ്യജീവനുള്ള തേ നമുക്കാനുള്ള മിറും—അരി
3. പഴുതേനൈനെന്തപലവക്കപറത്തുകൊഡ്ദുപ്പിക്കുന്നു?
നുംനാവേരെക്കമ്മം, നമുക്കുകമ്മംവേരെ
നമേംക്കാണ്ടപക്കർന്നാണിങ്കൾക്കുന്നാവെണ്ണു
(അരികിൽ—

(അസാദേവരി—ചെവട)

കലി:—

പുജ്ഞര! നീഹപ്പുത്തജന്മം നീജ്ഞല്ലമാക്കുന്നതെ

ഭിജ്ഞര⁴മായിട്ടോന്നമില്ലുകേരം

മ സഹായമുണ്ടായാലേവന്നം

- പദം. 1. തോന്ത്രിയിരിക്കുന്ന (ഇത്സാഹം ജനിക്കുന്ന) 2. വീജ്ഞ
മുള്ളി ശത്രുക്കുള്ള 3. ക്ഷണിയൻ (ഇവിട്ടുതെ പുക്ക് കരണ്ണർ പദം എത്ര ല
ഉറിതമെന്ന ദാന്തിക്ക) ഇന്നുനെ വിലപിക്കുന്ന പുക്ക് കരണ്ണാട എന്നെന്നു
നെ ബുദ്ധിത്വാണാം. തെമാതിരി അനുക്കവയെയാറുമെ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടു
വിശ്രന്ന് വാക്കുകൾ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. 4. ചെവള്ളുന്ന പ്രധാനസ്ഥിതായി

നല്ലനും നീയും മേഖമെന്തിവിടെ?

നാട്ടവാഴു നല്ലനെ വെന്നുസന്തുതി—ചുജ്ഞി—

1. നേരെന്തിനോടെങ്കൊന്താൻ പുനരാരെന്നുംപരയശം
പാരിലെന്നുയിന്നാരറിയാതവർ?
വെവരിരെവരദേശനിക്കിമുണ്ടതാൻ കുപി¹
തവതൊന്തമിത്രം;² തസ്യനാട്ടതൊന്ത്
അതു തയ്യൻ ചുത്രുപ്പെംബകു പോരിക്ക.³ — പുജ്ഞി—
 2. നിൽക്കുമ്പെയമതേ⁴ വിജയംനീശ്വിതഭാമിഹതേ
വിക്രയ⁵മിജ്ലു നാക്കിലെവന്തെകാ?
വെയ്യുചുതിനായെന്നപ്പുണ്ണയം
ധനവുംധന്യം നാട്ടമെഞ്ചെങ്കയും
കൈകലോക്കെയവനെ വിട്ടുവന്തി വി—ചുജ്ഞി—
-

നല്ലചരിതം (രണ്ടാം ദിവസം) ii

ചുത്രു കളിക്കിൽ പഞ്ഞിൻ്റെ നല്ലനതോല്ലിച്ചു⁶ ഒരു
യന്ത്രിയോടുകൂടി നാട്ടിൽ നീനും ബഹിപ്പുരിക്കു നിംബി
തന്ത്രം, അവയർ (നല്ലനും ദമയന്തിയും) കൂട്ടിൽ അഞ്ചെത്തു
നാട്ടിക്കുവാ, നല്ലന്നും വന്നു പോലും പക്ഷികൾ അപ

1. വെവരദേശനിക്ക (വീരദേശനച്ചത്രനായ നല്ലന്നും) വെവരിയാ
യ കുലിയുണ്ടുണ്ടും കുംഭം നിന്തിവിശ്വസ്യവുമാണ്ണന്നും കുംഭം കുംഭം
2. ചുത്രുപ്പെംബകു തവരുതുവായ മാത്രം അവന്നും നാട്ടു നിന്തുക്കാണ്ടിന്നും
3. കൊട്ടക്കുന്നതിനും (പണയം
വക്കുന്നതിനും)

ഹരിച്ച കൊണ്ട് പോയതിൽ പിരന്നയുള്ള കഷ്ണവസ്ഥ
യെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുനാ.

(ശ്രദ്ധപ്രഹരം - ചെമ്പട)

ഡ്രോകം.

വസ്തുപരതികൾ¹ കൊണ്ടുപോയുള്ളവ² മറ-
ഞ്ഞപ്പോളവസ്ഥംനിജം³-
മധുത്താരിക്കയിച്ചാൽ⁴ ദിഗ്പസന്നാ⁵യു
നിന്റുന്നു ഭീനനായു
പത്രാസാകമിരിസ്തുതോമിഗഹരനേബും
ഭാമ്യമാണശ്ശുച്ചുവാ⁶
നകതംപോയുവനമണ്ണപംകിമപിചെ
നാല്പാസ്തവിഭാഗത്യീഃ.

നൂള്:—

രജനാളംനിത്രപിതമല്ലേ ഉഭന്ത¹ നി-
തോദനാളം നിത്രപിത² മല്ലേ.

ക്രണാകടാക്ഷമെന്നിൽപ്പുരവൈരി³ സംഹരിച്ചും⁴

ഡ്രോകം, I. പക്ഷികൾ ദി. ആക്കാശത്രു തി. തന്നെ അവസ്ഥയെ
പ്പറി 4. വിച്ചാരിച്ചിട്ട് 5. ലിക്കാകനവസ്ഥനേതാട് [വസ്തുതേട്ട്]കുടി
അവൻ-നന്ന് 6, അമു [അരബ്ബതം] വിഭാഗത്യീ[വിഭാഗത്യീകുടി]
യ നൂള് പത്രാസാകമി [പത്രിയുമെത്തമിച്ചു്] ദഹനത്തിൽ (കൊട്ടക്കാ
ടിൽ) ഇത്തുതി [ഇവിടെയും അവിടെയും] ശ്രൂ (ഭിഭാഗത്യീകുടി)
ബംഡംമുമാണനാ ശിട്ട് (ചുറിത്തിരഞ്ഞവനായിട്ടു്] നകതാ (രാത്രി
യിൽപ്പോയി) കിമപി (ക്ര) വന്മണ്ണ പത്രിൽചെന്ന അഭല്പാസി
ച്ച് [ഇതനാ]

പദം. 1. കാഞ്ഞം 2. നിന്ത്രുന്നിരുന്നതു് 3. തീപ്പചരാത്തെല്ലാഘരിവൻ

സുരനായകവരത്തിൽ പരിശാമമീദംഗം?!

1. സൂന്ദരീ! ഒഴിതേ! ത്രഞ്ചെലമിനിനെ രജിപ്പാൻ ഇന്നരിമേറ്റുനിക്കുന്ന വന്ന;
- ഒന്നല്ലെന്നിക്കുള്ളായി; മൊന്നാലറിയിക്കാമോ?
- എന്നെന്നായും നിന്നെന്നായും നീതനെ കുറ്റുകൊള്ളു—
(ബാം-ഒങ്ങനാളി—)

മെയന്തി:—

പദ്ധ്യുഃ ചൊറുക്കാമെ ഓഹവും അന്തുച്ചതു കുറം
അംശും എൻപ്രൂഡിയ പ്രാണനാമ!

കൈയ്യും കാലോ തിരക്കും എമ്പെട്ടു മെത്തുണ്ണവൻ
പൊദ്ധ്യുഃ നാംതമ്മില്ലെന്ന സംശയാഗനാഡി

പൊങ്ങന്തം⁴-ഒങ്ങനാളി—

നൂള്:—

കാനന്മിതനോലവന്തയാകും ഭീതിമെല്ലു?⁵

കാദോണും തെളിഞ്ഞുള്ള വഴികൾ

നുനമ്പിവഴിചെന്നാൽ കാണാം പദ്ധ്യാജ്ഞിയാറും
മുണ്ണാക്കി മുരമ്പു ചേണാൻ കണ്ണിനും-ക്രൈ-

മെയന്തി:—

പാതിയും പുന്നരു പതിനെയും വേദശാസ്ത്രാദി
ബോധമുള്ള വർക്കൾ ചെണ്ടുട്ടുന്ന;

അത്യാം വ്യാധികളിലും ലീതിപ്പഠനത ശ്രദ്ധം കേരം
സ്പാധിന സ്വഹയമ്മിണിതി!

നീധരിക്കുന്നു— ഒങ്ങനാളി—

1. ഹരുന്നതുങ്ങിയ ദേവപ്രമാണികൾ തന്നവരണ്ണുടെ മലം ഇതോ?
2. ആധ്യാസം
3. വിശദ്ധും ഓഹവുംല്ലോം എന്നിക്കു സഹിക്കം (അം തോന്തു അംശു സജ്ജപ്പെടുത്തുണ്ട്)
4. വിവശവെബ്യന്തിൽ എൻപ്പുട നൂളുടെ നാംതാരപ്പായത്തു വളരെ നാശനാശ അനുഭവിയിച്ചുതു ഇന്ന് എന്നു
വാഹലുന്നാണെങ്കിൽ?
5. ഏന്നാൽ (ഹ്രണണബന്ധല്ലും ഇന്നാഥും) ഈ ദാട്ട്
അംതാരയിച്ചു ഉണ്ടെന്നു
6. അത്യാംവ്യാധിയും ഉണ്ടെന്നു

നളിവരിതം (രണ്ടാം ദിവസം) iii
സന്ദർഭം.

നളിനാൽ പരിത്രജ്ഞക്കുപ്പട്ട മെയൻറി കാട്ടിൽ എ കാന്തഹായി പക്കി വന്നും മാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ കുഴുപ്പട്ട ഫേശം, ഒരു കുച്ചവട സംഘക്കാരിക്കുന്ന ഹായതേനാട് കുടി ചേദി രാജധാനിയിലെത്തി അവിടുങ്ങരു, രാജത്തിയേ കാട്ട. അവർ തമിലുന്നായ സംഭാഷണാം.

(ബലഹരി-ചെവട)

ദ്രോക്കം.

സംഭം ഗതപാ തെന സംത്രേമന ലൈമി
സായാൽ സാ-ഷം ചേദിപസ്യാധിവാസം
വാസാത്മം താം വാസഭസാഖം വസാനാം
ബീനാമാരും രാജമാതാ ബുദ്ധാഫേശ.

അവസരങ്ങളിൽ പ്രീതി [ആര്യാസം] നിരക്കന ഒക്കയം തന്നെയാണസ്ഥാധിനസ്ഥയമ്പിണി (കയ അന്തക്രൂലപത്രി) ഇതി (എന്ന)

ദ്രോക്കം. സ ലൈമി (ആ മെയൻറി) തെനസാത്മഗസാഖം (ആ കുച്ചവടക്കുതേനാടകുടി) ഗമിച്ചിട്ടും, സായം (സായംകാലത്തിൽ-ലൈമി ട്രു) ചേദിപസ്യം അധിവാസത്തെ, അധ്യാത്മ (പ്രാപിച്ചു) ‘അധ്യാത്മ ഏ ന്നതു അധ്യനം [ലാന്നാ] എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണു്. അവിടെ ഒരു വാസാത്മം (വസിക്കാനായിക്കൊണ്ടു) ആരുംയാണും [എത്തനിയിരിക്കുന്നവക്കാണും വാസസ്ഥാഖം [വാസസ്ഥാഖിലെ അഭം-പാതിവന്നും] വസാനാഖാജും [ഉട്ടത്തിനിട്ട് നാവക്കാണും] ദിനാശരജം ഉള്ള അവാദ്രോച്ച [ദൈയന്തി ചോട്ട്] ആശ്ശിരാബാവു് ദിനേച്ചു (പാശാന്ത്രം)

ചേരിരാജ്ഞി:—

കീരു ഭവീ കിരു കിനാരി നുസരി—
നീതാനാരെന്നോനോട് വല ബാശി!¹
മനിലീവണ്ണമുണ്ടോ മധ്യത ത്രുപ്പത്തിനാ?²
മനിരത്താനോ കണ്ണില്ല കെട്ടുചില്ല— കിംഗ് —
[രക്ഷാഭ്രാം-ഭാവിക്കണ്ണ]

മഹയന്തി:—

ഭേദിയല്ലറിക, കിനാരിയല്ല, ചൊല്ലാം
പാവനവരിതേ! കേരം പരശാത്മകല്ലാം

ഭു പാലാന്പരയത്തിൽ ഞാൻ പിന്നോട്ടെ റാല്ലു³

കേവും സ്ത്രീ ഉള്ളുവർച്ചിരിത്തായിനില്ല,⁴ — അതു

ചേരിരാജ്ഞി:—

എത്തനിന്ത്യിയൻനിന്നോ ബന്ധംപരിശീതരുപോവാൻ?
പന്ത്രണിമുലയാശ്രി! പരകനി പരശാത്മി—കീരു ഭവീ—
മഹയന്തി:—.

അവനത്തിലേരുന്നാറുപോയ് വനം ടെടി

രോദനകളിലും വനം ഭാവനമുട്ടു⁵

പദം. 1. അല്ലെങ്കാം ബാലു നുസരിയായിരിക്കുന്ന ദാശ, ഭവവദ്ധി അനിലോ കിനാരവും ത്രിവോ പെട്ട അരുംബന്നു എന്നോടുപറയുക, 2. ഭൂമിയിൽ ഇപ്പുകാരം ത്രുപ്പമായും തിക്കണ്ണവൻ ഉണ്ണോ ഞാൻ മു ഒരു ഇതിനെ കണ്ണികില്ല ഉണ്ണോ കെട്ടകേരിവിയുംില്ല 3. നല്ല-ഇതു ത്രുപ്പാലാന്പരയത്തിനെന്നു വിശദേശണമാണ് 4. ഞാൻ റാജവംശത്തിൽ ഒരു നിച്ചവുംബന്നകില്ല; കൈവല്ലം സ്ത്രീഡനു (സ്ത്രീമാനുഴവും ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭന്താവിഡു) പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള അയിനില്ല(അവസാനിഃന്നില്ല) —നിന്നുക്കുന്നില്ല എന്ന അത്മത്തിൽ നില്ലും മുന്നു പദ്ധത്യാഗം 5. ചു തുകളിയിൽ 6. സ്വപ്നാലുംഭരണം

റാവിനണ്ടിൽ ചൊൽവാൻ നവഞ്ചുദയാടി¹

പോവശാൽ² പ്രസ്തും³ മാംവെടിഞ്ഞവന്നാടി-

അതഭ്യു—

ചേരിരാജ്ഞി:—

ഉന്നാലോകക്കൊണ്ടചേയ്യു കൂദാഷം⁵ ക്ഷമമിക്ക നീ

മാനിഴി! കന്നവനെക്കാണേം മുമിച്ചവാഴു—കീംഗേ—

ദമയന്തി:—

ഉചക്കിഴുഡു ജിക്കയിാല്ലാങ്ങനാളു എ തൊൻ

ഉരിയാടുകയുമില്ല എങ്ങംനുബന്ധം

പ്രസ്തുന്നരതിഞ്ഞുകൻ പ്രാത്മിച്ചാലവന്ന

പ്രസ്തുന്നി വധിക്കുന്നു വസിപ്പുനിന്നാവിട—

അതഭ്യു—

ചേരിരാജ്ഞി:—

ചൊന്നാതൊക്കുമെവംതന്നു നീക്കിഹ വാഴു

എന്നാടതനയ സുന്ദരയും നീയുമോഷം⁶—കീംഗേ—

1. മും അവന്മയിൽപ്പോലും തെങ്ങിൽക്ക പരസ്⁷പരമുണ്ഡയ ഒപ്പ് മധ്യാടിയെപ്പുറി (സ്റ്റൂഫായിക്ക്രൈസ്തപ്പുറി)പ്പുറയാൻ നാവിനണ്ടിൽ (നാക്കിനവല്ലായുംയുണ്ട്) 2. ബുദ്ധിമേന്നനിമിത്തം 3. പ്രസ്തുതയായ (ഉണ്ടിക്കൊന്ന)മാം(എന്നു) 4. ഓരു മുത്തവംഡ 5. തൊരു 6. ഏക്കർ തന്നയായ സുന്ദരത്തിലുപ്പാലെ നിന്നെന്നും തൊൻ പുത്രിനിർവ്വിശ്വാസമായും സ്റ്റോമിച്ചു ത്വരിച്ചുകൊള്ളിംബും.



നള പരിതം .

മുന്നാം ഭിവസം i

സദർഘം.

നളൻ ദമയന്തിയെ വേർവ്വിട്ട് കാട്ടിൽ അലബന്തു
തിരിഞ്ഞെ നടക്കബേറിൾ, കാട്ടതിള്ളിൽ ശ്രക്കുപ്പുട്ട് കഷ്ണ
പ്പുട്ട് നിലവിളിക്കുന്ന കാക്കോടകക്കൽന്റെ വിലാപം ഒക്ക്
അവാടെ എത്താ, വേണ്ട രക്ഷനന്തരക്കുന്ന സദർഘമംഡം,
(ഭേദവി-ചെയ്യട)

ഒഴുവീകം.

അംഗങ്ങാട്ടിങ്ങാട്ടശന്മം വിചിന്ത വി തള

ന്നം വിചാരം കലന്നം

തുംഗാതകം¹ വളന്നം തുണ്ടതിംശു²കിട
ന്മം സുചരമ്പുന്നിരന്മം³

തിഞ്ഞംവേദം മഹന്മം ലിവസമ്മം⁴നട-
നീഡിമരൈനാജയമ്പുന്ന

വക്കാട്ടിൽ കാട്ടതിന്തു നടവിലോരു ഗീരം
കേട്ട വിസ്ത്രവണ്ണാം.⁵

കാക്കോടകക്കൽ:

അന്തിക വന്നിടേണ്ഠ അഴിലേ⁶നീ തീതിഡേണം
എന്തിവണ്ണമെന്നാഴി നീ കേട്ടിലേയാ പുന്ന-
(കീഴെന്ത! — അന്തിക-

ദ്രോഗം. ഈ പദ്ധതിൽ എത്ര അഞ്ചു വംശായി മാത്രം സംസ്കൃത
ചെഡണംബേ ശ്രദ്ധാഗിച്ചിരിക്കുന്നവെന്ന നോക്കു, 1. വലിയ ദ്രവ
2. പുത്രത്വകളിൽ 3. വേവപുമാണിമാളാട്ട യാച്ചിത്യം 4. നാംതോറം
5. സ്വപ്നമായ ശ്രക്കുന്നരുളംടക്കിയ (വ്യക്തമായ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട)
ഗീരം എന്നതിന്റെ വിശ്വേഷണം 6. ദ്രവജ്ഞ

1. കാട്ടതീയിൽപ്പതിരിച്ചുനേ

കളിയല്ലാത്തും വോക്കേന്നോനേ
ക്രൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഒപ്പാക്കതാനെ,
കുലൈം തവ വെവരങ്ങൾനേ!¹ — അന്തിക്കേ—

2. വെറ്റുംമോര പാടി; മേരായം,²

വിശിവശനോരമല്ലാപേരം³
ബന്ധുനീജൊഴിയ്തില്ലായം
വിവശത മേനിന്നായ തീയം⁴ — അന്തിക്കേ—

3. നിന്നും⁵ ചെല്ലിജാരുനേ⁶

നിവിലവും തോനരിഞ്ഞേരുക്കു
മദ്ദിക്കൊല്ലും മയി ദിങ്കു!⁷
മരണ വേദനാതിരുനേ! — അന്തിക്കേ—

[രജരിരണം—മുറിയടക്ക]

ദ്രോക്കം.

പേടിക്കേണ്ണു വരുവനരിക്കേ വൻകൊട്ടക്കാട്ടതീയിൽ
മാടിക്കൊണ്ണാലോലാങ്ങളുമെന്നിക്കില്ല തോൻതൊട്ടവക്കം

- അല്ലയും നൽ അന്തേക്ക കുലൈംവീക്കട്ട്. സംശയിച്ചുകൊണ്ടുക്കൊന്തു മതിയാക്കു. 3. [എന്തെന്നാൽ] എല്ലാവക്കും അവപത്രം കൂടി ഇതുപറബു വന്നുചെരാവുന്നതാണ്. 4. എൻ്റോപാടാരു നീ വിചാരിച്ചാൽ തീയം. 5. നിന്നും വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം (നിന്നുണ്ടാവുന്നും ചുവിശേഷങ്ങൾ) 6. അല്ലയും നൽ (മെയന്തി ഓന്തുയായിട്ടുള്ളവനു) 7. ദീനന്നായും മരണവേദനക്കാണ്ട് മുന്നന്നായും (ദാഖിക്കൊന്നവന്നായും) 8. ഇളി മയി (എന്നാൽ നാശത്തിനു) നീ മല്ലിക്കൊല്ലു (അമ്മാനിക്കുന്നതു).

ദ്രോക്കം. ഈ പദ്യത്തിലെ സംശയങ്ങോച്ചിത്തമാം പദ്യസാരക്ഷം ഏതു അസ്ഥാപനമായിരിക്കും. കാല്പിച്ചു ‘ഉച്ചിവാൻ’ എന്നുണ്ടായാം സൗത്തപദ്യങ്ങളാം മാറ്റുമെ ഇതിൽ പരയത്തകവെള്ളും കാണാംനിള്ളി.

ക്രിക്കറ്റ്¹ ലുടന്തിരവാഴി ചീടുവെന്നും ടച്ചാല്പി
അതുകിക്കണം² തരഗപ്പതിയോട്ടചിവാൻ കെന്നഷയേ-
ന്നളം:— (ആം)

കത്തുനാവനശിവി³ മല്ലംഗനാരേടാനീ

തപ്പമേരുവ വാദമേ

ചത്തുപൊമിവിടെ ദൈനം നീ നിന്നയേണ്ടാ
ശാപംകൊണ്ടാ ചതികൊണ്ടാ

ചാപലംകൊണ്ടാ — കത്തുനാ —

1. എരിഞ്ഞത്തീശിൽ നിന്നാല്പിനീവേണ്ടു സ്ഥ്യാഹം
ഇങ്ങനുകൊള്ളുക എരിഞ്ഞചുമലിൽ ഗതതാപം⁴
അരിഞ്ഞത്തെത്താനുന്നീ കെന്നഷയെന്നു പേരേ⁵
പരഞ്ഞത്തിനേന്നും പ്രാജ്ഞാവരണം തുട്ടും നേരേ — കത്തു

2. ഇജംഗമെന്ന തോനീ ആപംകൊണ്ടു നിന്നോ
വിശക്കായെന്നുണ്ടി അതുചൊല്ലും പിന്നു
ഭിംഗം ശത്രാസി തുനമാപദം വന്നവേണ്ടു⁶

3. എന്നുടെ കടമകളും എഞ്ചേരുന്ന നീയരിഞ്ഞു?

നന്ന നിന്മഹിന്ന നമ്മകൾ തെളിഞ്ഞു
എന്നോണ്ടതു മറവിന്ന തുനിഞ്ഞു?
ചൊന്നാമൊഴി ചാൽ നിന്നൊന്നു —

(രാത്രു⁷ — കത്തുനാ —

1. തക്കിൽ കുട്ടിക്കിയംതമാത്രം മതി ഒന്നപ്പോഴു രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും
2. എന്നപറിഞ്ഞു അനോപചിച്ചുകൊണ്ടതിയോരു

പദം, 1. കള്ളുന്ന വന്നാബി (കാട്ടാരി) യുടെ മല്ലംഗന്നയിരിക്കുന്ന
(നടക്ക രമിച്ചിരിക്കുന്ന — അപധിക്രമിക്കുന്നതിലെത്തിശിരിക്കുന്ന) 2. പര
മാത്രം 3. താപാന്ത്രം 4. കെന്നഷയെന്നു എന്നും പേര് സാറി എന്നു
നെ അംഗീരഞ്ഞു. 5. വന്നവയിനിമിത്തം ക്ലോ ആപദം റത്തഃ അസീറിന്നു
നും [നീ വലിച്ച ആപത്തിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന നിശ്ചയം]. ദ്രവം
7. തോൻ ഭാദ്യാട്ടപായാവെത്തോന്നു എന്നോണ്ഡംബന്നും ചീതുങ്ങു
ശൈല്പ്പും ധർശന്തും അഭിവിഖ്യാനം ചെക്കിയുള്ളതു നീ ഒരു ദിവ്യൻ തന്നെയും
നീ ഇപ്പോൾ പരഞ്ഞതും ചീതുടും ദാണം തോൻ ഉശമിക്കുന്നു.

നൂഹരിതം (മുന്നാംബിവസം) ii

സദർഭ.

കാഞ്ച്ചാടകൻ കടിച്ചുതു നിഖിത്തം വിഷാവേശം
കൊണ്ട് വിത്രു പന്നായ്ത്തിന്റെ കാഞ്ച്ചാടകൻറെ ഉ^ഥ
പദ്ധതം അന്നസരിച്ചു ‘ബാഹ്യകൻ’ എന്ന പ്രത്യം
തെക്കക്കൊണ്ട് കോസല രാജാവായ ആതുപണ്ടിനെപ്പു
നീകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന സൃതനായും അവി
ടെന്നാമസിച്ചുവരശ്വ, ബാഹ്യകൻ രാത്രിതോറും ചെയ്തു
വന്ന ഒരുക്കാനു സല്ലാപങ്ക്രമപ്പുറി ജീവലൻ എന്ന മ
ററായ രാജസൂത്രൻ മോള്ളം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായ സംഭാഷണ
മാണു് ഇവിടെ കാണുന്നതു്.

(പ്രഞ്ചവരളളി-മരീചിക്കൽ)

ഡ്രോകം.

ചിന്തയന്ത്രഭിതി ചേതസി കാന്താം
തല്പിഭയാഗവിധുരം നിഷയേദ്രും
ജീവലും രഹസ്യി ജാതു സഹാദേശം
ജീവലോകസ്പുവദം തമവാദിൽ.

ഡ്രോകം. ഇതി (ഇപ്പകാരം) ചേതസ്സിൽ അന്തയെപ്പുറി ചിന്ത
ചെന്നായും തദ്പിഭയാഗവിധുരനായും (അം ന്തിരെ പിരിഞ്ഞു ദിവാത്ത
നായും) ജീവലോകസ്പുവദനായും (എല്ലാജീവിഗർഭകം ദിവാം നന്തകന്ന
ഗീലുത്തണ്ണുള്ളിവനായും) ഇനിക്കന്ന നൂഹരിതം, ജാതു (കരിക്കൽ) റഹസ്യി
ക്കൽ (എകാന്തമായിരിക്കുന്നേരം) ജീവലൻ സംഭാസനായി (നോഡോ മ
ക്കിന്നവേണ്ടി) വാദിച്ചു (പാഠത്തു)

ജീവലൻ:—

അവളേതൊങ്കാമിനീ? ഒരു ബംഗൾക്ക്!
തവയാ മുതശേമനീ¹
സവിചാരം നിയതം പരി ഭവിതം
യർക്കുതെ നിശിനിശി²—അവളേതൊങ്ക—
(സൗഖ്യം- മറിയടക്ക)

ബംഗൾ:—

സൈപ്രവചനം സപ്രതിരചനം ഭണ്ടിതം³ ജീവല!
ആരെന്നാറിയേണ്ണോ കേള്ളായ മാനവൻ
ആരാനോട്ടം പറത്തു തന്നവ്യസനം⁴—സൈപ്ര-
കേരംക്കിലുണ്ടോ കൈത്തു ഘലം⁵
പാക്കിലവൻ സാധുരീലവൻ
മെക്കണ്ണാഴ്ചമായ്⁶ കേവലം വിളയാടിന കാചം
ഉണ്ടായിവനിതൊങ്കമുലം കണ്ണറിവാന്ത്രഗ്രഹിലം⁶
തെണ്ടവാനം ഫലമുലം; കണ്ണവരാർ വിധി ദ്രോ—
(ലം⁷) —സൈപ്രവ—

- പദം. 1. യാ(അവളേതൊങ്കി) തവ മുതശേമനീ(നിന്നും ബെയ്തും അപയാരിച്ചുവോ) അവരാ എത്തൊങ്കാമിനീ 2. യർക്കുതെ(എവർക്കുവേണ്ടി) നിയതം നിശിനിശി(മുപ്പൊരാത്രിക്കളിലും പതിവായ്) സവിചാരം പരിഭവിതം (വിചാരങ്ങേടുകൂടിയ സകടം നിന്നുക്കുണ്ടാകും) 3. സൈപ്രവചനം (വെറുതെച്ചിരിക്കുവാൻ-നേരംവോക്കിന പറയേപ്പു ട വുക്കി) സപ്രതിരചനം (തന്നാൽ ഉണ്ണാക്കപ്പെട്ടതാണ്) 4. കയ്യനീ ത നീൻ സൈപ്രവിലുംവതെ വെറുതുവെന്നെങ്ങളുള്ള ഇന്നാരെ ഉഞ്ചലിച്ചു എന്ന പറയുന്നില്ല 5. കേരംക്കാൻ വളരെ രസമുള്ളതാണ്. 6. മുളമന്ത്രം നായികയെടാത്മീച്ചു കാട്ടിത്തുചേന്ന ദിവസീലം കണ്ണറിയാനിടയായി 7. വിധിയുടെ ദ്രോലം കണ്ണവൻ ആണ് (ആക്കം ഈ നീതെ വിധിവുലാഭാംഗം വന്നതും എന്നാിയാമോ)

ജീവലൻ:—

നീയും നിന്നുടെ തങ്ങണിയും
▶ അഭിപ്രായാനക്രൂലു മമായം¹
പലർക്കുടിക്കളിക്കാടിത്തളിക്കുടി
സുവച്ചാജ്യനും തേടി
കീഡയാ നടന്നളവിലനാവശ്ലൈ
വെടിത്താനോ നടന്നാനോ?
സൃഷ്ടാനോ യുതിമാനോ²നീതാനേ പിനൊ
കിടനാതു നിന്മച്ചുഴൽ വഹസി വിലചസി³—
(അവശ്ലൈ—

ബാഹ്യകൾ.—

പുരിതയ റ സുദോഹം ക്രൂരവേവെടിത്തരു ഗ്രഹം⁴
ഭ്രംഖജ്ഞമുഗസ്ഥയം ചുക്ക വനനിവഹം
സാപി നാരി സവ്യാമോഹം⁵
കൈവെടിത്താർ കാ നാദേഹം
സവ്യത്രണാമെനിയെന്നുഹം
താലുശം തശ്ശൈരിൽ ദ്രൌഹം⁶—രസപ്ര—

1. വഞ്ചന ക്രാനതെ ദി. നീയും നിന്നെന്ന് നായികയും ഇണ്ണനെന്ന നിന്നുടെ ക്രട്ടരോട് കുടി കാട്ടിൽ സുവിച്ചു വാണപ്പും നീ അവശ്ലൈ സ്മൃത്യവാനോ (രംഗനിമിത്തമെ) പുതിമാനോ (രെയൽ നിമി ത്തമെ) ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് 3. ഇപ്പോൾ അശ്വവഹിച്ചിട്ടു് (വേദനയുണ്ടായിട്ടു്) വിലപിക്കുന്നവോ 4. പുരിത ധനസ്ഥാനയും (ധാരാളും ന സൗലിയുള്ളി) ദേഹം വെടിത്തു അവർ ത്രി (വലിയ) ഭജ്ഞമുഗ തു വനനിവഹത്തെ (ക്രട്ടത്തെ) പ്രാപിച്ചു. 5. സാ നാരി അപി (അ സ്രീയാക്കട്ട) സവ്യാമോഹം (അണ്ണാജീപ്പുട്ടക്കുടി)കാന്താദേഹത്തെവ ടിന്താർ ദി. നുനിയും ആവക്കു നല്പുകാവുണ്ടാക്കുമെന്ന ആരായും ഉണ്ട്. എന്നെന്നുനായാൽഅവരുടെ പാസ് പറ സീ നേഹം അത്രുദ്ദേശ മായുള്ളി താണ്.

ജീവലാൺ:—

തെന്നെന്നു മെന്തിക്കളിൽ തെന്നു
അംഗിംഹാനമെല്ലാവക്ഷം തോന്നു¹
അതുമാധം അത്രമേരു² അതുമായുന്നതു ശ്ലഘകിൽ
കായംപോകില്ല;³ തച്ചിപ്പായം യോഗികൾക്കപ്പേശം⁴
സത്താശം അതിക്കൂട്ടരാ പത്രപാശം⁵ ജഗദ്ദിശം
വിനിപ്പവർ ജനി മുതി ക്ഷയമനഭവിപ്പവർ⁶ —

ബാഹ്യകൾ:— (അവളെ—

അവളവശ്ശേ⁷ മുറങ്ങുന്നോരം അവിനയവാൻ⁸ പോകില്ലരം
അവനകലപ്പോക്കുന്നോരം അന്ന താപംപാഠ⁹
ചന മതീവ മേഖാരം അവളുടെ അഴിൽ പാരം
അപ്പിഞ്ഞാൻ
അത്ര തമതാക്ക സ്വീപശശ

1. ഈ അംഗിംഹാന മനഃപ്യ സഹജമാണെങ്കിലും 2. അതു മായമാണ് (ഇല്ലാതാകന്നതാണ്) അമേധയവും ആക്കന്ന (അളക്കാൻ പാടില്ലാതെല്ലാ കരു സൗത്ര വ്യാപിക്കുന്നതും അണ്ടു) 3. ഭേദം നബിപ്പാലും അതുപോകയില്ല. മനഃപ്യക്ക് ഈ മിമ്പാമേരു പിന്നെയും വാസനയും¹⁰ നിലനിന്നവയുണ്ട് 4. ഈ മിമ്പാമേരു കൂടുവാനെത്തു ഉപായമാണ് യോഗിക്കില്ല ഉപാദണം എന്ന പറയുന്നതു് 5. ഗതാശൈമായ [നാശമില്ലാത്ത-അവസാനിക്കാത്ത] പത്രപാശം (ജീവിപ്പാശം-സംസാരവെന്നം) അതി ഫൂജേമാക്കുന്നു. 6. ഇരാഡിരേന സദാ ചിന്തിപ്പുവർ (മാത്രമേ) ഇനി മുതി ക്ഷയത്തെ (സംസാര നാശത്തെ) അനുഭവിച്ചുവികയുള്ളൂ 7. ക്ഷീണിച്ചു¹¹ 8. മത്രംകെട്ട് (നായകൻ) 9. അവൻ അക്കമ്പാത്തോടും അവളിൽ അനന്തരവേദം കൂടിവാനും 10. ഈ നായകൻറെ അപ്പുണ്ണിലുഡിയിൽ ഇതൊക്കെയായി നന്ന വിചാരം 11. ഇതു വല്ലായും തോന്നിയ നായകൻ, ഈ നായകി യെ ഏന്തിനും ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നാണെങ്കിൽ, അതിനെൻ്റെ ധനംസ്വന്നാക്കുപ്പം വളരുത്തുവും നസ്തിക്കുത്തുമാകുന്നു.

നൃ വരിതം (മുന്നാം ദിവസം) iii

സദ്ഗംഭം.

നൃനെ വേർപ്പെട്ടതിൽ പിന്നൊ കാട്ടിയ നിന്മ" ഒരു വിധം രക്ഷപ്പെട്ട് ചേരി രാജ്യാനീയിൽ ദമയന്തി താമസിച്ചു വരവെ പുതും അനേപശിച്ചു വിവരം അറിഞ്ഞു വരാൻ ഭീമ രാജാവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട് വരിൽ ഒരുവന്നാൽ പസ്തപ്പെട്ടു അവരു കാണാകയും അയാളാട്ടു കുടി അവിട്ടു പുറപ്പെട്ട് വിദർഭ രാജ്യത്തിൽ എത്തു താത സന്നിധിയിൽ വന്ന ചേരകയും ചെയ്തു. ഉടൻ തന്നെ നൃനെ അനേപശിക്കാനായി പല വഴിക്കും ആളുള്ളിങ്ങനാവരിൽ പണ്ണാദൻ എന്ന ഗുാഹമണാൻ മടക്കാരി നു തദ്ദേപശണ ഫലമായി കിട്ടിയ വിവരം ദമയന്തിയെ അറിയിക്കുന്ന സന്ദർഭഭാണ്ഡം ഇവിടെ കാണുന്നതു".

[മലസ്യമാവതി-എക്താളം]

ദ്രോക്കം.

വണ്ണാഡ് പണ്ണാഡ് കീണ്ണാഡ് റൂപ സദ്ദാ സുധാ-
സാര സാവണ്ണ് പൂണ്ണാ-
നാക്കണ്ണാക്കണ്ണ് ഉള്ളണ്ണന്തി രണഗതവാൻ
പ്രസ്ഥിതം ബാള്ളക്കും

ദ്രോക്കം-റൂപ സദ്ദാ പഠ്ണുാദ കീംണ്ണുണ്ണാഡ്രൂപം (പഠ്ണുാദൻ പറഞ്ഞവയും സുധാ സാര സാവഠ്ണും പൂണ്ണുണ്ണാഡ്രൂപം (അഭിത തുല്യസ പ്പൂണ്ണുണ്ണാഡ്രൂപം) ഉള്ള വഠ്ണുണ്ണുണ്ണാഡേ (മൊഴിക്കാളു) വീണക്കും വീണക്കാഞ്ഞ കർണ്ണനും ചെഫ്റ്റിക്കും ലഭ്യമായതിലായ (തക്കന് മനസ്സും തുടരിച്ച) മഹാ ഹൃക്കൻ പ്രസ്ഥിതനായും (പുരപ്പെട്ട്) തം [അവനെ-ആരു പഠ്ണുാദനെ] അ

സല്ലാപസ്താദ്ദേശം ട്രി ഭരമസി കിലത്തേയാർ
 ഷാഹ്ര കോയേന ഭേജേ
 പിന്തം സന്നാപ ശാബേന്ത്യ സ ച ധരണിസുര
 സ്റ്റാന്തയാ മാസ ലെമീം.

വർഷാഭൻ:—

വ്യസനം തെ ഭമയന്തി! സമസ്യ മസ്യമയതാം¹
 വചനം തെ തൊൻ ചൊല്ലുനോര—
 മീവത്തമാന മറിഞ്ഞതാബോങ്ക മാനവൻ— വ്യസ-
 ഭമയന്തി;—

(ശ്വാരി-എക്താളം)

നീവന നേരത്തേ വന്ന
 നിവിച്ചവും മേ സന്പര്മ്മം
 പോകനാവരാരയുമേ
 ഒന്നരിവിടക കണ്ണിലെതൊൻ-നീവന—
 എവിടെയല്ലോ പോൾക്കി നീ താ-
 നേന ചോല്ലുകപർണ്ണാഭ!

നിലത്വാനാധിക്ക് (പിന്നാലെ ചെന്നിട്ട്) യാതൊങ്ക സല്ലാപം കൈണ്ടി
 ഖാപ്പുകൾ ചിന്തയെ ഭേദിച്ചവോ, അപ്പകാരമുള്ള സല്ലാപം അവർഗ്ഗണക
 പേരം (പർണ്ണാഭനാം ഖാപ്പുകനാം) അത്രുമഹമികില-രഹസ്യിൽ[തുഡി
 മായി] അത്രം (ഭവിച്ച) കില [പേരം] പർണ്ണാഭനാം ഖാപ്പുകനാം തുഡി
 മായി സംഭാഷണം ചെയ്ത വെന്ന താഴുത്തും. ആ ധരണിസുരൻ [പർണ്ണാഭ
 നൻ] സന്നാപ ശാന്തിക്കായിക്കൊണ്ടിരുന്നു ലെമിയെ സംത്പന്നം ചെയ്ത (സ
 ഹയാനിപ്പിച്ച)

പാദം-1. രേ ഭമയന്തി! തെ(നീബൻറ)സമസ്യവ്യസനം (ക്ഷേവമല്ലോ)
 അപ്പും അയയതാം (അപ്പുമിക്കരട്ട്)

എവിടെയോ മേ പരിഞ്ഞോതാ? —

വെന്നാറികിലുന്നമും² —നീവന —

പർണ്ണാദൻ:—

ആക്കവേ ദിന ക്കണ്ടം കടന്നോനെ; തെന്നാറം

സാക്കത³ തുഡിലഞ്ചു കടന്നോനേ

നീ കേരൾ നിന്മാഴി പറഞ്ഞതിരുന്നോനേ; പീജന

ശ്രദ്ധപർണ്ണാന്തികത്തിൽ നിന്മാഴുഗോറിഓക —

(നോനേ⁴ —വ്യസനം —

സാരനാ മുത്രപർണ്ണാൻ തന്നംടെഹള്ളം —

സാരമി വന്നിതെൻ്റെ പിന്തുടച്ച⁵

യീരൻ ഖാളുക സംഘര്ഷം നിന്മം വേദം

തീങ്ങവാ എരുചെയ്യും എത്തര മിതിന്മാട്ട് —വ്യസനം ഭരയൻ്തി:—

തുകിൽ മറിച്ചുംബിച്ചു പോവാൻ

തൊന്തിയവാരെങ്ങാനെവാൻ?

തുണ്ണൈനിക്കില്ലേന്താരായ്യാൻ? ⁷

ധൂത്തന്ത്ര കേടുത്തു പിവാൻ? ⁸ —നീവന —

പാർണ്ണാദൻ:—

ചാത്തപെണ്ണം നിയമ നിയുധം, നല്ല

ചാരിത്ര മെന്ന ഏതു ചട്ടയും

-
1. പരിഞ്ഞോതാവു (ഭേദം) 2. അന്നമായം (ക്കേഷമം) 3. ശ്രദ്ധപർണ്ണാ എൻ രാജധാനി (അന്നേയാല്പുംരി) 4. രാജധാനിയിൽ നിന്മ അക്കന്ന തൊൻ ഇണ്ണിരണ്ണി 5. ശ്രദ്ധപർണ്ണാൻ ഇപ്പു സംഭമി [ഖാളുകൻ] ഏ എൻ പിന്നാലെ വന്ന 6. നീ പറഞ്ഞയച്ചതിനു മറപട്ടി അയാൾ ഈ തൊനെ പറഞ്ഞു 7. ഏന്നിക്കു തുണ്ണൈല്ലെന്നു് ഓഫീഞ്ഞത്തെത്തു കൊണ്ട് 8. ആ ധൂത്തന്ത്ര ഏന്താണു മറപട്ടി പറഞ്ഞയച്ചതു്?

പാതിയ്രുത്ര പരമകാശ്യയും, കല
ഖാലികമാക്കിതന്ത്രേ നദ്ദോര കോട്ടയും¹—പ്രസ-
ഭമയന്തി:—

പടമഴത്ത പട്ട വിടനേ²

പാതമിവന്തി ശറനേ

പാത്രകണ്ഠാൽ ഞാനാളിടനേ

വെഡ്ലിഷു ധന സംഘടനേ—നീവന—

പർണ്ണാഭൻ:—

അനുഭാദികൾ പലർ ഭ്രതലേ മണി

യുഷ്മിലോ ദേഹം കേട്ട പോതിലേ;

വിസ്തയനീച ശീലക്കാതലേ! പര-

മസ്തകം തുരക്ക നീ മുംബ വരം വാതലെ³—

(പ്രസന്ന—

I. കൃത്യനിഷ്ട, സദ്ധുത്തി, പാതിയുത്പം. ഇവ മുന്നം കലാസ്രീകരിക്കുന്ന തുരാപത്രിലും റക്ഷിച്ചുകൊള്ളിം. 2. വസ്ത്രത്തിൽ പക്തി അദ്ദത്രെ കണാൻ തോന്തിയ ആ രാജ ശംനേ കണ്ടകിട്ടിമെക്കിൽ, അങ്ങേടുവണ്ണിക്കുന്ന കിരം ധനം തന്ന സന്ദേശക്രമിക്കുകവാൻ തോൻ പ്രാണ്യാകം. 3. എന്ന ദ്വീംലൈബാളി⁴പലം ത്രിത്വത്തിൽ ചംഡിക്കണ്ണലും ഓടിയലഭിരു നീ ക്കുളിടെ ആരജണ കേരിക്കാൻ തയാരായിരിക്കുന്ന ഇം സന്ദർഭത്തിൽ, അ പ്രയോഗ മനവത്തിംഗ്രഹം മാകം (എന്നുംബാക്ക) മുംബവരം വാതലെ (വാ തലിനേ) പാം (യ മാരേംഗാരു എറവും) തുരക്കാനുള്ളിട്ടും തുരാഗ്രത യന്നസരിച്ചും നീക്കുളിടെ നമിതിയന്നസരിച്ചും തുപ്പഭൂ സമ്മാനിച്ചുണ്ട് നിലമിച്ചുംബും എന്നുണ്ടാരു.



നള ചാരിതം.

നാലം ദിവസം i
സമർപ്പം.

അദ്യോദ്ധ്യാ രാജാവായ ആത്മപണ്ഡിതന് സാരമി
യായ് നളൻ അദ്യോദ്ധ്യാക്കിൽ താമസമുണ്ടാക്കുമിച്ചിട്ടും
ദമയന്തി, തനിക്കു രണ്ടാം സ്വന്നംവരു അട്ടതു തീയതി
നടത്താൻ നിയു ചിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നുള്ള ഒരു വ്യാജ ല്ല
സ്കൂവം സുഖവേ ഭ്രാവമണ്ണനേക്കാണ്ട ആത്മപണ്ഡിതന് സ
നീഡിയിൽ അറിയിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവാ വാസ്തവമെ
നു വിശ്രസിച്ച ആത്മപണ്ഡിതൻ, നളനേക്കാണ്ട തേയു
തെളിപ്പിച്ച പിറേറ്റിവസം കണ്ണിനത്തിൽ എത്തുക
യുണ്ടായി. കാക്കാടക്കാൻ വിഷ വ്യാഴിക്കാണ്ട വി
തുത്രുപിയായിത്തീന്തിക്കുന്ന നളനേക്കാണ്ട സംശയിക്കു
യാൽ ദമയന്തി പല ഗ്രം പരിശീലനകൾ നടത്തി മുണ്ടു
ക്കു സ്വവല്ലം തന്നെയെന്ന് ഘുരക്കുന്ന നിയുചിച്ചു
അനീട്ട സംഭാഷണം ചെയ്തിൽ, താൻ നളൻ തന്നു
യാണുന്നു അദ്ദേഹം സമർത്തിച്ചു. അദ്ദും, മുഖവേ
തുതി മുണ്ടുമാത്രിക്കും എങ്ങിനെ വന്നുകൂടി, എന്നാവിധാ
തെ അത്രുത പരത്രതു ശായ് തീന്തി ദമയന്തിയും നളനു
തമിൽ നടത്രുന്ന സംഭാഷണം.

[സാവേരി-ചെരുട്ട്]

ദ്രോക്കം. വ്യാപാരം¹ വചനം വയസ്സിവക്കും
ക്ഷേമവാളിവൻശൈലേയൻ
ശോഭാരംഗ മൊരംഗമുള്ള തെവിട്ടു
പ്രോത്യേനമുന്നാക്കാലാം

ଶ୍ରୀପାଲଙ୍କ ଛିଅଶେଷ୍ଟ ତତ୍ତ ପଦଗଂ¹

ହରତିନ୍ଦ୍ରିସପ୍ରମୁତତିମି ପଦଗଂ²

କୋପାରାଂଲେକଟିକତି³ କୋଣାଟ୍ରିଭ୍ୟାତା

ମେଵଳ ପଠନତୀଟିକାଙ୍କ

ନାମ:—

ସମୀରବୋଯାଯାମାରତ୍ତ ନିରୋଧପରାଯା ଶ୍ରୀ-

ଚେତ୍ତୁଳ୍ଳ,

ଅନବରୋଯା ଶ୍ରୀପାଗାମପିରୋଯମାଯା,⁴

ଅନ୍ୟିକାଂଶକରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟମେଲ୍ଲାମରିଷେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗୁର୍ବା-
ମିରେଲ୍ଲୁଣ୍ଡୁଃସମୁଚ୍ଚିତମେ

ତ୍ୟିତତମେ!ନନ୍ଦିତ୍ର ସ୍ଵପନୀ ନିର୍ମିତାଶିଖି କିଣ୍ଠିତ୍ୟାଂ

ଅନ୍ତର୍ବାଦ ରୁଦ୍ରର ପରିତ୍ରାଣ ଯତନେବ ଉଦ୍‌ଦେୟ, ପିତାମହ!

ନିରବଯି ନରପତି ପଞ୍ଜବତିନି, ହପୁରି

ବାହା ତବ ମନକଲଃପତିବନନ୍ଦି⁵

1. ଛିଅଶେଷ୍ଟଗୀଯ କାନ୍ଦକ୍ରିକଟିକାଳ ପରାମହୁପ୍ରେକ୍ଷ ପଦଗଂଧାର
ତତ୍ତ୍ଵ (ସମ୍ମାନ ଯର୍ତ୍ତି) 2. ତଳେନ୍ଦୁତ୍ତମିତିରେ (ନାମ ସପତେ ଉଳ୍ଳାସିଯାଇନା
ନ୍ଦୁନାତ୍ମତିରେ) ପଦଗଂ (ପରିଷ୍ଵିତ୍ରୁଃ-କେକକକାଣିତ୍ରୁଃ) 3. ପଞ୍ଜମା
ଯବାକ୍ଷା 4. ଶ୍ରୀପାଗାମା (ରାଜାକରଣାତ୍ମକ) ଅନବରୋଯା (ଅନନ୍ତରଙ୍ଗ
ନନ୍ଦାର) ଅନବରୋଯମାଯା (ପିତାରାଯଧ୍ୱାଂ ମାଯଧ୍ୱାଂ ଲ୍ଲୁପାତମବରାଯିରୀ
କେଳେତାଣ୍ଟା) 5. ନିର୍ମିତ ଅନ୍ୟିକମାଯ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରଭାବ ଫ୍ଲୁପା ଏଗନିକ
ରିଯାଂ 6. ଲୁତଲ୍ଲୁଣ୍ଡା ଅନ୍ତର୍ଗୁର୍ବା [ଲୁତିକଟକ] 7. ଅନ୍ୟ (ହେ) ପିତାମହ [ଏ
ଅନ୍ୟପ୍ରାତବେଶ] ଯତନୀପାଂତ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାତ୍ରିତ୍ୟନେ (ଅନ୍ତର୍ଗୁର୍ବା
ପାତ୍ରିତ୍ୟନେ-ମରୋତ୍ତ ଯାଜ୍ଞାପାତ୍ରିନା-ପାରିକାଳ ନୀ ଯତାକଣନ ଏକନ୍ତ) ପା
ତ୍ରିତ୍ୟନ ନାମରିତିନା 8. ଲୁହପୁରୀ (ଲୁହପୁରୀଯିତ) ଅନବଯି ରାଜୁକବାନ
ପଞ୍ଜମାନାନ୍ତିକାଳିତ ତବବାଚ୍ଚା (ନିର୍ମିତ ପାକମହାନ୍ତି) ମନକଲଃପତି (ଆତ୍ମ
ପରିଷ୍ଵିତ୍ରୁଃ) ପାଗା.

പ്ലൈ—

ആനക്കുളിലനായി വന്നിതാഞ്ഞെന്നോൾ
ആപനാനനക്കിലും

ഒള്ളേ—

മുന്നൊ മുണ്ണേപരിക്കെട്ടുതന്നോ മനമങ്ങേ പോന്നു
പിന്നോ അരയന്നാംവന്നു നീന്നോ സൃഷ്ടിചെയ്യു
തന്നോ; സാതുക്കെട്ടു എന്നമന്നോ വരിച്ചേരുന്നമനസി—
നീന്നോച്ചുന—

രെന്നോഹ്രദാനഗിയമന്ത്രിന്നു സാമധിപനം¹
കനിഞ്ഞതിരന്നു.

എന്നതൊന്നാംകൊണ്ടുള്ളിലനമഭിന്നനിർണ്ണയ² ഉ
നിഹിന്തരാഗം³മനാവർ തിലക!

സമുന്നതം⁴, സമസി
വന്നു മാലക്കാലെ വരിച്ചുകാലെ
എന്നപോലെ മുഖംവേലാർ

പ്ലൈ—

എങ്ങായിരുന്നു തുന്ന യിഃശാരനിക്കിത്തങ്ങും?
അംഗാരവാരിയെ!

1. അംഗ്രൂഡസാംജന്യിപൻ [വജ്ഞനം] 2. അഭിന്നമായ നിർണ്ണയ
യന്ത്രാക്കുട്ടി (എൻ്റൊ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നും മാറാത്ത) 3. അനവരതമാ
യഞ്ചനരംഗത്തോടുകൂടാവുള്ളൂർഎൻ്റൊൻ്റെ കരംനരംഗത്തെ മറയ്ക്കാതെ] 4.സ
മുന്നതമാംവുള്ളും [ലാംബവിട്ട്] 5. അഭന്നപ്ലൈം പ്രയോഗിച്ചു കൈ തണ്ഠിട്ടു
തന്നുണ്ടാണ് എന്നും ഇപ്പോഴും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

നളിന്:—

അഭിലാഷം കൊണ്ടുതന്നെ മുന്നോപ്പംവെല്ല? സ്ഥി¹
 പരദോഷം പാത്രകാശമാണ് വിചിത്രക്കില്ലാത്ര²
 തങ്ങനീനാം മനസ്സുക്കുമേഖല കടിലഞ്ചുള്ളാരറിാത്രു? ³
 തവതുമതം മമവിദിതം,⁴ നല്ലതു ചൊല്ലുവെൻ,⁵
 ഇല്ലോകകില്ലിനി
 ഉചിതം ഒചിതം ദയിതം ജൈതം പ്രസിതം
 പ്രമിതം⁶
 രതിരണവിഹിതണവണ്ണന് വൻ ഭ്രമാവിഹ⁷
 അണകനീകവനോട്ട്—(ആരന്ന)
 ഏങ്മീ—

നൃമ! നിന്നൊക്കൊണ്ടാൽത്തു ഭീതാ എണ്ണക്കണ്ണവഴി-
 ദയതാകിലെന്നുപോഷം,⁸ മാതാവെന്നീക്ക
 സാക്ഷിത്രാ⁹

വ്യാ-I. പുനർവ്വിവാഹസംഗതിയിൽ നീ സൗഖ്യമാക്കിയ അഭി
 ല്യാഷംകൊണ്ടുതന്നെ നിന്റെ മുന്നോപ്പം വേദ്യം (അറിയതക്കത്ര)
 അല്ലെങ്കിലും 2. അനന്തരാട ഭാഷകണ്ണപിടിക്കാൻ ആക്കാണ സാമത്ര്യ
 മില്ലുത്തത്രു¹⁰ 3. തങ്ങനീനാം (സ്രൂക്കിട) മനസ്സുലൈഷ കടിലതകൾ ആ
 ക്കും അണിയും 4. തവ (നിന്റെ) മതാ ത്ര (മതമാക്കട്ട-അഭിപ്രാധാക
 ട്ട) മമ (എന്നിക്കു) വിഡിതം (മനസ്സുലായി) 5. ഇന്നി വേണ്ടു ഞാൻ
 പറയാം 6. ഉചിതം (ഡോഹ്രം) ഒചിതം [നിന്നുക ഒചിക്കുന്നവും] 7. ഇന്ത്രമശ[ഇം ഭ്രിയിൽ]ഇവന്ന
 ഓ തതിരണവിഹരണവണ്ണന്(കാമകലാവിദിരംബന്ന്) 8. അഭ്രകൊടക്കാ
 ക്കിൽവച്ചുമരുന്നുപേക്ഷിക്കുന്നത് ദൈനവള്ളാക്കിതീന്നുംനും അംഗരീക
 രിച്ചുവഴിമുത്രാശമുള്ളതായാലും അതുകുവലിയാത്രംമായിപ്പുറാന്നു
 സ്ഥി. 9. പരക്ഷ എന്റെ ഉദ്ഘാതാലിക്കു എന്റെ അഞ്ച സാക്ഷിയാണ്

തൊന്ത്രേ സാപ്രദായയെന്നാകിൽ തൊന്ത്രവേദം
 യുതമോദം
 ചുതസായകമജാതനാശതനമാദരേണകാണാൻ¹
 കൈഞ്ഞുകൈന ചെയ്തുപോയ പിഴശ്വാഴിഭേദം—
 തുമില്ലിവിടു²
 ചൈകതവമോത്താൽ, താതനമറികിചേതുമാകാ;³
 ദുഷ്ടബാധമിങ്ങുതനന വരിക്കയെനോ;⁴
 നേരനിന്ന നേരകചോന്നാതു⁵ [എങ്ങായിരുന്നു]

I. അജാതതനന്നാണ (തനവിന നാശവന്നിട്ടില്ലോതു-ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാ) ചുതസായകം (കാമദേവനാഗ്രല്പനായ അഞ്ചേരി) അതഭരണം (അതുഭരണം) കാണാൻ $\frac{2}{3}$. ക്ഷത്രകൂർക്കുണ്ട് (ആതുഹിച്ച) ചെയ്തുപോയ പിഴശ്വാരുതെ മദ്ദരായപിഴയം തൊൻ ചെയ്തിട്ടില്ല $\frac{3}{3}$. അചു-മദ്ദനോടുപെ റണ്ടിക്കുന്നാവെകിൽ റണ്ഡാംസപയംവരും എന്ന സംശയം പ്രയ്യാറിക്കുന്ന ചുവു-മദ്ദൻ എന്നെന്ന അശവിക്കൈയില്ലായിരുന്നു. 4. അതുകൊണ്ട് ഒരു തുമായി-ശൈക്ഷാന്തരതെ-എന്നെന്ന വരിച്ചും $\frac{4}{3}$. തൊൻ അഞ്ചേരിയിൽ നാ ത്രപ്പരയുന്നാതുല്ലം സത്യാതനന്നാണും. (ഇങ്ങിരുന്നയായിട്ടും സംശയം വീംഖിട്ടാതെ ക്ഷണംനിന്നിൽക്കുന്ന നല്കുന്ന ഒരു അഞ്ചേരിരിവായപുരുഷക്ക് ‘രാജുർ ഷ്ണേ’ തവമറിക്കി വ്യഘ്രതഭംഗം’ അതോട്ടുകൂട്ടി ഭദ്രാന്തിരയെ വീണ്ടും സപിക്കരിച്ചും താഴുപുത്രസമരം നല്കുപരണ്ണേപ്പുംലെ സ്വവ്മായിവാണു)



ഇരയിമെൻ തന്യി.

കൊല്ലുവാഷ്ടം ന്റെവു-മുതൽ മാനുമ-അമാണ്ടുവരെ
ജീവിച്ച പ്രസിലുകവിയാണ് രഹിവർമ്മൻതന്യി. (ഈ
രയിമെൻതന്യി) ഇള്ളേഹത്തിന്റെ ഭവനം, തിങ്കവനന്ത
പുരത്തു കോട്ടയ്ക്കുത്തുള്ള കിഴക്കേ മംമാക്കൻ. തന്യി
യുടെ ദാതാവു് വടക്കേകൊട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന
ഖുമുതമതനുരാൻറെ പുതിയും, പിതാവു് ശാസ്ത്രിയത
പ്രാനം ആയിരുന്നു. ബാല്യത്തിൽതന്നെ സംസ്കൃത
ത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ലവും പാഠി സന്ധാരിച്ചു ഇ
ദ്ദേഹം കണ്ണഞ്ചുംകളിലും അനന്തരാലൈം പദ്ധരവന്നയ്ക്കും
രബിച്ചു. ഇള്ളേഹത്തിന്റെ ഭാഷാദ്വേശങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഗഡാ
രജ്ജവും, ഭാഷാഗാനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സപാരസവും പ്രത്യേ
കതരത്തിലുള്ള വത്തനന്യാണം. പാർത്തിരാണി മഹാ
ഡാജനി ആററിംബൽ എഴുന്നള്ളിതാമസിച്ചിരുന്ന സദ്ഗ
ർഭത്തിൽ റാജത്തിനെയും ആററിംബൽ ഭഗവത്തിനെയും
നിങ്ക്കിച്ചു ഇള്ളേഹം രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദ്വേശകമം താഴെ
മേക്കിനും.

അമേമെ! പാവ്തിഡേവി! ലോകമവിലും
രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരവും
സദേമാദേന നാട്ടിത്താലഘമതിൽ
സൈപ്രസാ, വസിക്കം, ശീവേ!
ചെമേമ നിന്തിക്കുമെന്തി, കണ്ണതൊഴുവാൻ
വാഞ്ഞലിച്ചു വാഴുന്ന തോൻ
എഞ്ചേമലന്തു കലൻ വന്ന നമനാ
നദം വള്ളത്തീടിനാം.

ഭാഷാഗാനങ്ങളടക്ക സ്പാരസ്യം അറിയാൻ;

ബാമനത്തീങ്കൾ കിട്ടാവോ? നല്ല

കോമള ഞാമരപ്പുവോ?

എന്ന ത്രഞ്ചിന മുദ്രമാശ്വരിന്റെ ഒക്രൾ പ്രസി
ഉമായ താരാട്ടപാട് തന്നെ മതിയായ ചക്ഷുമാനാല്ലോ.
ഈ സ്പാതിതിങ്കനാർ തിരുമേനിയുടെ ശ്രേശവത്തെ
കൊണ്ടാട്ടവാൻശാക്കി ഇതാണെന്നു കേരംവിയുണ്ട്.
സംസ്കൃതത്തിലും മുദ്രമതിന്റെ പാണ്ഡിത്യന്തിനു
പ്രത്യേക പ്രസിലിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദരിക്കൽ പാണ്ഡി
യിൽനിന്നു തിരുവനന്തപുരം രാജ്യാനീചിൽ മരസര
ത്തിനു വന്നേചേന്നിങ്ങനു രണ്ടുവിദേശീയരാണുമാരെ
സംസ്കൃതചാദ്രാവനയിൽ മുദ്രുവം തോന്ത്രിച്ചുവച്ചു് അം
നാത്തെ സ്പാതിതിങ്കനാർ മഹാരാജാവിൽനിന്നു വീര
ആവല വാഞ്ചിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒറ്റതിഹ്രഖണ്ട്.

ഈ കവിയുടെ ആട്ടക്കമകൾ കീച്ചകവയാം, ഉ
ത്തരാസപ്രയാരം, ക്ഷയാഗം, എന്ന മുന്നമാണ്. ക
മകളിക്കാരുടെ മുടയിൽ മുത്രയും പ്രചാരമുള്ള ആട്ടക്ക
മകൾ മുച്ചുന്നതനെ, പറയാം. ആട്ടക്കാണ്ണം,
പാടികേരംകാണം, വേഷകണ്ഠരസികാണം, മുത്രയും
കും സഞ്ചത്തും മരുക്കമകൾക്കില്ലോ തന്ത്രംകാണ്ട് തന്നെ
യാണ്, മുവയ്ക്കപ്രചാരങ്ങളുടെ സിലിച്ചു് കാണാനാ
തു്. കമാപാത്രലുള്ളതിനെ സൗംഖ്യമാക്കുന്ന ചാത്രങ്ങും
അംത്ര രാസപ്രകാശനത്തിനു വിശ്രഷിച്ചും മുംഗാര
ത്തിനും രഹപ്പതാനും ചേന്ന് ശമ്പുങ്ങലിപ്പയോഗം
എന്നിക്കാഞ്ഞാംബും മുരയിമുന്തവിനെ ഇയിക്കുന്ന
കേരളീയകവികൾ ഭർപ്പുഭേദമന്നതനെ പറയണം.

കീചകവയം. |

സദർഭം.

ഭാഗ്യാധികരണാട് ചുതുകളിയിൽത്തോറ്, അം
പ്രോഫസറെ കരാറിന്റെ പ്രകാരമാണെങ്കിൽ പാത്രണ്ടവഹം തേവ
നവാസം കഴിച്ചു്; ഒരു വഹം തേവ അജഞ്ചാതവാസത്തെ
നായി പാശ്യവഹാർ വേഷംമാറി വിരാടരാജധാനിയി
ൽക്കുത്തുനു. അവരിൽ മുത്തയാളായ ധർമ്മചുത്രൻ, ഒരു
സന്ന്യാസിയുടെ വേഷംപും ‘കക്കൻ’ എന്ന നാമംയായ
വും, സപീകരിച്ചു് വിരാടരാജാവിന്റെ മുഖിയിലെ
ചെങ്ങന്ന സംഭാഷണവും തന്റെ സദർഭം കരിക്കന്നാണോ
കവുമാണോ ഇവിടെ ചേത്തിരിക്കുന്നതു്.

[കല്യാണി-ചെയ്യട]

ഭ്രംഗം—

ശാന്തം കമണ്ഡലുഡരം കല്പിതത്രിഭണ്ഡം
കരംശായചേലമളിചകാലു സമുല്പചന്നേം

വ്യാ-കമണ്ഡല ദ് [തമല-സന്ന്യാസിയുടെ ഇലപാത്രം] ദഹിച്ചിരി
ക്കുന്നവരും, കാഷായനിറത്തിലുള്ള ചേലയേഞ്ചുട്ടടിയവരും-കരാവിവസ്തു
മുട്ടത്തിരിക്കുന്നവരും] അളക്കുന്നതിൽ (നെററിസിൽ) ഉദ്യസ്ത്രായുള്ള
(ശോഭിക്കുന്ന) ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു (ശോഖിപ്പേയാട്) മുടിയവരും, സം
ജുടെ അന്തരംത്തിൽ (ഉള്ളിൽ) രതനം (അവേശിച്ചുവരും) ഭാതന
(ശോഭിക്കുന്നവരും) ശാന്തനം (ശാന്തമാനുപ്രധാനിയും) ആയ കല്പിത

ഭാന്തം സഭാന്തരഗതം, പബ്ലോ നിതാന്തം
പ്രാഹസ്യവിസ്മിതമനാസ്മിത പുവ്വേമെഡം.

വിരാടരാജാവു്—

സ്വാഗതം തെ യതിവി¹ര! ഭാഗവതോത്തമ!²

ഭവാൻ

ആഗമിച്ചുതോക്കിൽ മമ ഭാഗദേയയ³ മല്ലോ!

സംഗമിനന്മാരായുള്ള⁴ നിങ്ങളിടെ ഭർപ്പുമെംം

സംഗമംകുശംഭല്ലോ ലോകേ⁵ മന്ദഭൂംവനീട്ട്

എതൊക്കിഞ്ചേരിവേം⁶ഭവാൻ പാദരണ്ണ⁷കൊണ്ട്

പുതയാ⁸ കീഴ്വാനിന്നു ചേതസാക്കാണുന്ന

എന്തോടു കാക്ഷിതം⁹കൊണ്ടു നിന്തിയവടിയി-

ന്നാണ്ടു⁹

അന്തിജക വന്നാതു ചൊല്ലു, ശാന്തിവാരിരാഞ്ചര!

ശ്രീ സ്വാമാട്ട (ഉന്നവടികകളുടെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിക്കെട്ടി കൈകൂറിൽ ധരിച്ചിട്ടു കൂട്ടു സന്ധാസിയോട്) ആന്തുപഠൻ (വിരാടരാജാവു്) നിതാന്തം(എറാവു) വിസ്മിത മനസ്സുക്കന്നായിട്ട് (അതുകൊത്തിൽ മുഴുകി) സ്മിതപൂർവ്വമാ കുംഖ്യം (പുണ്യവിശയാട്ടമുട്ടി) എവം (ഇഹുപകരം) പ്രാഹസ്മ(പരിശ്രം) (മുന്നവടികൾ ക്രമിക്കെട്ടി കൈകൂറിൽ ധരിച്ചുകൊഞ്ചുന്നതു സന്ധാസ ത്തിബന്നം ചിഹ്നമാണ്—വാക്ക്—മനസ്—കൂദം എന്ന മുന്നിനേയും നി യാത്രുക്കുന്നതിനെന്നുണ്ട് മും ത്രിഭാസം കാണിക്കുന്നതു്) ശാന്തരണ്ണം ചിത്തമം ശ മും ദ്രോക്കത്തിലെ തദ്ദനസംബന്ധം പ്രാസംഗി ദാനാക്ക.

വ്യ—I. അല്ലയോ യതിവി! (സന്ധാസിശ്രൂഷ) തെ (അരങ്ങേക്കു) സ്വാഗതം 2. ഭാഗവത്തിന്റെക്കത്തവാരിൽ ചെച്ചു ശ്രദ്ധിന്നായുള്ളൂട്ടാവെ 3. ഓഡ്യം 4. ലൈക്കിക്കുവണ്ണുള്ളിൽ താച്ചുരുമ്പില്ലാത്തവർ 5. ലോകത്തിൽ-ജൗമും 6. പാദത്തിലെ [കാലിലെ] ദാനം [പെംട്ടി] 7. പരിന്തുല്പംകുവാൻ (പഞ്ചായോക്കു—അലക്കാര) 8. ആത്മാരം 9. ശാന്തന്മാത്തിനു വാരിരാ ശീ [സൗഖ്യം] ആയുട്ടുള്ളവനു എന്ന സംഖ്യോധന—ശാന്തപ്രശ്നന്തിനി രിപ്പടമായവനു എന്ന താൽപര്യം.

[കാമോദരി-അടക്കം]

ക്കുവേഷയാരിയായ
ധർമ്മപുത്രൻ:

(പള്ളവി) ഭാഗ്യപൂർവ്വസതേ!¹ തൃണം മര²
വാക്രമിന്നല്ലപഞ്ച!

ദ്രോഹ്യതമ!മഹീപാലകലത്തിനാ
ശയാഗ്രഹംജലവയേ!³ ശ്രംകുതേ!⁴ (ഭാഗ്യപൂർ)

വരണം ദ.

അക്ഷയകീതതേ!⁵ തൊനക്ഷതീഡിനതനാിൽ
അക്ഷമ⁶നായി മുനം പരപക്ഷജിതനായി⁸
ഭിക്ഷുവാദ്യാരാരോ ദിക്ഷ⁹ നടന്നീട്ടനാ
അക്ഷിന മോദേന¹⁰ നിന്നൊക്കെടിട്ടവാൻ
ഇക്ഷണമത്രവന മഹാമരേ! (ഭാഗ്യപൂർ)

വ്യാ - I ഭാഗ്യപൂർ(ക്രൂ)ത്തിനിരിപ്പടമേ(സാഹംധന)തുപ
തിരംബംവു്-ഭാഗ്യവംനായ ഗേരാകംവേ! ഏന്നതം 2. ഒരിക്കൽ
വാക്രു തൃണം (ക്രൂപ്പം) 3. രാജക്കയത്തിനാ ചെൻ ഗ്രണണ്ടാക്ക
ജലധി(സദിമരായ ക്രൂപ്പം-താലപ്പുടം) എത്തയവരെ 4. മംഗളംകുംരം
(മരിനാഹാരമായ അപസംശയം) ഉള്ളവരെ 5. അക്ഷയമായ
(ഖണ്ഡിക്കാനാ-യൻമിച്ച്) കീതിപ്പിക്കാനുകൂട്ടാവിവരെ 6. ഷത്രുക്കി
7. ക്ഷേമാഖിച്ചുണ്ടാവനായി (അന്ത്രം ന ക്രൂയു ക്രൂവാഡ) 8. ദന്തവിനം
അ ഇ ധിക്കാപ്പുട്ട) 9. ദിക്കുളിം 10. അക്ഷിനാഥം (റാഖി ച്ച)
ഒരു സ [സാത്രാഹാ, അനാട്ട ക്രൂട്ടി]

வரலாம் ஏ.

பகுஜஸங்கெ ஶகராலியூக்கிதி
சகங் தித்து காமங் நமக்கு¹
பகுஜலோவங்கு²தந்துபயரா,³ ஶதஶகு⁴
மஹநிகாமங்⁵
பகுமரங்கு⁶இங் தித்துங்களினேன்
க்கங்கங்கங்கு⁷ நாமங் மமா⁸யுநா (ஊரூப்பு)
வரலாம் ஏ.
சுதமமநாரித் வெதுத்தமநாம் நின்ற
பத்தங் தந்திலுமெ பிரங்⁹
பித்தமோதுதோதுவாஸீடவே, நதி-
நெறுதுநுள்ளுமோஹம் நிழுலஸெஷங்கராதே!¹⁰
நிக்கலினி
ஸபந்திவத மனபஹமஸங்கெயங்¹⁰ (ஊரூப்பு)

வரு=I, பகுஜஸங்கெ [ஹுத்தாவு⁵] ஶகரங் (ஶிவங்) ஒ
தன்விழுக்க சேவங்க்கவெலும் ஸகங்கீத்து காமங் (அங்கிழுங்) ந
ங்கங் 2. தாமரகங்கீங் [உணவிக்கீஸ்] 3. (விசுங்கவின்ற) சூ
பயங்க 4. ரகங்கங்க 5. நிக்காம் (ஸங்காக்காந்தங்கி)
ாஹம் (நாங்) 6. பாபங்கங்கிலூதங்கை ந 7. மம [ஏங்கை] ந
ங்கங் (பேய) அயுநா (ஹப்புங்) குக்கங்கங்கங்கு எங்கங்பய்
8. காங்கங்பய் 9 நிழுல (உப்புமல்லங்க) மாய ஸஉங்காநியை!
10. அநினிங்வலிதூத அங்கங்கினி ஸஂநாமநாலங்கபையங் (எ¹¹
வஸங்குதி-உப்புங்) ஸபந்தி [நஷ்டங்கென] வங்கவெமநா
ஸாரங் ஜுவினா ய சூத்துநாநகங்கு வருங்க பரந்துக்கு) நதி குடி
பூத்துங்க கவியுந்த ஸஂதாங்கா சாதனு உங்க அ.க.

കീചകവയം ii

സന്ദർഭം

യർമ്മപുത്രൻ കക്കനായും, ഭീമൻ വലവനായും, അം മുഖനൻ ബ്രഹ്മനാഥയായും, നകലൻ അരംഭപ്പാലകനായും, സഹദേവൻ പത്രപാലനായും വിരാടരാജയാനിയാൽ അധിവസിക്കാനെത്തിയെ സമയംതന്നെ, പാണ്ഡവപത്രിയായ പാശാലി, വിരാടരാജത്തിലുായ സുഭദ്രയുടെമുഖിയുടെ വേഷത്തിൽപ്പുതി, അവിംഗ്രൂട്ട താഴസിസ്തിക്കണമെന്നാപേക്ഷിക്കുന്നു. സുഭദ്ര എസരിന്ധി വേഷത്തിൽക്കാണുനാഥാഖ്യാലിങ്ങോ ടസംഭാഷണാരാഹംഭിക്കുന്ന സന്ദർഭാശം ഇവിടു മുന്തിരിക്കുന്നതു്:

ദ്രോകം—

ഇതി കരവുഷഭേദി പ്രാഞ്ചത്രപാനത്രംഭ
ക്ഷിതിരേഖനിയുക്ത സ്ഥാന യുദ്ധഭേദ തേഷ്ഠ
ദ്രോപ്രതിചുത്രീമാത്ര എസരിന്ധിത്രപാം
സപ്ത്യരമ്പഗതാംതാ മേവരുചേ, സുഭദ്രാ.

വു—[ഇതിളസ്കംഡം] ഫംപ്പുത്രന്മാരായ[വേക്കം റംബിവനിരിക്കുന്ന] തേഷ്ഠ[ആ] കരവുഷഭേദം (കരവംഭരും ജീവയ പാണ്ഡവാർ) ക്ഷിതിരേഖനാം[വിരാടരാജാവിനാം] നിയുക്തം കരാരായ (നിയമിക്കുപ്പുട്ട) സ്ഥാനയുമ്പുംഭാരംവു് (ഒരു ഹിന്ദിക്ക് പ്രഥമിച്ചു.ബരായ്) തീർപ്പും സ-വരചന്ത (തബിൽ മഹാത്മിക്ക്) ഉപരതയും (വന്നവഴിം) ഏതാവശിസരിന്ധിത്രപാം (എസരിന്ധിയുടെ വേഷം സ്വന്ധികരിച്ചിരിക്കൊവഴിം) അഞ്ചു മൂല രൂപതിപ്പത്രാശം [ദ്രോപ്പരാജം, പിഞ്ചറ പുത്രിയായ പാണ്ഡവിയുടു്] സുഭദ്രാ [വിരാടരാജ്ഞി] എവം [രൂപകാം] വൈപിച്ചു [പറഞ്ഞു]

സുഖദാർ-

ശ്രീമതി! 1 വരിക സുഗ്രീവ! മഹ
നിശ്ചയ ഗ്രന്ഥയി ബാലെ! 2
സജ്ജമനേ! 3 പികലാഡേ! 4
കചവിജിത കലാപി കലാഹേ! 5
ആരഹോ നീ സുക്രഹോ⁶ലെ! സാക്ഷാൽ
ചായത വിലസുക്രഹോലെ! 7
ഈനാം നിന്മട വേഷംകണ്ടി
വനിതു എഴി മഹ തോഷം
ഇന്തിരയോ? 8 റത്നാതാനോ? സുര-
സുന്ദരികളിലാരാനോ
കനിവോച്ച വദ പരമാത്മം 10 മഹ
മനമിഹ കലയത്താത്മം 11

വ്യാ-1. വസ്ത്രമാം! 2. അധികാംബല! [അല്പരൈഡ്] ബാലെ!
3 മഹ ശിരം [വംശകളേ] നിശ്ചമനംചെയ്യുംലും(കെട്ടുലും) 4 സജ്ജം
[ആനയ] ഘോശേ നംബയാനവും സുപരവും ആയവിധം ഗരി
ഞ്ഞ [ടക്കാന്ന] സുഖത്രി 4. പികം [കയിൽപ്പക്ഷിനയ] പോലെ
വപിക്കുന്നവരെ [മധ്യസ്താം പുറപ്പെട്ടുവിക്കുന്നവരെ! മധുശമോ
ചിന്യന്നത്മം] 5. കലംപി [മരുഭ്യം] ആട കലംപെന്നെ [ത്രാവക്കു
ടിനെ] പിജിത [കയിച്ചിട്ടു-നീചിമകുംണ്ടിളി ഇയം] കുചം [തലരു
ടി ഉജീവരു! 6. നഈ ക്ഷപലേം[കവിംഠാടം] ഉജീവരു! 7. ചം
രക [സംശാന്തം]വിലസുക[വനാവിളഞ്ഞുന്നതു-മുത്തിക്കിളിച്ചതു] പൊ
രെ 8. ലക്ഷ്മി 9. കൂമരവെങ്കം രേതു 10. പരമാത്മം. വദ [പറ
ഞ്ഞാലും] 11. മഹ [എൻസ്]മനം. [മനസ്സിലാന]കുതാന്മരങ്ങീകരിക്കയ
[ചെയ്യുംലും] ഇവിടുന്നെ ശ്രൂട്ടിക്കിൽ സാന്തൃപ്തി : സംഗ്രഹി വര
നീക്കാണന്നതു എത്ര സമർപ്പംമായവിധാനിലംനാനു കണ്ടരിഞ്ഞു.

[ஒவாரி-ஞானம்]

ஸௌராஸ்யி:

(ஏ லீவி) கைக்கட்டுத் திக்கோடு!¹ கைப்பூமேயிடும்
நீக் கிடைவீகிக்கு என்னீய்தர² ஞாப!
(கேக்கய)

வரலாம மு. பூங்கள் மாற்றுமெதலிடாலிகீ!
ராஜ்ஞி! தொனிகுப்புப்பழந்தித்
யாஜ்ஞங்கேஸ்து⁴ தங்கடய
அருஜதொகாரிளி⁵ ஸௌராஸ்யி⁶ (கேக்கய)

வரலாம ஏ. நிலவேளி! ஏடுகிள்ளை
மாலினி யென்னலூங்காம்
காலங்கேங்கீவிட
வாலவேவங்கிழுதொலாம் (கேக்கய)

(இந் பல்லுவியில் காரைவரியுடையும் நட்சத்தி யதுகளை
எனது பின்னால் வகுதி எடுத்து வரக்கூடிலை பூங்களைகிடுத்து கூ
க்குறந்தித் தவணத்துண்டு. கேக்க... கேக்கின்... நாக்க... மாடு... ஹு
நாநந்து அதுபிருப்பங்கீ கேரதீருமானாக்குப்பங்குமானு.

1. கேக்கயத்துப்பதி [ரங்கங்பு] உடை கந்தி [புது] ஸங்மோ
யா [ஸுதேஸ்திரையா விராதராஜனை] கேக்கயரங்கங்விஸ்ரபுது
யாயிக்கை] 2. நாக [ஸுத்தி] உலங்கஞ்சுத்து நீதைவீகி [ஸ்ரீ] காவ
நைங்க நாபிக்கைப்பூத்தா [புரங்கீகாபூத்தா] ஞாபவியைக்குத்து
வாதி! 3. ஆஜநமாந் [ஞாவிவுத்தீயா] நாபி ஞாவிவுத்தீயா
4. பானுவாலி 5. ஆடு ஜங்கய ஞாஸரி பூரிக்கையால் / தெரு-பு
திக்கியியை) 6; குவானி புளையாய உயர்க்கால் பதிவங்கிக்

ചരണം നു. വിത്തരമായീട്ടുന്ന പത്രലേ¹വാദി-
കളിൽത്താൻ
എത്തയുന്നിപ്പണം, നിങ്ങനാംതുകൂടിവാ-
ശ്രീടവാൻ [കേകയ]

(കാമോദാ)

സുഫോം:

ആയതെന്നിക്കുന്നവാദം²

ആയതമിഴി³നവിവാദം⁴

2-03-0 ചരണാം ഒരു മുഖ്യന്ദപ്രയീക്കണം.

1. പത്രലേവബാധനാരിയുള്ള ഗ്രീക്കു ചംത്രാജ്ഞനീണ്ട ഇവ
കറ്റ് (വസ്തുപാഠം - പൊതിച്ചു - തലമുടികെട്ടുക ഇവയെല്ലാം ദാ-
രിയൻ കാണുന്നുകയും സുഖാനന്ദായിട്ട് ദാനിച്ചിരുന്നു) ഈ
അക്കം കൂദാശയാഗങ്ങളിൽ തൊൻ നിപ്പണം (സംത്രം) യാണും, ശാ-
ത്ര (ഹവിട) നിന്നും ടുക്കുടി വാണിജവാൻ, തൊൻ ചാലവവു
നിന്നും ഏനു മുൻചരണത്തിലെ അന്ത്രഭൂതങ്ങളുടെ ചോത്രും കൊണ്ടു
ണം.

2 ആയതു (മേഘാംഭാഡിച്ച നീ താമസിക്കുന്നതു) എ
നിക്കു കാണുന്നുമുണ്ടും (തൊൻ അടക്കം സക്കതിക്കുന്നു) 3 ആയതു
(നീണു)മായ മിച്ചിയുള്ളിവർ (സുന്ദരി) 4 നവിവാദം (കക്കമില്ലും)
ഇങ്ങാണും കാണും നീ അഞ്ചിക്കുണ്ടും. മേഘാംഭാഡിച്ച താമസിച്ച
കുറുത്തുകു.

കീചകവായം iii

സന്ദർഭ

പാണ്ഡവരമാരം പാഞ്ചാലിയും വിരാടരാജയാൻിയിൽ അജത്താത്വാസം ചെയ്തുവന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം സുദേഹിം സൈരസ്യിയായ പാഞ്ചാലിയെ വിളിച്ചു തന്റെ സഫോറതനായ കീചകന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽ ചെന്ന്, അവിട്ടനു പകരും കൊണ്ടുവരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കീചകന്റെ നീചപ്രതിയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞെങ്കിലും സൈരസ്യിയും മുകാഞ്ചിയും വെമ്മനും ഉണ്ടായിരുക്കിലും, രാജത്തി പറഞ്ഞാൽ കേരം കാതിരിക്കുന്നതു് അരന്മാരിന്മാരും വരുമ്പോൾ എന്ന കയതി മാത്രം മനസ്സില്ലോ മനസ്സുംകുടി, സൈരസ്യി, കീചകഗ്രഹണത്തിലേക്ക് യാത്രതിരിക്കുന്നിട്ടെന്നെ വണ്ണനയാണ് ഇവിടെ ചേത്തിരിക്കുന്ന ദണ്ഡകം. സൈരസ്യിയും മനസ്മിതിയെ മുഴവൻ വരജിപ്പിക്കുന്ന ഉവാദ്ദേശങ്ങളും, കവി ഇവിടെ എത്രംഗിയായും ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു! മുഴുവനും ദണ്ഡകം മാത്രമേ മുഴുവനും ദണ്ഡകം ആട്ടി ഫലിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളത്.

ദണ്ഡകം

- എ. ക്ഷേണിന്റെപതിയുടെ വാണിംഗിഡേമ്പു പുനരേണി വിലോചന നടക്കാൻ
മിച്ചിയിണകലഘട്ടി-വിവശതയിൽമുണ്ടാണെങ്കിൽ
പലതടവുമതിനു പുനരവളജ്വാട്ടപര-
ഞ്ഞെല്ലാവും പഞ്ചമൊഴി കേട്ടുനടന്നു.

- o. ഒസ്യം സമസ്യജനമാസ്യം നിന്തുനിജ-
മാസ്യം നമിച്ചു പുനരൈഷാ¹
വിജിതസ്വരദ്ദേശാഷാ² വിഗതപരിത്രോഷാ³
ഗ്രഹസചിവ⁴ ബഹുലതരഹന ജല⁵ മതി-
ലുടനെമുഴകി ബതമലിനതര വേഷാ.
- o. ശാത്രം വിരച്ചിതതിമാത്രം⁶ കരതീചമ
പാത്രം⁷ ധരിച്ചവിടെ നിന്നു
പരിചൊട്ട നടന്ന-പമികിഖപി⁸ നിന്നു
ഹരിണാരിപു വരസഹിതഭരി⁹ തിലിക്രഹപോക-
മൊരുമരിണി¹⁰യുടെ വിവശതൈകളൻ
-

1. ഘനഃ (പിണ്ണാസ്യം) ഏകം [ഇവരും] നാമസ്യജനമാസ്യമായ
[ക്ഷേപാവക്ഷം അപഹാസ്യം- പരിഹാസപാത്രം- ശത്രുവിത്രൗണ്ടാ]
ഒസ്യംഞ്ഞ [ഭ്രഹ്മത്വിഭാവം] പററി നിന്തുനിജം അസ്യം¹¹ (തന്നെ റ
ഡിവിനൈ) നമിച്ചു [ഇവംതു ത്തി] സുരാധ്യാക്ഷമാരം [ശവഗ്രീകരിക്കു
ശാശ്വതാംശം, തിഥാധാക്ഷാംശജവിച്ചുവരം-ശതിസ്വാരി] 3വിഗതപ
രിതേങ്ങം [സാന്താഷം ചപംയുപാം ധരം ശാഖാം-ഭാവിത] 4. വിത്തംപു
5. ക്ലീഡിക് [വിജി]... യേജക, വിതാ... തോക്കുമവിലാഖവാങ്ങാ മുന
രുന്നു പദ്ധതിപുളി, എങ്ക മുന്നു പദ്ധതിനാക്കം വിശേഷണങ്ങൾ അന്തരു
പ്രംശംഗിനേന്നാക്കുക

6. അതിമാത്രം=അഭയികം 7. പക്ത്യവാജ്ഞികൊണ്ടവരാനിൽ
പാത്രം. 8 പമി (വഴിഖിൽ) കിശപി (അംല്പം) 9 ഹരിണാരിപു=
[മാനിജൻം ശ്രദ്ധാബന്ധ സാംഗ ശ്രദ്ധാബന്ധ] 10 റീ(ഇഹ] 10 റീ
ക്കുപേട, ഇവിടുന്നത ചാമല്ലുംതാസ്പദരാസ്യം അംഗക്ക്. ദ്രുവം അടു
ക്കേണ്ടിവരുമ്പു മനസ്ത്രുക്ക് വിശേഷിച്ചും ഏസരവ്യംറിതേദ്ദും
ഒല്ലാജീ ക്ഷത്രിയകുലഗ്രൂപ്പീകർശനങ്ങാക്കണ പരവാചേപ്പുക്കുക
വി ഇവിടെ എത്രതെന്നതനുയർത്തുന്നതുകുട്ടി വർണ്ണംചുരിക്കാം.

த. நிறைவுளிக்கு¹மும் விறைச்சு²நாம் மஹி
 விறைச்சு³ஏவதனினுண்டா⁴
 யூதிரமிதீ⁵ஏவதாழுதபுக்கங்கா⁶
 ஸுதனுதனை⁷ உளிநிகேதன⁸மதி-
 லவர்கென்
 தீதிபரிதங்பவரிடுதா⁹

1 ஸீக்குஸ் பாஸ் விடுக்காளை [நூலாவடி தூக்கங்க] 2 வி
 றைச்சு நாமா [பிசுபாமங்க கர்ணிரக்க) ஏவதனி [மங்
 ஸ்திள்] உங்குாய் 3 விஸ்-ஸு = பிசுபாஸித்தி¹⁰. விறைச்சு மன
 பக்கத ரைக்குத்தில் புதைங்கி திட்டுக்கி நூக்குத்து ரைக்குக்.
 4 நூவு, ரைக்கு குக்கிழுவரி (கல்லிர) 5 யூதி [ஏயனுஂ] ரைக்கு
 தமாய் [ஏபுய் போய்) ஏவதாழுபாடுக்கியவரி-மங்குலியங்கு
 ஸ்தி. 6 ரோமானியுத்தியக்குாந்தி வித்தி¹¹; குழுத்துவங்குத்தில் குக்கு
 யுத்தாரி தங்கு; குக்குத்தி] ஏவ்வக்கூப் புதுக்கீக்கீக்குக்கு;
 8 விரிசுப்புவேக். 9 தீதிகேகாளை ஏறிதுபாகுக்கங்கு; 10 ரைக்கு
 விக்குப்புக்குவரி [பிசுபி தங்குயவரி]

ഉത്തരാസ്തയംവരം

സദർഭം

പാണ്യവന്നാരുടെ അംശത്വാതവാസമല്ലത്തിൽനിരുപ്പി വല്ല തന്മും കിട്ടുമോ എന്നാറിക്കാൻ ഭാഗ്യം ധനം നാനാഡിക്കകളിലും ദ്രോഹരം അയച്ചിരുന്നു. ഈ ലഭ്യത്തിൽ അതുറിഞ്ഞുപോയാൽ പിരായും പാണ്യവന്നാർ പറ്റുണ്ട് വർഷത്തെ വനവാസം അന്നഭവിക്കണമെന്നതു അതു കരാറന്നസരിച്ചാണ് പാണ്യവന്നാരെ അന്നേപ്പിക്കുന്നതിൽ ഭാഗ്യാധനം ഈ നിജീക്ഷ തോന്നിയതു്. അതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നതു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ട ഹരം പതിമുന്നാം കൊല്ലും അവസാനിക്കാറായ സമർപ്പത്തിൽ ഭാഗ്യാധനന്നു മന്ത്രിവന്നു്, വിരാദരാജയാനിയിൽ നടന്ന കീചകവയങ്ങളുപരിപ്പുരുജ നാ രംഗമാണ് ഹവിടെ ചേര്ത്തിരിക്കുന്നതു്. പാട്ടകാർഷിം ആട്ടക്കാർഷിം കാണിക്കാറുകൂടം ഒരുപോലെ രസല്പം മായ ഈ ഗാനം കേരളത്തിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്.

(കാമോദരി-ചെയട)

ഭ്രംബകം.

ഗാന്ധാരകർണ്ണ സുരസിന്ധുജ സിന്ധു രാജ-
ശല്യാഡിക്കല്ലുതര ഖന്യുജംനകിപരിതം

ഭ്രംബകം. വ്യാ-ഘാന്ധാരൻ(കൈനി), കർണ്ണൻ, സുരസിന്ധുജൻ(ഘാനാവുന്നായ ഭീഷ്മൻ), സിന്ധുരാജൻ (ജയത്രംൻ), ശല്യാർ തുടങ്ങിയ കല്ലുതരങ്ങളായ (സമത്വരായ) ഖന്യുജനങ്ങളും പരീതനായു് (ചുരാദ്ധൂട്ട്)

അമല്ലാ കാരാചന നൃഥയേയനെളുപ്പേത്
ബുദ്ധംജലി സ്ത്രീസി കൊപ്പി ജഹാദ്വൈതി

പദം, ചിതൻ:—

(പ്ലൈവി) ഇയ ഒയ റാ റക്കേതന! ¹ ഇഗതീപാതേ!

നയവിനയജലദയ! ² നമാനി നിന്റെപദ-

സഭരാത്രഹരം ³ —(ജയജ്യ)

വരണ്ണം ദ്ര.

സാദരം നിന്റെ നിഭേദം ⁴ ഏകക്കാശഭ്ലൂഡം
മേഖിനി ⁵ തനാശലഭരാദേഹം തോച്ചലധികം
മോദേന വാണിച്ചനാനിശ്ചേ ⁶ ഉള്ളിലാക്കിമേ
വേദമിക്ലൂഡ ലവദേഹം—അതുയുഥല്ല
ക്രാന്തുവര ⁷ നിഹ സുയോധനൻ
രിച്ചപ്രകര മദവിനാരേനൻ ⁸
ഹരിപ്രതിമി ⁹ നതിച്ചുഫ്ലോധനൻ ¹⁰
ഹതിപ്രശ്നംസതി മഹാജനം ¹¹ (ജയജ്യ)

- സുയോധനനെ അമല്ലാ (പെട്ടുന്നു) അഭ്യൂപയനം ചെങ്കുട്ട് (സമീപത്ര എന്തിരിട്ട്) കാരാചന (ദരിക്കൽ) കൊപ്പിഭ്രത (ഒരു ഭിതൻ) ബഡ്ജലിയായിട്ട് (കൈക്കുപ്പിക്കൊണ്ട്) ഇംഗ-റബിച്ച് (പറഞ്ഞ)
പദം. I. സർപ്പം, മേതനം (കൊടിയുടാലും) അതയിട്ടുള്ളവൻ [ഭാഞ്ചായനൻ] [നുച്ചങ്ങാധനനെന്നും ഭാഞ്ചാധനനും വിള്ളിക്കൊണ്ട്] 2. നാം [രാജനയം] വിനയം [സംസ്കരണവാ!] എന്നീ ഉണ്ണാമക്ക ഇലയി [സമുദ്രമായുള്ളവൻ] [ശാസ്ത്രജ്ഞൻ] 3. നിൻ പദസ്ഥരാത്രഹരത (അംഗേ ധാത്രത്വാർദ്ദേശ) നമാമി (ഞാൻ നമിക്കുന്ന) 4. ധാത്രപന 5. ശ്രമി 6. ഏല്ലായുംപോഴും 7. കാരാവാനുഷ്ഠന് 8. റിച്ചപ്രകരത്തിന്റെ (ഒതുക്കിന്റെ) മദവത (അഹമകാരത്തെ) വിനാരേനൻ (നബിപ്പിക്കുന്നവൻ) 9. അവേദ്രതല്പരൻ 10. വലിയ യാസ്സ് ധാമായുള്ളവൻ (കീത്തിമുൻ) 11. ഹൃദാനൊ മഹാജനങ്ങൾ പ്രശ്നംസിക്കുന്നു.

പഠനം 2.

പാത്മീവേദു! എനിവിടെ നിന്നു തിരിച്ചുവേഗം
 പാത്രലും തന്നീൽ സൈപരമിനു ശ്രദ്ധമായിട്ട്
 പാത്മമാരെങ്കിൽ മരവുന്നവെന്നാലും പര-
 മാത്മമാണെന്നീടുവതിനു — അവരെ നന്നായും
 വിരാത്രു മുരിച്ച പുരാതനിലും
 പിരം ജലനിധികൾ തടത്തിലും
 തിരെത്രു ബഹുജനപദങ്കളിലും
 തിരിഞ്ഞതില്ലോരു വിധത്തിലും (ജയജയ)

ചുരുക്കം ഒ.

പിന്നു മവരയന്ത്രപ്പിച്ചു, വിരാദ്ധ്രൂപൻ
 തന്നെ രാജത്തിൽ ഗമിച്ചു അവിടെയോങ്ക
 കന്നൽമിഴി തന്നുക്കരിച്ചു, കീചകവീരൻ
 തന്നുള്ളിലാഗ്രഹമഭിച്ചു-റന്യപ്പമാരിൽ
 ഒരുത്ത് നവനെ മനിച്ചുപോർ
 തരത്തിലന്നജയം ധരിച്ചുപോർ
 ചെയ്തെന്നെന്നതു ഭവിച്ചുപോർ
 കിങ്ങത്തനവരും വധിച്ചുപോർ — (ഇയളം)

1. മുരിവുവിക്കൻ (കൂപ്പിന്റെ ഘടന പ്രാരംഭിക്കുന്നത്) ദി. റാങ്ക് 0
അടക്കിക്കാണും അപാടിക്കിൾ പ്ലാസ്റ്റിക് വളർച്ച പറിഗിയുള്ള പദ്ധതിൽ
മലയശ്ശേഷതനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ കവിയു
ഞ്ചുക്കവന്നപാതയിൽ കവിതയാണുണ്ട് അംഗാമാന്ത്രജ്ഞൻ' അതു
ഡാബിക്കുന്നതുനേരു ചെയ്യും. അതുപരിശീലനത്തിലെ അതിന്തെത്ത നാലു
കൂടിടുക നടക്കുള്ളി 'ഡാബി', രണ്ടാം ചരിത്രത്തിലെ 'നാ', മൂന്നാം ചരിത്ര
ലെ 'ചു' എന്നീ അക്കൂദരങ്ങളിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏകാക്ഷര
സൗംഖ്യം, ഒരുംചരിത്രത്തിലെ ഒട്ടവിലെത്ത നാലുവരുകളിലെ അ
പുസ്തകംറിയും എന്നുണ്ടു.

(എണ്ണാരു-അട്ടന്ത)

കിള്ളുംയന്ന്;—

(പല്ലവി)മേഖിനീപാലവീഴ¹മാരെ! കേരിപ്പുണ്ട്
 സാദരമെന്നട ഭാഷിതം
 സൃതസുത²ന്തനെൻറ്റുത്താന്തമിന്ന
 കുതൻപരവത്തത്രകേട്ടിപ്പേ? —(മേഖിനീ)

ചരണം ദ.

വുല്ലവിരാടപുരം³ തനാഞ്ചും
 മുഖ്യ⁴മാരാകിയ പാതമുാർ
 ബലഭേംബം നിവസിച്ചീടുനൊന്ന
 ബുല്ലിയിൽ, സംരയമുണ്ടാമെ⁵

എ. ഒ,

സിന്ധുരവെരിപരാങ്കു സുര—
 സിന്ധുതന്ത്രേജേ!മഹാമതേ!
 ബന്ധുക്കളാകിയനിബാംഗത
 ചിന്തിച്ചുവെക്കാതെ ചോല്ലുവിൻ.

വ്യാ-ദശത്തുംയന്ന് തന്നെന്ന സദയിലിരിക്കുന്ന, കർണ്ണന്ന്, ഇയു
 മൻ മുതലായ റാജാക്കണ്ണാരെച്ച പാരയുന്നതായിട്ടുണ്ട് ഇത് പദം. 1. റാ
 ജഗ്രേഷ്യന്നാരെ ദി. കീചുകൻ. 2. പുല്ലനായ വിരാടരാജാവിന്നെൻ്റെ റാജ്യം
 നി-ഇവിടെ പുല്ലനായ വിരാടരാജാവു് എന്ന വിശ്വാസംഭവച്ചെന്ന് പറ
 യിക്കുന്നതു് കിള്ളുംയന്നെൻ്റെ അധികാരപ്രക്രിയയെ വ്യജതിപ്പിക്കാനു
 ണ്ട്. 4. മുഹൂർത്തനാൻ=സുഖ റാം. 5. ഏറ്റവിക്കു അന്ത്യത്വനെന്നും
 അംഗത്വനും 6. സിന്ധുരാജമംകു [ആക്കഹരിക്കു] ചെവരിയായ സിഹം
 തതിന്നെൻ്റെ പരാങ്കമമുള്ള സുരസിന്ധുത ഗതി (ഡംഗംപുതുൻ)ി. മഹാമതി
 (വല്ലിയ ബുല്ലിമാൻ)ആരംഭാവെന ത ഗ്രാജാ മഹാമതെ ഇവാണം ഓക്സ്‌മ
 രെ ഉദ്ദരിച്ചുള്ള സംഖ്യാധനകളുണ്ട്.

(കാനകരണ്ടി-പഞ്ചാരീ)

ദീഷ്മർ:—

സാരവാലി¹ യായ നിരസ്സവാക്ക് —

പാത്രകാണ്ഡിലിന

ചേരമിഞ്ഞതിനു തെള്ളമില്ലുസംഗ്രഹം

ഭീമബാഹ്യവിന്റുനായ കീചകനെ

കൊൽപ്പതിനു

ഭീമസേനനെന്നാണെങ്കിലും മറ്റാൽ ക്രതലെ?

മന്തവാരണണ്ണന്മ കാണ്ടുത്തടം

നിന്ത്യിലിനു

ശക്തനായ ഹരിവരചനാശിന്ത്യു ക്രുഞ്ചമോ? :

നാരി മെരലിയാക്കിട്ടുനു യാജക്ഷണസംഗി

തന്നെ യജ്ഞിനു

കാരണം ധരിച്ചുകൊടുക്ക നിപുണതരമാത്രതു

ഭിഞ്ഞുയന്നു:—

എന്നാൽ വിരാട്ടൻറെ ഗ്രാധനമിനു

രെനാശിയാാത ഹരിക്കണം

സനാലം രാധവർ വന്നിട്ടനാകിൽ

ഇന്നിയും കാട്ടിലുച്ചിടം

- വ്യാ-1. കാഞ്ഞണ്ണഴിടു അന്തസ്സും അതലോചപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ
 2. മന്തവാരണണ്ണന്മാൻ (വലിയ മദിച്ച അതനയുടെ) കാണ്ടുത്തടം [മ
 സൂക്ഷ്മത്തെ തല്ലിപ്പിളക്കു] 3. ഹരിവരാൻ [സിംഹാശ്രൂഷാൻ] അല്ലെത്തെ മ
 രേതിനും സാധ്യക്കുമോ—എന്ന ഭ്രംഗാന്തരാലക്ഷാരം. 4. പംബുലി (ഔപദ
 രാജാവിനു യജ്ഞത്തേസേനാർ ഏന്നും പ്രേരണക്ക്—അരങ്ങേരത്തിന്റെ ഒരു യ
 ഥാജന്തസേനി] 5. നിപുണതരം (അന്തിസമത്തം) അതു മതി (ബുദ്ധി)
 യുള്ളിവനേ (ഭിഞ്ഞുയന്നു ഉണ്ടാക്കിപ്പുള്ളി സംഖ്യാധന)

ഉത്തരാസ്പദയം ||

സന്ദർഭം.

വിരാടരാജാവിശ്വർ പത്രക്കാളു ഹരിഷ്വാസ്
 അത്മിം സുശ്രദ്ധമാവിം നിയോഗിച്ചിട്ട്, ദിരോധന
 നം പരിവാരവു പിന്നാലെ വിരാടരാജ്യത്തു എത്തിയി
 നന. സുശ്രദ്ധമാവിശ്വർ ഗ്രമം വല്ലവൻ നിമിത്തം
 നിഷ്പദവമായെന്നകണ്ട്, ദിരോധനൻ പിന്നാലെ വ
 ന ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം വിരാടരാജാവിശ്വർ ശോ
 ക്കാളു നിദ്രപ്പം അപഹരിച്ച. ഈ വിവരം കന്നാ
 ലിമേയ് പുകാർ ചന്ദ്ര് വിരാടരാജാവിശ്വർ പത്രനായ
 ഉത്തരൻ എന്ന രാജക്കമാരനെ അറിയിക്കുന്നു. ഉത്ത
 രൻ ഈ പരാതി കേട്ട് അന്തിപുരത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ
 മുഖിൽ വച്ചു വളരെ വീരവാദങ്ങൾ തട്ടിവിട്ടുകയും ഒരു
 സാമ്പിളിഞ്ഞുകൊണ്ടു തുടൻ യുദ്ധത്തിനു പുരപ്പേട്ട് കൈ
 രഖുന്നാരെ തോല്പിച്ചു അവയുടെ വിലങ്ങേറിയ അഭ്രങ്ങ
 ണങ്ങിം ചന്ദ്രജിഥിം കൊണ്ടുവന്നു, അന്തിപുരസ്ത്രീകളു
 സമ്മാനക്കാമെന്നു പോണ്ടുപറയുകയും ചെയ്തു. ഉ
 ന്തരൻ ഈ വീരവാദപ്രസ്താപം കേട്ട് പാണ്ഡാവി
 (ബൈശവന്ദ്യൻ) സപകാന്ത്യായ് വിവരം ബൃഹനാളിയെ
 (അംഗിജി നന്ന) അറിയിക്കും, ബൃഹനാളി ഉത്തരൻ ന
 സാമ്പിയായ് പോകാമെന്നു സമതിക്കയുംചെയ്തു. പാ
 ണ്ഡാവി, ഉത്തരൻ സദ്ധോദരിയായ ഉത്തര മുഖാന്തി
 റം, ബൃഹനാളി സാമ്പാം വഹിക്കാൻ തയാറാണെന്നു
 തു വിവരം ഉത്തരനെ അറിയിച്ചതനുസരിച്ചു്, ഉത്ത
 രൻ ബൃഹനാളിയെ വിളിച്ചു് യുദ്ധത്തിനു പുരപ്പേട്ടു
 മെന്നു പറയുന്ന രംഗംബനിവിം ചേരുന്നിരിക്കുന്നതു്.

[മുഖ്യ-ചേമ്പട]

ദ്രോക്കം—

സാരമ്പ കമ്മൺ തവാസ്തി ബുഹനാളേത്
കൂപ്പിഡിവചി ശ്രൂതവതാ പുനയത്തരേണ
ഭാഗത്തരായ സമുദ്ദി താ-ഭിമതാജ്ഞാനേന
സാകാസമേതു ചജഗാദ സദഹാദരം തം.

ഉത്തര:—

[പല്ലവി]വീര! സോദര! സുമത്രെ! കേരംക്കൈമേവാദം
സാരമ്പി ബുഹനാളി സംഭരമിതാവനം-വീര

(ചരണം)

ഒരരിതിലേറിത്തേൻ, വൈരിക്കുഞ്ഞും വെൻ 1
പാരം കീത്തി കൈക്കൊണ്ട പാരാതൈവനീട്ടക.

ഉത്തരൻ:—

(പല്ലവി) കേരംക മാമകവചനം ഫേ ബുഹനാളേ!

(കേരംക)

(ചരണം) ചാതൃയ്യമൊട്ട മമസൃതകൾമും ചെത്തുമൊമ്പ?
ഭിതിവേണ്ട, സവിഡൈഹതിദ്ദമാന്ത തോന്നണില്ലോ
(കേരംക)

വാ-തവസാമ്പക്കമ്മണിനിബന്ധം സംശ്മിഡായോ; വരൻ ബേ
ഹനാളും [മുണ്ട്]ഹതി[എന്നാളു] തുപ്പി വചല്ലിനെ(പാശുപതിയു
ട വാക്കകളു) ശ്രൂതവനായ (കേട്ടവനായ) ഉത്തരനാൽ സൗഖ്യത്താലി
മതയായ (ആവശ്യപ്പെട്ടു-വാത്രതപ്പെട്ട-ആതായതു ഉത്തരൻ സന്തോഷി
ച്ച പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് അതുംപുകാരം വന്നചേന്നിരിക്കുന്ന) ഉത്തര, അംശു
നേനസാകം [അംശുനന്നോടൊക്കെമിച്ചു] ഭ്രാന്ത് [ഉടനെ. സദേതു [വന്നി
ട്] തം (ആ)സദോദരനോട് റബിച്ചു (പാരഞ്ഞു)

1. ഇയിച്ചു 2. സുതരം തേരാളിയുടെ കമ്മം (കുത്യാ-തേരുതെളി
ക്കാമെ)!3. അതുംപുകാരിയായവൻ ഹതി(അതുംപു.)അതുംപുകാരി
യായ താൻ അട്ടഞ്ഞുള്ളപ്പോൾ പേടിമേണ്ടെന്നു ഉത്തരൻ അംശുന
നേനോട് പറിയുന്നതു, ഉത്തരൻറെ ഒഴിവനുമാംഹരണാണെന്നു വഴിയേ
ക്കാണോ.

ஸ୍ଵମନାଳୁ: —

(ପଲ୍ଲ୍ୟବି)ରାଜନାନ ସୁମତେ! କେବଳକଣ୍ଠ ବାହୀ (ରାଜ)
ଚରଣଂ-ଅର୍ଜିଶୈଲମିଲ୍ଲୋରା, ଯାଜମନୀରେ ରଦ୍ଦ
ବାଜି ତେବୁଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, ^୧ତେରିତ ନୀ ଜ୍ଵେଳ କେବଳ
(ରାଜ)

ଉତ୍ତରଙ୍ଗସ୍ତ୍ରୟାଂବରଂ iii

ସବ୍ରମି

ବ୍ୟମନାଳୁଯୁଦ୍ଧ ସାରମ୍ଭତିକି ଯୁଦ୍ଧଂ ଚେତୁଆଳ,
ତେରିଲେବିଟ୍ଟୁରାପ୍ଲ୍ଟ ଉତ୍ତରରେ, ଯୁଦ୍ଧରଂଗତ୍ତୁ^୨ ଏପିକାନ୍
ତତୀଯଫ୍ଲୋର ଅବିକେତ୍ୟତ୍ତ ଭେଣାକେତ ଯୁଦ୍ଧଗଂ୍ରାମଂ
କଣ୍ଟକ୍ ତାଙ୍କା ବଲ୍ଲାତେ ଡେଣା, ଉତ୍ତରର୍ଦ୍ଦ ଅର୍ଥିତ୍ତାନେବୁନ୍ତ
ପଂଜାହଣାଂ ଚେତ୍ତିନା ରଂଗଂ.

ଦ୍ୟୋକାଂ.

ଉତ୍ତରଙ୍ଗ ଜଲରାଶି ଶୀଘଣା-

ଦୃତରଦେ କର ବନ୍ଦୁମିଳିନୀଂ ତତା

I. ଅର୍ଜି [ଯୁଦ୍ଧ]ରିଲଂ (ପରିଶୀଳନା) କୁରାମିଲ୍ଲୁ [ପଲ୍ଲ୍ୟବି ଅନ୍ତର୍ଭୀ
କର୍ମବଳନା ପରିଯାନାଲ୍ଲୁ] ଯାଜମନୀରେ [ଅନ୍ତର] ରମଦୁଷ୍ଟି [ଅନ୍ତରକ
ତିରିକର୍ତ୍ତ] ତାଙ୍କ ତେବୁଟ୍ଟିକଣାଣ୍ଟୁ. ଯେବୋରିତମ୍ବାବ୍ୟୁଷ ବ୍ୟମନାଳୁ ଉତ୍ତର
ନେଟ୍ ହୁଏ ଯାକି ପରିଯାନାତ୍ୟ ଯାବୁବୁଗାକଣା. ନିରାକାଶ ଅର୍ଜିଶୈଲ
ମିଲ୍ଲୁ ହୁଏ ନିରାକାଶ ବୀରବୁଦ୍ଧିଭଳିଲ୍ଲୁବା ଯାଜା (ମିମର୍ଯ୍ୟାଯିଫ୍ଲୋର ବ୍ୟି
କଣା)ଏଣାରେ [ଏଣାଯାନାଲ୍ଲୁ] ଅରତାଯତ୍ ହୁଏ ପ୍ରତିବସ୍ତୁକଳ୍ପ
ବକରେପରିତ ତାଙ୍କ ତେବୁଟ୍ଟିତରରା.

ଦ୍ୟୋ-ତତା=ଅର୍ଜିଫ୍ଲୋର ସାହିତ୍ୟର [ଅର୍ଜିତରରା] ଉତ୍ତରଙ୍ଗରୁଷାତ୍ତି
ଶୀଘଣାଯାଯ (ଉତ୍ତରକାହାଯ-ହୁକ୍କିମାରିଯୁଗା-ତାଙ୍କରଣାହେବୁନ୍ତ-ତିରମା
ଲକହୋନ୍ତ-କ୍ରିତିଯ, ଛଲରାହେପୋଲେ-ସନ୍ତୁପ୍ତିପୋଲେ-ଶୀଘଣା-ଭାଙ୍ଗକାର
ମାତ୍ର) କରକାନ୍ତରେ [କଣ୍ଟାବନ୍ଧାତକ] ବନ୍ଦୁମିଳିରେ [ବେଗରେ]

സത്പരം സമവല്ലക്ക് സാഖ്യപസാ-

ദസ്തീയെത്തുമയിക്കം അരോദാസഃ

ഉത്തരണഃ—

പല്ലവി. അനുഹണ്ട! മാലവരീക്ഷാംശേഖാൻ

അതുവാ യീരുന്നാരാദ്യാ—

രഹികളുടയ നിരക്കശ്രൂഢതിത്രംട—

നീംവുവനിന്ന ചൊയ്തിട്ടനാതൈജ്ഞങ്ങനെ? ¹

(പാദിമാം വീരപുഷ്പി)

വരണ്ണം—

എ. ഓരാത്രേ² ചെന്ന നേരാത്രേ³

പാരാത്രേ⁴ കണ്ണിന്ന കീയും,

തേരിതു തിരിച്ചീട്ടുക,

ശരഗണജ്ഞം വരവതിന്ന മുന്നാമേ

പരിചിന്നൊട്ട് പുരവരെ ഗമിക്കൊം—(പാദി)

സത്പരം [പെട്ടെന്ന്] സമവല്ലകനംചെജ്ജിട്ട് [കണ്ണിട്ട്] സംഖ്യപസം [ഡേം] നിമിത്തം, അസ്തീയെത്തുമന്നായിട്ട് [ബെയ്തും അസ്തീമിച്ചിട്ട്] അധികം (വളിര) ദേഹനംചെജ്ജ് (വിലപിച്ച്) ഇവിടുത്തെ അന്നപ്രാണം നോക്ക.

1. ഭീതനായ ഉത്തരാണ്ഡർ ഈ ഒക്കെന്നതിലെ പദഭാഗിത്യം കവിയും ദേശപിത്രഗ്രാമത്തിനു ഒരു ഘൃഷ്ണുലക്ഷ്യംതന്നെന്നായാണ്. I. അതുവാം (യുദ്ധം) [ഈ ഘൃഷ്ണവീജ്യാഹായ ശത്രുസംഘക്കാരോട്; ഏതിപ്പിട്ടും മോലാനായ എന്നുംയായതുമായിരുന്നു] 2. ഒന്നാംശത്രേ 3. നേരിട്ടാത്രേ 4. അമാറതിക്കംശത്രേ—അതുവും കാണട്ട നീ ഇതൊന്നാംശംകംശത്രേ ചെന്ന ഘൃഷ്ണത്രീ നു നേരിട്ടാത്രേ ഉടനുടനുതന്നെ—ഈരു ശത്രുക്കൾ പൊഴിച്ചുത്തുടങ്ങുമ്പു—നീ തോർത്തിരിച്ചു വീടിലേക്കുവെട്ടു.

- ഒ. ഗോകുലാർക്കാണ്ട്രോക്കിലും
 അകുലച്ചില്ലിനാ മഹാ:
 പോക നാട്ടിനി വൈകാശത്,
 ഉദയന്³ തബറ തദവനിന്ന തൊൻ തവ,
 കരണംവയള്ള ഫേണാ⁴ മിലുവോ മഹ. (പാടി)
- എ. നമ്മെന്നെന്നു അമ്മയെ
 ചെമ്മു കാശതിന്ന പോരം,
 മനനമുഴീട്ടനു—
 വിവരങ്ങലോകമവനമായും ചെയ്യിട്ട്
 മവസ, സൃഷ്ടി നിവഹമുള്ള വിരവേംട് (പാടി)

[³കാത്തരലൈഡ്-ചെമ്പട]

ബ്രഹ്മനാളി.—

(പാട്ടി) ഭയമിതക്കുത്തരു തവ പാത്മിവ കുമാര!
 നയവിമതനികര⁷ മതിൽ നലമൊടിഭര മുന്നാ—
 . ഭയറിത

പരശ്രാ

- എ. ധരണിപതികുലജാത ദുരഘനിഹ ഷത്തിതി
 പരിഹാസകാരണം പര⁸ മഹനാതരികനി— ഭയ

1. പഞ്ചക്കുട്ടം 2. വല്ലൂര്യമ് 3. വളരെയന്നം 4. രക്ഷ 5. വിവരങ്ങലു
 കത്തെ (കുഡിനാഡാര) അവനം (രക്ഷ) ചെയ്യിട്ടമവസ (ചെയ്യുന്നവന)
 വിരുവാമച്ചസ്ത്രത്തിനിവഹം (ധാരാളം സൃഷ്ടതാ) ഉണ്ട്. 6. മെ പാ
 ത്മിവക്കര (രാജ്കമാം) തവ (നിന്മക്ക) ഇം ദേംഖരത്തു് 7. അധുനാ
 (ഇപ്പോൾ) നയമള്ളൂവിമത (ശത്രു) നീക്കരമതിൽ (സബ്രാത്തിൽ) ഇലം
 (ഇതിനെ-ഇംഗ്ലീഷ്) നലമെടുത്തായതു്” (തോനാകനന്നല്ല] 8. യ സീ
 പതി (ശാഖ) കലത്തിൽ ഇനിച്ചുപുത്തു ഇററ്റിതി [ഇം പേട്ടി] പറം
 [എററവും] പരിഹാസകാരണമെന്നറിക്ക.

- ര. നാരിമാരുടെ സദബ്ദി¹ വീരവാദം ചൊന്ന
വീരി! വദക്കിന്നടയ യീരതയെങ്ങോരു് -യേ
നു. അരിനികരും ഭാക്രവ വീരവാട്ട് ഇയിച്ചുനീ
വരതയണിമാക്കിവുട്ടുവസന്ന² ഒരു ന-

ംകെടു—ഉയ

ഉത്തരാസപ്രയംവരം ۱۷

സദർഭാ

ഉത്തരനെ സമാശ്രപണിപ്പിച്ചിട്ട് ബുധനാളു വി
രാടരാജാവിരുന്നു ദഗാക്കെളു വീംണ്ടുക്കാനാണി അ
ജനാതവാസത്തിനു വേണ്ടി താൻ ശബ്ദിപ്പുക്കൂത്തതിനു
മുകളിൽ സുക്ഷിച്ചിത്തനു ആയുധങ്ങൾ ചെന്നുത്തു
കൊണ്ടുവന്നു വിരാടരാജുത്തു ഗോക്കെളു അപവഹരിച്ചി
ട്ടപാളയമടിച്ചിത്തനു ഭദ്രാധനക്കുന്നു നേരെ യുദ്ധംവെ
ആൻ പുറപ്പെട്ടു. അംജലിനക്കുന്നു ഗാണ്ഡിവല്ലപ്പനി കേ
ടിട്ട് ഭദ്രാധനക്കുന്നു കൈവരവസദസ്സിൽ ചെത്തുനു ആലോ
ചനാരംഗം. ഇവിടത്തെ ആട്ടപ്പുംവും വളരെ മുസില
മണ്ണു.

[സാരംഗം=ചെവയട]

ദ്രോകം. പുരാണ്യഥ ത്രിജാന്മാജിഷ്ഠ പല—

ഗാണ്ഡിവ കോദണ്ഡ ശിഖജിനി ദഹാഷം

1. സദസ്സിൽ [മുമ്പാകെവെച്ച] 2. പഠന്താലും 3. അരിനികം-
ശത്രുസംഘം 4. വന്മും

ദ്രോ-സദീക്ഷമുച്ചപന്നായ [ദീക്ഷമുന്നാട്ടം കൃപാനംകുട്ടിയു] ദി
ഞ്ഞാധനക്കുന്നു, പാപ്പാവക്കുന്നു [അംജലിനക്കുന്നു] ത്രിജാന്മാജിഷ്ഠ (ഡാ. ആജിഷ്ഠ)
ഉച്ചക്കലമംഗല [ഡാഡിക്കന്നു] ഗാണ്ഡിവ വികോദണ്ഡ ആരിനിന്നു[ഗാണ്ഡിവ

അതുകള്ളു കണ്ണമും ചെ
വാഹം ഭാര്യന്മ സഭിഷ്ടതുപാ

പദം — ഭാര്യന്മ:

(പല്ലവി)കള്ളു! സുമഞ്ച! മഹസവേ! സാമ്പ്രതമാ
കണ്ണയ¹ഗ്രണ്ണം വശ²തേ!
കണ്ണകറിനം വിജയഗാണ്യിവ നിനാദം,³
അണ്ണവപരിത മഹിമണ്ണല⁴വുമിളകന് — (കണ്ണ
ചരണം തു.

കന്തിസുതനിന്ന സമരേ വരുമിവിട
എന്തിഹവിയേയുമ്പുനാ
അന്തകപ്പരത്തിലോ ഹന്ത! വിപ്പിനത്തിലോ
പിന്തിച്ചു ചൊൽക്ക പരിപന്നമികളേ യാങ്കേണ്ടു?

[കണ്ണ]

മെന്ന വില്ലിഞ്ഞു) റിഞ്ഞിഡേംബരവത്തി (നൃംബനംലിയ) അതു
കർണ്ണനംചെഫ്റ്റിട്ട (കേട്ടിട്ട) കർണ്ണപനംട ഇംവണ്ണം വരക്കുള്ള
വച്ചിച്ചു (ഉച്ചരിച്ചു) ഇംഡ്യൂംക്കണിക്കുള്ള ഏൻവംഡം മുഴിവൻ (കനം
മരിതയും റണ്ടംമരിതയും പാരിശ്വരിം] കെരാറാ (ഒ സ്ഥല)സമംസ പ
ദമ ചണ്ണനുകാണുക്കി.

പദം. I. സാമ്പ്രതം=ഈപ്പും ആകർണ്ണയുടുകട്ടാഡ്യും 2. ഗ്ര
ണ്ണാഭിട കൗമരത്തിനു (ക്രൂട്ടണ്ണിനു) ധന്തി (ഹരിപ്പടം) ആയു
ശ്വരനു 3. വിജയക്കണ്ഠ (അംഖുനാഭന്നു) 4. സംബാവത്തിക
നിന്നമുള്ള നിനാദം (ധൃഷ്ണം) 4. അംഖുവത്തിക്ക് (സംഘത്തി
ക്ക്) പരീതമായ (ആംഖകിംക്കന്നു) അഹിനിശ്വരം (സപ്പിംഗ്രാം മു
ഴവനം) ഇളക്കാം 5. വിഡിക്കുണ്ടായ (നാം നിയേധിക്കുണ്ടായും)
6. പരിപന്നമികളും (ആരു സൈംഗ്യം, സ്വാവരം, ശാന്ത ച. പുത്രത്തിക്കുള്ള
കംട്ടിലും, നാം അയുംക്കുണ്ടായും)

കർണ്ണൻ:—

എ. മ. നിന്നും എനിലവരെ വാഴിപ്പ്—

തിന്നചിതമല്ല നിയതം¹

നിങ്ങനാം ഫൽമുന്ന് മന്ത്രിൽ മര വന്നാകിൽ
കൊന്നവരുവൻ അതിനസന്ദേശമില്ലോ

(പള്ളവി)

റൂപതിക്കലവന്നുവരണ! ക്രാവീര!

നിരൈമയ മദിക പചനം²

(രൂപത)

[പുരാവനസ്സാരംഗം-ചെയട]

കുപർ:—

(പള്ളവി) കർണ്ണ! റാത്രം സദ്ഗ്രന്ഥരിഹ?

കാർമ്മക പാണികളിൽ,³

നിർബ്ബന്ധമിതു വാക്കിൽ മാതൃമണ്ഡി

നിരൻറെ വീരമല്ലാം, മഹാജള!

(കർണ്ണ)

വരണം,

വിജയനൈടക്കീതി പാരിലാക്കേ

വിലസിട്ടു സതതം, യുധി

ഭിജബുദ്ധന നമ്മുവെന്ന വിരദ്ധവാട്ട്

പോകമവൻ നിയതം⁴

I. നിയതം 2. മദിയവചനം (എന്നിവരുടെ)നിരൈമയ (നീക്കടംഡം) കാഞ്ചുവാൻ മുഖ്യമായും-ഭരതമല്ലാം-സജ്ജം- ഇത് ഭാഷ സാന്നിൽ കൈളി എഴു കും സാന്നി. ഇവിടെന്തെ പള്ളവിയായും അന്ന പള്ളവിയായും ഒരു ഉംഖിനും കൈളിലെ ഒരുക്കം ക്ഷണല്ലാരംഭം, നോൺ കു 3. കാർമ്മ യം [വില്ലുപ്പാണിപ്പില്ലും വന്നില്ലും കൂടി 4. നീ യേശ്വരം.

അംജ ഗജങ്ങൾ പോലെ നീയുമവനം,¹
 മന്ത! സപ്ത വിഭിത്തം²
 സന്ത്രജ നിജപ്രശ്നസകളും,³ റിവൻ
 തൊൻ, ത്രക്കലപ്പജ! ചരിതം തപാദിയം⁴ (കർണ്ണ)

കർണ്ണൻ:—

ചരണം... ശരൂജനപക്ഷപാതി⁵ നീയു മിഹ
 ശരൂതാനന്നന് നിയതം⁶
 നിസ്തൃപ്പ!⁷ ദ്വിജഹതക!⁸ ശ്രൂവുമപേക്ഷിച്ചു
 കത്രാപി,⁹ പിത്രസവന്തുക്കതിക്ക¹⁰ പോകുടാ

പല്ലവി.

കിംകിം¹¹ മുരചേയ്യു തുപ! നീ
 നിന്മധയ ഹംകുതികരം¹² തീപ്പുന്നധനാ

I. എടുത്തു ചെയ്ത ഒപ്പം ചുവാലയാണ് നീയുമവനം. 2. ഇതു ഏപ്പിം വക്കം അറിയാവുന്നതാണ് 3. നിഷ്പാദം സകൾ [നിവൻ] അതനു പ്രാംസയെഴു (സന്ത്രജ (നിജപ്പേക്ഷിച്ചാലും) 4 ത്രഞ്ചാലപ്പജ (ആ നിജപ്പേഴ്ച ഉജ്ജയേം ടക്കുച്ചുവനെ—നാണം എക്കുവനെ) തപാദിയം ചരിതം (നിംഗം ചരിത്രാല്ലോ] എന്നും അറിവുണ്ട് [എനിക്കു ഞററി] 5. ശരൂജനത്തി..എൻ പക്ഷിപ്പിടിച്ചുപറയുന്നനി ധാന്യവത്തി തണ്ട കൂടിടണ്ടാനുത്തരം നാഡാണ് നീതുംയാം 7. നിസ്തൃപ്പ [ബഞ്ചുക്കില്ലാ തനവനെ] 8. നീയുമ്പു, ഒരും 9. കത്രാപി (എവിടെനെങ്കിലും) 10. ചാത്രഭ്രാന്തിയിൽ 11. കിംകിം—എന്നതുണ്ടു ഇന്ന് ആട്ടിച്ചുചുങ്കനാവീരവം ക്ഷേമം പാഡി...പ്രാജകാംഗിക്കും 12. അട്ടിച്ചുചുങ്കനാവീരവം ക്ഷേമം

ଛବ୍ରୋଧନାଳୁ:—

ଚାଲିବା—ଯତୀ! ରାଜ୍ୟର! କରିଲୁ! ଗୁଣକୁପ! ମାନ୍ୟ
ଶୈଲମୂଳରେ! ସଂ—
ଯତୀର ପତିମୁଖ କିନ୍ତୁ ଯତୀ ବେଳି—
‘ସବିଯ,
ମନୁରଙ୍ଗଠ ନିଃବନ୍ଧ ତମାଲିଲିଙ୍ଗରେ ମନସି—
ହୋଲୁମଙ୍ଗରେ, ଯା
ସତୀମାଜନିଓ ମିତ୍ର,
ରଣତତୀର ସପଦି ହୋ
କ ବେଦରେ ବିଷ୍ଣୁବ୍ୟଂ^୩

(ପଲ୍ଲ୍ୟାବି)

ଦୋ ଦୋ ନିଃବନ୍ଧର ଶୈଲୁରୁଂ ହୋରିତ ଯେବେ
ମବିଲଂ

ମଂଗଳଦ୍ୱାରାକଂ.

ଉତ୍ତରର ସପଦିର ଶରୀଲ ଦ୍ଵାରିଲାଗର ମଂଗଳ
ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନପାଦକାର ଏତୁ କମିଲୁବ ଅରାପାନିକି
ନାତିର ମଂଗଳମାତ୍ର ପାକାରୁଣ୍ୟ^୨. ହୃତିଗଲୀର

1. କରିଲୁନାଳ ନକାରାତରେରାଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯାଇ
ଏତୀପ୍ରକ ବନ୍ଦୁ- ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟର କରିବ ସାମାଜିକୀୟ ଆନିମାରେ ଏ
ବି, ରାଜ୍ୟର କରିଲୁବିନାମକିରୁ ବହିରୁ କରିଲୁବିନାମକିରୁ
କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୧ [ଶୁଣ ସାମ୍ବାଯନ ଶିଥୁରୁବିନାମକିରୁ
କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୨ କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୩]
ରତ୍ନ=
କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୪ [ଶୁଣ ସାମ୍ବାଯନ ଶିଥୁରୁବିନାମକିରୁ
କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୫]
2. ସତ୍ରାକାଳର କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୬
ସମାଜ ଜୀବିନ [କୁଟ୍ଟିକାଳ] ଶିଥୁରୁ^୭ [ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟର କରିଲୁବିନାମକିରୁ^୮]
ରତ୍ନର ସତ୍ରାକାଳର
3. ବିଷ୍ଣୁବ୍ୟଂ^୯=କାରାମାନ ରୋ ରୋ ଏକାନ୍ତର
ସାମାଜିକୀଯ କରିଲୁବିନାମକିରୁ^{୧୦}

സ്പംരസ്യം കൊണ്ട് ഇവിടെ ചേർക്കണ.

ശ്രദ്ധേയ ശ്രദ്ധാനം വിഹിതഗാലേ യാനം
 ബുതാരിജാതം ശ്രീത പാരിജാതം
 ശ്രദ്ധാലുദയശേം കമലാലുദയശേം
 ശ്രീപത്മനാഭം ഭജനാഞ്ജനാഭം.

വ്യാ-ഡയക്കനിൽ [ശ്രദ്ധനാനിൽ] ഒച്ചിക്കാവക്കം വിഹിതഗ
 ദശ [റക്ഷണം] യാനം [വാഹനം] അത്യിട്ടിളിവക്കം (റക്ഷണം
 റനക്ക്), പുതമായ [നാലിക്കണ്ണപ്പുട്ട്] അന്തിഖിരക്കണക്കാടി [ശ്രൂസംഘ
 തന്ത്രംട്ട്] ക്രടിയവക്കം [ശ്രൂസംഘവന്നു നാലിപ്പുക്കുക്കുവക്കം] ശ്രീത
 സുക്ക് [ആത്മിതന്ത്രംക്ക്] പാരിജാതം [കല്പപുക്കൾ] അത്യവക്കം
 [ഫലം സംഭ്രിപ്പിക്കുവെള്ളും വരുത്തിക്കൊട്ടക്കണ്ണവൻ] ഒക്കെല്ലായ്ക്കു
 ലൈ [തിരുവന്നെന്നവും ക്രഷ്ണത്തിനിവല] ഇഴഞ്ഞം, കമലവാലയക്കം
 [മുച്ചമംവിന] പോലും ഇഴഞ്ഞം (നാമഗം) അരബ്ദങ്ങന്നതിക്കും
 കുറുതു അരബ്ദങ്ങന്നക്കല്ലിക്കും] ശ്രൂതി [ഒരുാടി]എളിവക്കംഞ്ഞായും ശ്രീപ
 തമനംഭരേണ്ടിളിച്ചാലും. ഇല്ലാലും ക്രാനിലൈ കംഗരംപാരഭ്രഥ്രിക്കുംയും
 നട്ടവിലും അന്ത്രജനിലും തക്കിൽ മുന്തസരസ്വായും പ്രസം വരു
 ഞക്കിയിരിക്കുന്നു.



ദക്ഷിണാറ്റം.

പ്രാരംഭിക്കുന്നത്.

അനീരംമവമ്മ കലശവരവ് സോദരസ്യ
മാത്താണ്യചമ്മ യുവ ഭ്രമിപ്പത്തേൻ ദേഹം
കേന്നാപ്പി തൽ പട ജ്ഞാ കില ദക്ഷയാഗ-
നാട്ട മുഖ്യന്യ മുളിതം സുധിയിൽ ചുന്നത്.

വൃം-അനീരംമവമ്മ കലശവരവ് സ്വീകാര്യക്ക് (ഈപ്പേരേംടക്കം
ടായ വണ്ണിമഹംരാജാവിശ്വർ] സോദരനായ, മാത്താണ്യചമ്മ യു-
വഭ്രമിപ്പതിയുടെ [യുവരാജാവിശ്വർ] നിശ്ചേംനിമിത്തം [കല്ലു
അന്നാസമിച്ച്] തൽപാശ്ചുട്ടുകിരിക്കുന്ന [തലംപ്രതിനാംയുള്ള] കേന്ന
പി [ആരിരം, കരാളിയൽ] ദക്ഷയാഗമന്ന നാട്ടപ്രവൃത്തിയം തുടിതാ-
(രചിക്കുപ്പട്ട) ഇതിനാ സുധിക്കരം [ബുദ്ധിമാനരം] പുന്നംചെയ്യ
ടട [ആസപ്പിക്കുട്ട]. ഇംഗ്രേക്കന്തിൽ തന്നെ പേരു ഇന്നതെ
ഒന്നു മനറം പോലും കുവി പാരഞ്ഞുകൂണംതു ദേഹത്തിയക്കവാ
ക്കരിക്ക സാധാരണന്നുള്ള വിനിയോഗിക്കുന്നുകൊണ്ടു ദിച്ചാറി
ക്കണ്ണം. ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രാമവമ്മ അന്നാതേക്ക് മഹാരാ-
ജാധവയ [മംര ദ-വരണ രേഖിച്ചിങ്ങന്ന] സ്വാതിതികനാളിം മംത്താ-
ണ്യ യമ്പയുവരാജാവു് അന്ന ഇളളിയായിട്ടുണ്ട്, പിന്നീട് മംരം റ-
വര രേഖിച്ചിങ്ങന്ന ഉത്രംതികനാളിം, ആണ്. ഇം കുവി ആട്ടക്കൾ
മിശ്ച കേരളാശാഖല നാട്കുമായിത്തുന്ന ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതും
കണ്ണിനുമാരിക്കു, കുവിയുടെ രാജാക്കത്തിയും സുരാം പാഞ്ചം.

ക്ഷേമാഗം ।
സദർഭാ.

സതീ ദൈവിയുടെ ഉല്ലിത്തിരുത്തുടങ്കിയാണ് ഈ കട്ടെ ആരംഭിക്കുന്നതു്. ഗ്രൂപ്പമാവിൻറെ പുത്രനായ ദക്ഷ പ്രജാപതി, ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ യമനാ നബിയിൽ വെച്ചു കളിക്കാൻ വെള്ളി തനിൽ മുഖി നിവന്നംപോരും അടക്കും വികസിച്ചു കാണും, ഒരു താമരയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നു അഭ്രേഖം ഒരു വെള്ളം ദുരുവേം കൂടുതലിൽ എടുക്കുകയും അതു ഉടൻ തന്നെ ഒരു നല്ല പേണ്ണ കാശായി തുപാന്തരി ദൈവികയും ചെയ്യും. ദക്ഷൻ, ഇതുകാണും സാന്നിധ്യിച്ചും വിന്ധ്യകിച്ചും ഉടൻതന്നെ ഈ ശിത്രവിനെ ഭാത്യു മുട്ടം സമീപത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു വളരത്താനേല്ലീക്കുന്ന സദർഭാ മാണം ഈ രംഗം.

[നവരംബ-ചെയ്യട]

ദ്രോകരം. പങ്കം¹ പോകുന്ന കരിളിപ്പീഡിയിൽ മൃഴകി മൂളാ പത്രമപഞ്ചേ വിള്ളഞ്ചും

ശംഖം, തന്നെ കരുപ്പിലാക്കുന്നവിലതുമഹാ!
കന്ധുകൂ രത്നായി

ശക്തിചു ശക്തരസ്യ പ്രണായിനി²മകളായു്

വന്ന ഭാഗ്യാലൈനിക്കൈ,-

നാക്കേ ചേത്തിട്ടു പത്രാം,³ പ്രണായപരവരവൻ
ദക്ഷനിത്യമം ബലാബഷ.

വ്യാ-1. പങ്കം [പാം] നാഡിപ്പിക്കുന്ന 2. രക്തരക്കൾ [ഡോവ് കെൻറ്] പ്രണായി റിയായ സത്താ തന്നെന്ന പുത്രിയായിംഗ്രാന അവതരിച്ചുതാനുണ്ടു ദക്ഷൻ ശക്തിചു. മഹു ഒരു വല്ലിയു ചെന്നുവാമനം.അം രജഹം കാത്തിക്കുന്നുണ്ട് 3. പത്രിയുടെ അക്കത്തിൽ [ചട്ടിയിൽ] ചേ സ്ത്രീടു പ്രണാഹാവരവശനംഡിട്ട്. (ഓസ്റ്റോ ചുരുസ്റ്റം) ദക്ഷൻ ദ്രുത്യം. (ഡാക്കാരം) ദോധിച്ചു. കവിയുടു മന്ത്രവാക്കു രൂപാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതും നല്ല ദേശം.

ക്രമം:—

പല്ലവി-അനന്തരജമാഞ്ജിതഹാ¹ ഇസുംപ്പണ്ടുഹലം

അനവദ്യ കന്നാംഗ്രാഫു² കാഞ്ചനി

മനനതനിൽ തൃപയില്ലോ? സുന്ദരം

നടക്കിടാത്തു? മഹിളാമാനേന്നു! അതിയന്നേ!

(അനന്ത—

ചരണം ട്ര. വിധി തന്ന നീഡിയാമീ നദിനി⁴-മേലിൽ

വിവിധ കാമം തങ്ങവാൻ നദിനി

വിധി വിലാസം നമുക്ക നന്നിനി⁶-യിവർം

വിധുമുഖി! സർവ്വലാകാനദിനി⁷-രേ ജായേ!

(അനന്ത—

ക്രമപത്രി:—

ചരണം ട്ര. വഴുരെ പുത്രിമാരക്കെന്നാകിലും-മര

വാസല്പ്പമിതു തോന്നീലാരിലും

— വഴുരുന്ന മേംഡം മഹതാരിലും-ഇന്ന്

മാന്യരായേവനോൻ മുന്ന പാരിലും— അനന്ത-

വ്യാ-1. അനന്തരജമാഞ്ജിന് [പലവരവണ്ണിനു ദശാ മാറ്റിൽ] അതുക്കിച്ചിപ്പിട്ടിട്ടും സംബന്ധിച്ചു 2. അസുമക്ക് (നമുക്കു ഷുണ്ണുമുഖം) മക്കണ്ണ സിലിച്ചു അനവദ്യത്തിലും [നല്ലു. അവലും=വിക്കരംകെം കീഴുക്കുന്നതു, ചീരു- അതിനും നീഡിയാമീ പുത്രിമാരക്കുമായ അനവദ്യം- നല്ലു കുറ്റം പുത്രനു മണംഡലും 3. നീ ഏതുംണ തുതിനു മുഖകുട്ടിക്കുണ്ടുള്ളു” എന്നും ഒക്കെന്നും ചേംഡ്രം റിന്റുവ് നേരട്ടിജി അതിരു റിവാങ്ക്സല്പുരുഷനു കാണിക്കുന്നു. 4. ഇം നദിനി [പുത്രി] നമുക്ക് വിധിതനന്നിധിതനന്നിയും 5. മേംഡം നമുക്കുണ്ടാക്കുന്ന നക്കൾ അഭീജ്ഞ പാരിയും സംബന്ധിക്കുന്നും നദിനി എന്ന വിവ്രപ്പത്രവം കുട്ടിരുന്നു ഇം പുത്രിയെ ശാഖിക്കുന്നും; 6. അതിനും നമുക്ക് വിധിവിലംസം നന്ന ഇന്നി [ചേംഡ്രം നീ. അനന്തരജമാഞ്ജിനു തന്നെ- നും നല്ലുകുംഘംവകം] 7. ഇപ്പു നാർവ്വകവത്തിയും അതു പിപ്പിക്കന്നവള്ളുംയിരിക്കും പരമാം അത്മത്തിനു നദിനി ഏകാജ്ഞ യുക്കപ്പറ്റാഡ സപ്തംരസ്യം വരുത്തിയും റിക്കന്നതു നേരക്കുക. ക്രമം പഞ്ചത്തുടെ മഹപട്ടിയിലെ അന്ത്യപ്രശ്നം: 8. ഭേദാംഗി എന്നും

ഒക്സായം ii

ഇന്ത്യക്കാരം ഒക്സാ പുത്രിയായ് വളർന്നവനു സതി ബാല്യം മുതൽക്കെതനെ ശിവനേ ഉദ്ദേശിച്ചു അതി കിന്നമായ തപസ്സു ചെയ്തു തുടങ്ങി. ഈ വിവരം ശിവൻ അറിഞ്ഞതിട്ടു്, സതിയുടെ പ്രണയ ഭക്തിയെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു രൂലും ഗ്രൂഡമണ്ണൻറെ വേഷത്തിൽ വന്ന സതിയോട് സംഭാഷണത്തിലേപ്പെട്ടുനാ രംഗമണ്ണോ ഈ വിടെ പേക്കിനാതു്.

[മഹാരാജി-ചെയട]

ദ്വൈകം.

സതീം സതീഭ്രത തപസി സ്ഥിതാമി മാം
നിരീക്ഷിത്രും ചാപി പരീക്ഷിത്രും തത്സ
ജരാത്ര ക്ഷോണി സ്വരാത്രതിഃ പ്രിയാം
പുരാരി രാസാദ പുരോ ഗ്രൂഡിൽ റിം,

വ്യാ-തത [അനന്തരം] സഃചുരംഗി [ആപരംഗി-ഡിവർ] തീ
യുമാധ [കുറിനാധാധ] തപസ്സിൽ സ്ഥിതമംഗിരിക്കുന്ന (എപ്പേട്ടിരി
ക്കുന്ന) ഇരംസതീം (ഈ സതിയെ) നിരീക്ഷാണം ചെയ്യാം (കാണാം) പരീക്ഷിക്കാം വേണ്ടി ഇരംതുരന്നായ (ഇരംപുഡി
തൻ-പുലമൻ അതയെ) ക്ഷോണിസ്വരബന്നൻ (ഗ്രൂഡമണ്ണൻറെ) അതുതി
ഉള്ളവനായിത്തിന്നിട്ടു് പ്രിയകെ പുരഃ [രൂപരഥവിൽ] എസം ദ
നാചെയ്യിട്ടു് [പ്രംപിച്ചിട്ടു്] (പ്രിയയെ ദിവിൽ ആത്മക്ഷണപ്പേട്ടിട്ടു്)
ഗ്രിരിനെ [ഈ വംശക്കൈ] വച്ചിച്ചു. അന്നപുംസംംഗ്രിയും വി
ശിക്ഷ്യ 'റ' എന്ന അക്ഷരത്തിന്നൻ അവന്നുവും. ഇവിടെ സ
ദാംഗം, ചിത്രം ദാംന തുംഗം, ദാംഗം, ദാംന ദാംന ദാംന
തന്നെള്ളിപ്പിട്ടു് ക്ഷുന്ന.

വുല്ലമ്പുവമൺസ്:—

പല്ലവി. കന്നകമാർ മേലിമഞ്ചൻ! കല്പ്പാണശീലേ!

അന്നാഡാവ¹ മെന്നിൽ വെണ്ടാ ആരശയം നീ ചോ
ത്തുക ശ്രാബേ!— കന്നക-
ചരഃ:— മ. ചെന്തളിൽ ഒക്കാമള്ളും ശാത്രും, ചെരുള്ളാലാനീ
ഒക്കും² പാത്രം
എത്തുംബാഹി മതുമാത്രം? ഇണ്ടൽക്കാർഡാനുവാദോ
രാത്രും³-കന്നക-
സതി:—

എന്നട ചാണിറുഹണം- ഇഞ്ചുചുവൻ ചെയ്യീ
(ഭേണം)

ഇന്നതിനു തുപവേണം-എന്നായാഗരമീക്ഷേണം
പല്ലവി. അന്തണേങ്ങു! കേട്ടകൊംക്ക ആരശയമേവം
വുല്ല മ്പുവമൺസ്:—

ചഃ:-ച. ഹന്ത! ഹന്ത! നിന്റെഡാവം_ അവക്കലോചേനി
(തേവം)

എന്തവന്തുള്ള പ്രഭാവം⁴-ഇഞ്ചുവന നിന്റെ
ഭരണ്ട്രവം-(കന്നക-)

വുല്ല-ഈ സംഭാഷണങ്ങിൽ വുല്ലമ്പുവമൺസ്, സതിയെ ത
ചല്ലിക്കിനു വിരുമ്പിച്ചും പ്രേരിപ്പിക്കുയോണ; അതിനുവേണ്ടിഒരി
വരെന്തരണ പഴിച്ച താൻ തന്നെ ഇവിടെ പറയുന്നതെല്ലാം ശിവ
പക്ഷത്തിൽ അമാത്മമിബന്നാം കണക്കിപ്പേണ്ടും. 1. ഏണ്ണ
കരസ്ത്രം എന്ന വിചുറിക്കുണ്ടോ—വുല്ലും ഇംഗ്ലീഷ് നിന്റെ
മേംഡം എന്ന അഡിയിക്ക; തൊൻ സൗക്ഷ്മ്യകു രിവർത്തനായോ
ണ്ണനാം ആന്തരാംത്വം ഇവിടെ വുല്ലും ദാരമംകാരല്ലും. 2. ചുന്തളി
സ്വേച്ഛ കൊടുക്കുമായ നിന്റെ ശാത്രുത്തെ [ഭേദവത്തു] നീ ഇഞ്ചു
നെ തപാളിനേനിനു പാത്രമാക്കരുളും. 3. അജീഹംരാത്രം [രംജു
പക്കല്പം] ഇഞ്ചുവന ഇണ്ടൻ [ഭിം] കെടംബിവംഞ് നിന്നുക്കു അതുമാം
തും എല്ലാം മുമ്പാണ സാധാരണം അഞ്ചുള്ളിൽ⁵, നീ അവകെ മേംഡിക്കു
തന്മാവജ്ഞം. അവകു എല്ലാ പ്രഭാവം [മണിമു] ആശാളിൽ 5. ഇഞ്ചു
വന നിന്നുക്കേണ്ടിയതു നിശ്ചിറ്റ ദ്വിഖാക്ഷാനുഭാവംണാം.

| :**മുന്നവഗ്നാ വലം ഗേഹം¹**
എരക്കെന്നണഞ്ചോത്ര വാഹം²
പനാഗ ഭിഷണം ദേഹം³
പാഴിലജ്ഞാ തിന്ത്ര മോഹം⁴ - (കനുകമാർ-
സതി- മുദ്രപ്രഥ ഭിഷണാലാഹം⁵
എന്തിന്ത്യോ? , ശാന്തം പാപ!
ശാപ്രതയമ്മ വിച്ചോഹം;
സമ്പ്രതി വേണ്ടാ സപ്ലാഹം-(ആന്തണേയ-

സ്വീ-I അവ...യു് ഗേഹം അചലമംശു് [ശചലംപവ്ത്,]
ടിവക്കറ സ്ഥാനം ഒക്കപംസ പത്രമംണേല്ലു് . [എഫ്റ്റിസത്തി
അജ്ഞാനത്മ് , മലയുറയ്ക്കംരനംഞ അതിനാൽ പരിക്കോരമി
ജീവം പ്രാക്തുശായൻ എന്ന] 2. ഏഴു കന [കരകംഖ] കണ്ണപോ
ങ് (സംഘ്) അധിക വാഹം (വാഹനം) ആയിട്ട്-ഡിവൻ ഔഷം
വാഹനനാണബല്ഡുപുക്കരേതാലിളി അത്മം-കംക്ഷ്യുംഞ കയറി
നടക്കിന കനാലിച്ചുക്കിനാണ്] 3, അവൻ ദേഹം പനാഗ
അഭേദകണ്ഠ ഭിഷണം-ഡിവക്കം, ദേഹം സർപ്പാഭേദ ദേ
ഹന്തു ആരോഗ്യം, പോവെ ചാത്താരാശേല്പാ [എഫ്റ്റിച്ചുപറിയുമോ
രി, എത്തം അട്ടക്കാൻ കണ്ണം എവയ്ക്കും ഉക്കരസപത്രിയെന്നം
4. ഇംഗ്രക്ക കുറ്റു് തക്കംംത്താവിൽ ചാത്രം വല്ലുമായ സ്വാംമൈ
നാ സംഡാനാണാക്കിക്കുംഡിക്കും കുംബം, സു-ഡംബം, ആകൃതി ഇം
രൂപാംഗത്വിക്കും അത്രുന്നം. വിള്ളതനായ ഇവന്തിൽ നിന്നു
മേംഹാംതാനായതു കിരക്കു ഭിവിതവരത പാഴിലജ്ഞാണു് ഈ
വിടക ദിവൻപരിയ എതു വാസ്തവംതന്നെയക്കിലു് , സുപരിനി
ലാണ്ടമന മട്ടിൽ, കവി ഇം സംഭാഷണത്തിൽ ഏതു രസകര
മായി പുച്ചരസാ സുകാശിപ്പിച്ചിരിക്കും 5-6. ഇംഗ്രക്ക ഇപ്പു
കാരം ദക്ഷിംഖി ആവാഹം (സംഭാഷണം) ശാപ്രതയമ്മത്തിന്
(വാസ്തവത്തിൽ എന്നാ നിലവനിൽക്കുന്ന ധമ്മത്തിന്] പിരുംപം
(ഹാനി) വരയ്ക്കുന്നതാകയാൽ എന്നിക്ക ഇം സപ്ലാഹം

വുല്ലബ്രാഹ്മണൻ, സതിയുടെ സംഭാഷണം കേള്ക്കുന്ന സത്യസ്തനായ് അതിനീര് തന്റെ വാസ്തവമുണ്ടിൽ അറിയിച്ചു സതിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ഭാഗം, രണ്ട് മന്ത്രിലും ഒരു ദ്രോക്ഷപദം കൊണ്ടാണ്, കവി നിപ്പമുഖക്കുന്നതു്.

ദ്രോക്ഷം.

എവം പറഞ്ഞെങ്കിൽ നിരന്തര യഷാ¹ ഗമിപ്പാൻ
ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സമയെ, ഭഗവാൻ മഹേശൻ
ആവിശ്വവിച്ഛു² നിജ വേഷമാട്ടുണ്ടെന്നു³
കാഘേണിയോട് മുടിഫാസ മുഖംവു വാചം.

ഒക്കെന്ന സതി പറയുന്നു. ചർണ്ണമുള്ളം യുദ്ധ വാക്കുകൾ കേൾബാ ക്ഷയേംബ സംസ്കൃതത്താഖ്യാതി പറയുന്നു. വൈദിപ്പയേംഗമാണു “ശാന്തംപംപം” എന്ന ജീതി. ഇംഗ്ലീഷ് ചാന്ദ്രപ്രാണം സംഭാവി,

വ്യാ=1. കോപത്രാടക്കുടി 2. പ്രാക്കഷപ്പെട്ട 3. മുധിൽ ഇഴുമതിക്കുന്ന ദോഷംകവ ദാനതിനും ശാന്തംപംപം ഇംഗ്ലോക്കരി ലും ഇതിന് കൂടുതൽ ഇതുനേരം സംസ്കൃത കുലപ്പിപ്പാനു ദ്രോക്ഷ നീലം തെളിഞ്ഞുകുംണ്ടാണ്. സംഭാഷണസംബന്ധം കരിക്കുന്ന ഇത് പശ്ചാം കൂടിനും ആട്ടക്കമായിലെ സംശാരണ പതിവാസ തിച്ചു ഇന്നിയും വരേണ്ടതു ദോഷംഗംഗമാണു. മനോജ ഇവിടെ നിവബന്നു ദോഷാന്തര വിഖ്യാമംകു നമ്മുടെ കവി തര മനിപ്പ വാഴ്ച്ചുക്കും രഹിച്ചു ചെയ്തിരിക്കുന്നതും അതിനാൽ സംശാശണനാണെങ്കിലുന്നുംപോലെ ഇത് ദ്രോക്ഷവും ആട്ടക്കാണിക്കുന്നും അടിക്കാണിക്കുന്നതു്.

ദൈവക്കാരം

ഇന്തിയാണ്

ശിവൻ:—

എന്നെതാൻനും വാണി എഞ്ചേ! സൗഖ്യി വിമുഖിയാ
യെങ്കിൽ പോകുന്നിട്ടോനിം?
സപ്താദ്ദേശ സദ്ധാരണമെറരം തയവതിനിഹ തേ,
വന്ന തൊൻ നിന്മിട്ടേന്നോടു
തൊൻ, തേ ഭാവം ഗ്രഹിപ്പാനവകിസുരചിഷാ-
ലപ്രിയം ചൊന്നാതല്ലോ
കാഴ്തു! മാധവൻ! കോപം കളികമയി തവാ-
ഭീഷ്മമെല്ലാം തയണനാൻ.

വാ— തേ [നിന്മം] സ്വന്നത്തിൽ മനസ്സിൽ തൊൻ അവനി
സുമഖ്യാത് [അവനിസുരണ്ണി—ബ്രഹ്മമണ്ണി—വ്യാജത്തിൽ] —വേണ
ന്തിൽ—അതായത്തുല്പാടുമണ്ണവേഷത്തിൽ വന്ന) അപ്പിച്ചം ചൊന്നതെ
പ്പാം തേ, (നിന്മം) ഭാവം (യമാത്മമായ മനസ്മിതി) ഗ്രഹിപ്പാൻ മാ
ത്രമാണ്. ഒങ്ങാദ്യോക്തതിലെ സംശയങ്ങൾക്കും വും കളിക്കണം, തങ്ക് ക
വിജ്ഞേന്വാസനാഡു യും കവിതാസാമത്മ്യത്തും ലക്ഷ്മീകരിക്കണാം.



୩୮୯

ବୁଲୁ ମ୍ରୋଟମଣ ବେଷ୍ଟରିଙ୍ ବାନ ସତିଯେ ଯି
ବାହଂ କଣ୍ଠିଥୁଁ ପୋଯ ଶିବଗଙ୍କଳାରେ ଯିରଣ୍ଡି
ଲୀଯାଯ ସତି ହିଣନ୍ତୁ ତପଃ ତୁଳକୁଳିଯୁଁ ଶିଵରୁ ଅ
ତ୍ରକସନାହି କଷଣେଥାନ୍ ପରିଯାତ ସତିର କଳାଣ୍ଟ
ପୋକୁଁ ଚେତୁ, ହୁଖରିତେରୁ” ଡେଵନାରୋଟ କଷଣ୍ଟ
ଶିବଗନ ଅସିରେଷ୍ଟପିଥୁ ପରିତତୁକେନ୍ଦ୍ର “ଶିବନୀଙ୍
ରାଶଲୁହଙ୍କରୁ” ଆମ୍ରମହାତମିକ ଚେଣ କଣ୍ଠ ସମାଧୀ
ନାହୁଁଟକ” ଏକାନ୍ତିର ଅବତର ମଧ୍ୟକି ଆମନ୍ଦରିଥୁ
କେଳାସତତତିଯ କଷଗନ ନାନ୍ଦିକେନ୍ଦ୍ର ତକତର
ନିରତିକରୁ କଣ୍ଠ କପିତନାହି ମନ୍ଦିର, ଅନନ୍ତରର
ବୁନ୍ଦାବୁ କଣ୍ଠିଥୁ ଯାଗତିର, ଶିଵର ମାଜରକାରେ
ଅବିଚାରତ ପ୍ରତିଗିରିଯାଇବାର ଚାନ୍ଦ, ନାନ୍ଦିରେ କଷଣ୍ଟ
ଅବମାନିଥୁଥୁ. ଏହିଥାଂ କେଳେଣ୍ଟଂ ବିଣ୍ଟା କପିତ
ନାଯ କଷଣ୍ଟ ଶିବାନ କଷନୀକଣାର ତେ ଯାଗତିର
କେବେବୁଟ, ହୁତ ଗମିଥୁ ସତି ଅସନୀତିଲ୍ଲୁକିଲ୍ଲ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରର ଯାଗତିର ପୋତ୍ତ ବରାନ୍ ଅମନବାଦିଚିହ୍ନ
ଦିତ୍ତଫ୍ଲୁର କ୍ଷଣୀକାରେ ଚାନ୍ଦାର, ଅବମାନତିର
ଚବିବାହିନ୍ତି ଶିବ ଗାନ୍ ବକବିଲ୍ଲୁବାତ ଅବିଚାର
ତାର ଯାଗରୋଧାରୀର କଟା ସତିର କଣିକିଳାହାର କ
ଷାକାନ୍ତର ନିରାଶାର” ସାନ୍ତନ୍ଦ.

[സംരംഗം- മറിയുടന്ത്]

ക്ലോക്കം.

ധാരണാഴല്ലാകന കൈമതുകാൽ സപ്രവർത്തനാദി
 എത്യവ പത്രുച്ചീരം
 അസ്ഥായ-അമരമെല്ലുമോ, നിഷപ്തരീ
 ഇദ്യാഹത്രം താരം :ബതീം
 ദി ചുപാ, എഴുസുരാംഗനാഡിഡിതോ
 ക്ലൂഡം, സപദേശനായിക്കം
 ഒങ്ങളാലുൾന്നിത പ്രജ്ഞ നിഃഷ്ടരഹതരം
 വ്യാപകം ഉള്ളാശ ഏ.

വ്യ-ത അനം (അംഗം) അരുലോകനം ചെത്തുന്നതി (കാണ്ണാന്തി) കൗതുകനിമിത്തം പതിയുടെ (ഭന്നാവിബന്നം) റൈറിനെ (വാക്കിനെ) സ്വയം (താനെ) അനുഭവ്യ എവ (അനന്തരാച്ചിട്ടുനെനെ) അമമനാരെ ട (ആഗ്രഹണംനുഭവ്യ പരിച്ചാരകരെട്ട്) സമം (കുടി) അസ്ഥാനംചെല്ലു [പുരാപ്പുട്ട്] നീംപുരിയെ (തബൻ-അക്ഷവൻ്റെ, ധൂരിജൈ-ഹാജയാനി യെ) അരുലാഹമനാംചെല്ലുരിക്കുന്ന (പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന) താം [അത്] സ തിരെയ, എഴുസുരാംഗനാക്കുൽ (സതിരെക്കണ്ട സരുപ്പുകളും ഓവ സ്കീക്കുളം) അംബിതഃ [പുറദനിന്നാം] ക്ലൂഡെയുനു (അംബിനെപിക്കെപ്പുട്ടും യോ) ക്ലൂഡയെന്നായ സ (അത്) കെക്കൻ ദംശ ഇച്ചിട്ടു (കണിട്ടു) അഡികം അഞ്ചലായു, (കേരപിള്ളുനായു) അവിച്ചിട്ടു, എല്ലംന്നീതിനുള്ളായ (ചുററി ക്കെണ്ണെക്കിരിക്കുന്ന) ഒങ്ങിക്കുള്ളെന്നു നീംപുരാതനമാംവന്നും (അതിനു രജിഷ്ട്രേറ്റും) അംബിച്ചുട്ടുവച്ചിപ്പു. രാത്രിസുത്തിന് അനുഭവമാണു പഞ്ചക്കൂർമ്മാവന്തന്നുവും ദീപ്മാസമാസപ്രയോഗവും തുംബിരട്ട് തുംബുരും ചുട്ടുജിത്തു നേരിക്കു.

ക്കുൻ— (പല്ലവി) യാഗശാലയിൽ നിന്നു
പോക ഇവാൻ¹ ഭ്രംതമെ പറയിതേ!²
യാഗശാലയിൽ നിന്നുപോകാകിജവാൻ—
ആഗമിപ്പതിപ്പനാൽ വൊന്നാത്
മഹാ! നിന്നൊന്തു കടിലശീലേ!⁴ (യാഗശാല—
ചര-മ. പ്രീതി നിന്നാബെല്ലനിക്കു നമ്മീ, ദത
നീതിക്കാം തവ പതിയിൽ നിന്നൊന്നാൽ
ശീതി തെപ്പുമതിപ്പു, നിന്നുടെ
താത്താം നോന്നു സമ്പ്രതി—(യാഗശാല—

സതി— [ചുന്നാദവരാളി-അടങ്ക]

അംഗ്ഗുമുത്തിപ്പേയെ നിദബരായ്‌വാതു
കഷ്ടമെന്തിതു എന്നാനിമുള്ള ഏലി?
വിഷ്ണുപേശ വിരോധ്യ⁷മിഹതവ,
ഭിംഗ്ഗഭോഷ്യവശേന്ദ്രവന്നാിതു
പല്ലവി-താത! ഭുമ്തി നല്ലത്തലിതു തേ
കേൾക്കു മേ വച്ചും താത! —

ക്കുൻ—

ഈത്തരംമിഥമൊന്തു നിന്നുടന്തരം പറയുന്ന നിന്നൊന്നു
സത്പരം⁹ഭ്രംതുവരക്കുണ്ടു ധൂതതിരക്കുവന്നു—
(തർക്കനി— യാഗശാല—

വ്യാ-1. ജ്വരം (വെറുതുതി) 2. ഭ്രംതരണം (ശിവക്കും) ദയി
ത (പതി) സംഖ്യാധന 3. വഞ്ചനതിനു 4. കടിലി [നേരംബല്ലം-ഭിസ്-ലാവഡേംബുക്കുടിയവരുള] (സംഖ്യാധന) 5. നീതിക്കെട്ടുവന്നായ
6. ശിവൻ [പ്രത്യോ, അപ്പ് (വെള്ളം) ഏജ്ജപ്പ് (അണി) വായു, അതു
കാണം, സൃഷ്ടി, പ്രദാനം, മഹാത്മവു് (മോഹിക്കുന്ന അതിം-അതുതാവു്)
ഈ എട്ടിന്റെ മുന്തിപ്പം ചെന്നാണു ശിവസ്പാത്രവം സങ്കൽപ്പിക്കുണ്ടു
ടിരിക്കുന്നതു്] 7. വിഷ്ണുപേശേന്തു (ഉംകംഡിപ്പനായ ശിവന്നുടുക്കി
വിരോധ്യ 8. ഭിംഗ്ഗഭോഷ്യവശേന്ദ്ര (ഭാഗ്യേ ഓഷ്ഠംക്കുണ്ടു) 9. സംപരാം [വേ
റാന്തിക്ക്] ഈ സംഭാഷണം എത്ര സ്വംഖ്യവിക മന്ത്രിലുള്ളിത്തായിരിക്കുണ്ണ.

സന്ദർഭം.

യാഗമാലവിൽ നിന്ന് പുത്രത്വ തജ്ജപ്പേട്ട സത്യി,
അച്ചുവൻറെ സമീപത്വത്തി സങ്കടം അറിയിച്ചപ്പോൾ
കൊപ്പാകലുഷനായ ശിവൻറെ നേരംത്വത്തിലെ മു
ന്നാം ക്ലിംഗിനിനും വീര ഭദ്രനും ഭദ്രകാളിയും എന്ന മു
ഗമുത്തികൾ നഞ്ചാത്മായി. ശിവൻ, അവരോടു ത
നെൻറെ ഭ്രഹ്മാണ്ഡാളിയും വിളിച്ചു കൊണ്ടു ചായി ഒക്കു
നെൻറെ മഡ്ഡകക്കി യാഗം മടക്കി വരുവാൻ ആര്യത്വാപി
ച്ചു. അതും പ്രകാരം വീര ഭദ്രനും ഭദ്രകാളിയും കുടിച്ചേ
ണു ഒക്കുവൻറെ ശ്രദ്ധയും ചെയ്യും, അവിടെ നുനി
ഹിതരായിങ്ങനു ഒക്കപ്പെട്ടാതിക്കലെ നാനാ വിധം
ഉപദേവിച്ചും തുരത്തിയും യാഗം മടക്കയും ചെയ്തു.
ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ശിവൻ പത്രി സമർത്ഥ
നായ് ഒക്കുവൻറെ യാഗ ഭ്രമിച്ചിൽ എത്തി അവിടെ വെ
ച്ചുണ്ടായ ഫേവസ്ത്രതിങ്കട്ട് സംസ്ക്രാന്നനായ ശിവൻ, ഒക്കു
നെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു. തദവ സരത്തിൽ ഒക്കുവാൻ
വന്നു തമമില്ലാത്ത സദാശാഖനമാണ്” ഇവിടെ ഒചത്തി
രിക്കുന്നതു”.

[ത്രിപ്പല്ലം-അടക്കം]

ദേഹം. ഒക്സിന്റ് ക്ഷേമ മേവ മേഷ ശിരസം
സംയുക്ത കവറുന്നുല്ല—
സുരക്ഷാനന്തര ഭീമിന്റെമു വിധിവാർ
സന്തൃപ്തി യങ്ങളെതാഴെവാം:
വട്ടപാംഗാഡി ലസൽക്കരം ശ്രേകലാ
ഭാസ്പദ ഇടം ഉണ്ടാലോ
നാഷ്ടാംഗം മുണ്ടതാഴുമുത്തിക മനാക്ക്,
തൃപ്പാവ എഴുംബരാവി

ക്ഷേമൻ—

വയ്ക്കും! നാമാസ്തു ജീവി നാനുതം ഇഗ്രേറി!
സവ്‌മാ സഹനീയമേവ ഉമാപരാധ മതീശാ!
ഹരി! ഹരി!

പ്ലൈവി—വിജോ പത്രപത്രേ

ക്കതി നിങ്കാലം കിക്കഹാനിവരാത്രത്രികമങ്ങേൻ്തു!

വ്യാ—തത്ക്ക്ഷണംതന്നെ, മേഷരിറ്റപ്പബക്കാണ്ട് (ആട്ടക്കിൻ തലക്കു
ണ്ട്) സംയോജിക്കപ്പെട്ട ക്രൂരന്മലവേണ്ട മുടിയവനും, ത്രക്കഞ്ഞൻ
(മീവെൻറു) അനംഗമത്തോൽ ഭീമിപ്പുക്കപ്പെട്ടവനും ആയ ദക്ഷൻ, യേ
ജേജോസവവത്തെ വിധിവുൽ [വിധിക്കുന്നസംശാമാവശ്യം] സംശൃംഖം
മെഴുംട്ടിട്ടു [ചുന്നിയാക്കിയിട്ടു] അമ (അനന്തരം) വട്ടപാംഗം [മഴവു്] തുട
ഞിയുള്ളവ കൊണ്ടു ലസിക്കുന്ന [ശൈഖ്രിക്കുന്ന] കരണാട്ടം ദക്ഷിയവനും
ശാരി [ചന്ദ്ര]കലകുങ്കുണ്ട് ലാസപത്രായുള്ള് [ശാഖാക്കുന്ന] ദാശാമന്നാ
ലാതേനാട്ടക്കിയവനും ആയ അംജുമുത്തിക്കു [ഗൈവകുന്ന] സാംജുംം മുണ്ടാ
തനായ് (മുണമിച്ചിട്ട്—നമസ്കരിച്ച് ടു) അമനാക്ക് (വളരെ) ഏഴു
ശയനായ് (സത്രംജനായ്) സ്ത്രിച്ച.

I. അല്ലെങ്കിലും മന ഏക്കുറ അവപരഡ്യമത്രു് അന്തരം അവ
ആധാരമെല്ലാം സർവ്വമം (എല്ലാപ്രകാരങ്ങളിലും) സഹനീയങ്ങളെന്നും
ണു് (അതും സദയം സഹിക്കുന്നതുതന്നുണ്ടോ)

അന്തരം¹ അവ ക്രൂരനേന്ന നിന്മച്ചുകൊടിപ്പക
(ഹിരീഡ്: ഹര! ഹര! — വിഭോ

മർക്കമാരി സതീ²സതി, തവ ശക്തിജൈനാറിയാതെ
ധിക്കരിച്ചതിനിങ്ങൾഗ്രഹമേകിയതു കയണാ³ തേ, ഹര—
(ഹര—വിഭോ—

പാണിതന്നുട പുത്രി, വില്ലുപ്പ ഒളി⁴ ഔദിപകാണ്ടി—
(തവാച്ചുനം

വാണിവൃത്തി⁵ മഹാസ്തു⁶ തവമുള്ളാനാമഗണാസക്ഷിത്ത്
നം ഇയ— വിഭോ—

ക്രിതഹര അവധരിത സുധയതുപിശ്വതു⁷ മേതുവ
ണംസദി

വരഭ! ശക്ര, ഗ്രാഹിശ! വിഹരതു ഭവതി⁸ മരഹ്രഭ—
(യമുഖാജയ വിഭോ

വിപദവാസന!⁹ വിഹഗ വാഹന! വിധിക്രൂതാച്ചന്ന¹⁰
(പാഹിമാ:

വ്യ-1. അന്തരം ഇം എന്ന 2. സതിയെന്ന പേരുള്ളവഴിം സ
തിയു (പതിപ്രത്യം) അതു മർക്കമാരി[എൻറിപ്പത്രി] തവശക്തി [നി
ന്റു കൈതി] 3. ഇം വസ്തു അറിയാതെങ്ങനേയും ധിക്കരിച്ചു എന്നു തീ
വില്ലുച്ചു മുപ്പകാര ഇം യാഹം ചുത്തിയാക്കിച്ചുതു അങ്ങേം കയണാചു
ക്കുന്നുഡായ അഞ്ചലുഹരശക്തികൈകാണ്ടതിനായാണു് അങ്ങേം ധിക്കരിച്ചു എ
നേ അങ്ങു മുപ്പകാരം രീക്ഷകികയല്ല ചെങ്കുതു് 4. വില്ലുപ്പാളം (കുവഴ്ച
ഇല) 5. എൻറു വാണിപുത്രി [വാക്കു: ഏ ഉച്ചരിക്കബെന്നതു] തവ (അ
ങ്ങു) തുണണ്ടുടെയും നാമങ്ങളുടെയും ഗണങ്ങളുടെ സക്തിന്തനമായു്
അംഗു (ഭവിക്കരട്ട്) 6. സദാ [എഴുപ്പാളു്] എ തുവണാ (എൻറു ചെവി
തവ [അങ്ങു] ചരിത്രാധികാരി) പിശ്വതു [പാനമചെ
ആട്ട] 7. മഹാപ്രഭയംഭാ (സഭനായത്രേനാടക്കട്ടി) ഭവതി (അങ്ങാഡി) പ
ഹരിക്കരട്ട് 8. വിപദത്തിനെ അപാസിക്കുവെന്നു് [അക്കറണവെന്നു്
9. വിഹഗ[പക്ഷുഷി-റത്യശം]പാഹനമായ ക്രൂളിവിജ്ഞവും] വിധിയും[തും
റമഘം] ചെങ്കുന്നു് അംഗുഫുൽക്കാനവെന്നു് തും ത്രിക്കലിൽപ്പുഡാനു്

തിപ്പാരാസന! റാത്രിശാസന! മുഖലക്ഷ്മേതന!²
(പാഹിമാം ഹര! —വിഭോ

(പൊറുനീൽ - ചെയ്യ)

ശിവൻ:—

നീരജ സംഭവ നഘന!³ സുമദ്ദത!
നീംസഭാവ മിത്രത്താതിനിമേൽ
പാരം നിന്നുട ഒപ്പ്⁴ നിമിത്തം
പരിഭ്രാന്തിക്കള്ളും തീന്ന് ഭവാനം
ആര്യനേര വസിക്ക നികാശം⁵
കീത്തിയുമാച്ചനാക്കം⁶ വിലസത്ര
കൈല്ലുച്ച ശിവത്തുപര്യാപ്തിഭവതു ശ്രൂ ഭാ.

വ്യാ-I. റാഹിലു [മഹാമേജപർവതത്തെ] ശരാസനം [വില്ലൂക്കി അട്ടുള്ളിവന്ന] 2. കൂള തോടിയടക്കാളിമായുള്ളവൻ-ശിവൻ. 3. നീരജ സംഭവൻം (ശ്രൂമാവിശ്വൻ) നഘന, നീരഭം=താമര 4. ഒപ്പ്=ശാഹി ക്കാരം 5. പരിഭ്രാന്തിക്കാരാധിക്കാരി 6. നികാശം=എപ്പുഴം 7. ആച്ചന്നാക്കം= [ച്ചന്നാസ ഗുഞ്ഞം ഉള്ളക്കാലമാക്കയും] നിന്നുക്കീർത്തിവിലസത്ര [വി ലസംഭ്രംഥം] 8. ശിവൻറെ തുപനിമിത്തം കൈത്തോട്ടു [നല്ലവല്ലും] വല്ലി ആ” ശ്രൂ (നല്ലതു) ഭവതു (ബീക്കംട്ട).



